

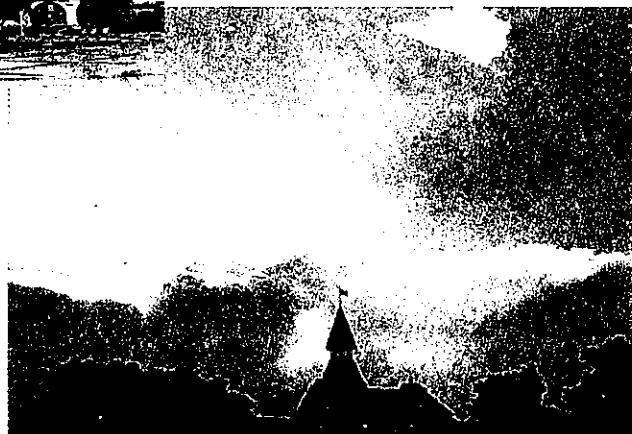
สหพันธ์นักศึกษาแห่งประเทศไทย

ศบสอทฯ จัดงาน คราชวิชา ศึกษาดูซึ่งสถาบันคุณภาพนานาชาติ

Student Federation of Thailand

ฉบับที่ 4 ประจำเดือนกันยายน-ตุลาคม 2543

● ทำไม ?

ต้องชำระประวัติศาสตร์

6 ตุลาคม 2519

● สัมภาษณ์ อ.ใจ อึ้งภากรณ์

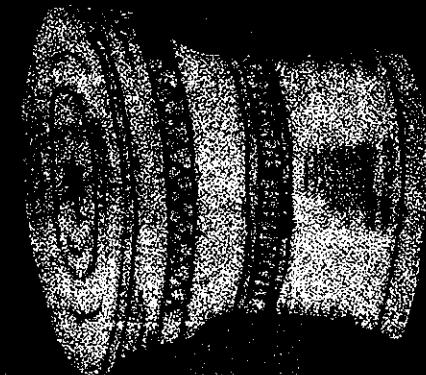
“6 ตุลาบนเส้นทางสังคมนิยม”

● บทความพิเศษ

“กะหรี่ยงกับความมั่นคงของรัฐไทย”

ศบสอท.

"Burma is a nation of many different peoples and in this diversity lies immense potential for strength if we can make mutual trust and understanding the foundation of our union. A commitment to democracy and respect for the will of the people is essential to this achievement."

— Daw Aung San Suu Kyi.

မြန်မာနိုင်ငံသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများစွာဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသောနိုင်ငံဖြစ်ရာ အကယ်၍ ကျမတ္တုအချင်းချင်း အပြန်အလှန်ယုံကြည်မှာ နားလည်မှုဖြင့်ရေးရာ သွားမည်ဆိုပါက ထိုမှတူကွဲပြားခြားနားနေသည့်အချက်သည်ပင် ပြည်ထောင် စုကြီးတည်ဆောက်ရေးအတွက် ကြီးမားသော အင်အားတရပ်ဖြစ်သည်။ ထိုထို့ အချင်းချင်းအပြန်အလှန်ယုံကြည်မှာ နားလည်မှုသည် ဒုမ္မာကရေးရုံးရေး အတွက် လူထု၏ဆန္ဒကို လေးစားလိုက်နာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ

Produced by Altsean Burma to mark the 25th Anniversary of the May 27 Elections.

บทบรรณาธิการ...

"แม้คณพันธ์หน้าตราชัย
ต่อผองเพล่านรชนกัลนกราย" จงขวางดีวีเนี่ยไม่ปราศรัย
จงน้อมถอยก้มหัวเมื่อสว่างงาน"

*ส่วนนี้พิมพ์ที่ญี่ปุ่น

เพื่อนนิสิตนักศึกษาทุกคน หากในสังคมอันกว้างใหญ่นี้เรารู้สึกเป็นเพียงมดปลวกตัวหนึ่ง.. เรา ก็ขอเป็นมดปลวกตัวหนึ่งที่อุทิศตนทำงานเพื่อผลประโยชน์ของมวลมหาประชาชนอันโพสต์.. อย่าง ไม่รู้จักเห็นเด่นดื่นอย่าง ด้วยความหวังเพียงว่าสังคมในอุดมคติจะยังมีอยู่จริง สังคมที่ปราศจากการกด ซี่ษย์เงห์ ชุดรีด รังแก อุญานอภัยสัมมติสุขและอื้ออาหารังกัน ท่ามกลางบรรยากาศแห่งเสรีภาพ เสมอภาค ภาระร้าฟ...

แม้ในสังคมปัจจุบัน จะเลวร้ายและโสมมเต็มไปด้วยนักธุรกิจการเมืองที่มุ่งแต่แสวงหาผล ประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้อง แม้ชิงทรัพยากรจากแผ่นดินเพื่อทำการชูดรีด-กอบโกยโดยให้อำนาจ กลไกที่มีอยู่เบื้องหน้า แม้ในสังคมตกเป็นหยาดที่ถูกล่าและถูกกระทำแต่เพียงฝ่ายเดียว แต่ก็ยังไว้อาโลกันดาห์ไว้ในเวลาลังเกรงที่จะต่อสู้กับความอุดมธรรมที่เกิดขึ้นในโลกนี้ เพราะเชื่อ ว่า น้ำใจอ่อนน้อมใจที่ไม่ชอบธรรมย่อมไม่ยั่งยืนและจะพินาศอย่างบัลลงด้วยพลังประชานเป็นแน่แท้ขอเดเร รวมพลังต่อสู้ยืนหยัดด้วยศรัทธาอันกล้าหาญ รักษาและเพาะหว่านรูปการเจตจำนงให้อุดม แม้ไม่มี พลังมวลชนเป็นหนึ่งเด่น แต่เจตสำนึกและอุดมการณ์ของเราก็ืออาชืออันแหลมคมที่จะทะลวงฝ่า ปราการแห่งความเลวร้ายไปสู่สังคมที่ดีงามในที่สุด..

ประวัติศาสตร์ประชาชนสอนให้เราต้องต่อสู้และเป็นบทเรียนที่เผยแพร่ให้เกิดชาติแท้ขึ้นมาซึ่งนั้น ประกอบที่ให้อ่านอาจเป็นเครื่องมือเข่นฆ่านักศึกษา ประชาชน ขอความคับแคน้นโน้มถั่นเป็นกำลังใจ ให้เราต่อสู้ต่อไป รอยเลือดและคราบน้ำตาของวีชน-ประชาชนได้ตราเตือนให้เราต้องก้าวต่อ

เข้าหาเพื่อให้เราได้ยืนหยัดต่อ...

เราไม่เลิมราужงซ์.. ฯลฯ... เราไม่เลิมเดือนตุลา...

ด้วยรักแห่งอุดมการณ์

ตุลาคม 2543

บรรณาธิการ
เมฆา มาสซา
กองบรรณาธิการ
นันทชัย แก้ววิเศษ
ทรงศักดิ์ ปัญญา
ปั้นแม็ค ลุนแก้ว
พรพิมล สันต์อนุวัต
กรกฎ ล่องจำไฟ
นิตารัตน์ บุญภรร
วิทยา แสงระวี
อาร์ต วิรชล
พณ. ล้านรัตน
ศิลปกรรມ.
ศิลป์ ศิวะครัช
รุปเลิ่ม
นัมพชร แก้ววิเศษ
นิตารัตน์ บุญภรร
พีรศักดิ์ ชัยสารี
เจ้าของ
สหพันธ์นิสิตนักศึกษา
แห่งประเทศไทย
ขอขอบคุณ
อ.ช. มีรักษารณ
กลุ่มวันพีช มช.
เพื่อนๆ กัน

1

๘ ๗ ๕ ๖

จดหมายถึงสนนท.

นานาทัศนะ “ทำไมต้องชำระ

ประวัติศาสตร์ 6 ตุลาฯ 2519”

สมการยุติเดือน “6 ตุลา กับ

เส้นทางสังคมนิยม”

ขอ ใจ อึ้งการณ

เป้าหมายวัดกิจ

เป้าหมายอัจฉริยะ

เป้าหมายทางการ

เป้าหมายความคุ้มค่า

“ศรัทธาและความมั่นคงของรัฐไทย” 19

นานาทัศนะ “ทิศทาง

มหาวิทยาลัย ควรรับใช้ใคร”

แหล่งการณ์ สนนอ...

“ศึกษาศึกษาเพื่อประชาชน”

พนหนอ..พน

21

23

24

27

29

31

วิทยา แสงระวี

ป่าวุราค ความเคลื่อนไหว

แนะนำหนังสือ

จดหมายถึง ส.น.ก.

จดหมายจากประชาชน

ในอดีตเมื่อเหตุการณ์ 14 ตุลาคม

2516, 6 ตุลาคม 2519, พฤหัสบดีที่ 2535
นั้น เพื่อนักศึกษาประชาชน ได้เสียชีวิตลงไปเป็นจำนวนไม่น้อยที่ต่อต้านเผด็จการทางทหาร เพื่อให้ประเทศไทยปกครองในระบบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุขวิญญาณของเหล่ารุชันที่ได้เสียชีวิตไปนี้หาได้ต้องการต่อต้านเผด็จการทางทหารอย่างเดียวไม่ และในปัจจุบันทางทหารก็อยู่ในกรอบของประชาธิปไตยแล้วหรือเรียกว่าได้ร้าวญี่ในลักษณะเดือนลับเพื่อเป็นรัฐของชาติจริงๆ แต่เผด็จการได้เปลี่ยนรูปแบบจากทางทหารมาเป็นพรบคการเมือง

2

การแก้กฎหมายต่างนั้นไม่มีผู้ใดให้ความสนใจในเรื่องกฎหมายพรบคการเมืองเลยแต่อย่างใด ปัจจุบันมีพรบคการเมืองสืบมากว่าพรบคและรัฐมีเงินสนับพรบคดังนี้เมื่อปี 2543 นี้พรบคการเมืองที่มีที่ทำการอยู่ในโรงเรียนม่านรูกแห่งหนึ่งได้รับเงินอุดหนุนจากภาคต. เป็นจำนวนมากร่วมหนึ่งล้านบาท ซึ่งทำให้เห็นว่าพรบคการเมืองตั้งขึ้นมาเพื่อหลอกลวงเงินประชาชนและรัฐ และเป็นที่ประจักษ์แล้วว่าพรบคการเมืองใหญ่ที่มีจำนวนส.ส. กันนั้นล้วนแต่มีนายทุนผู้สนับสนุนเงินให้พรบครายใหญ่จะเป็นนายทุนเดียว กัน ด้วยอย่างเช่น พรบคประชาธิปไตย พรบคความหวังใหม่ และพรบคไทยรักไทยที่ยังไม่มีส.ส. เป็นต้น

จากการเบิดเผยของส.ส. ของพรบคความหวังใหม่หลายท่าน เช่น .....(นักการเมืองที่เคยเบิดเผยทางหน้าหนังสือพิมพ์)..... ได้ออกมาเบิดเผยแล้วว่า นายทุนที่สนับสนุนเงินให้พรบคทั้งสามคือ นายทุนใหญ่บริษัทเครือเจริญโภคภัณฑ์ หรือที่เรียกว่า "ร้าวซีพี" เมื่อพรบคความหวังใหม่ พรบคประชาธิปไตย เสื่อมถอยลง

เพราะคำจาการฟังการที่ทรงพลังด้วยอำนาจเจนประกอบกับนักการเมืองที่ขายอุดมการณ์ ทำให้ธุรกิจทั้งภาคเอกชน การเกษตรและรัฐวิสาหกิจต้องร้อนกันไปหมด เพราะความโลภของกลุ่มซีพีนี้ไม่ว่าธุรกิจซึ่งกันนั้นถึงระดับชาติขอให้ทำกำไรหรือกอบโกยเงินเข้ากระเป็นเงินได้มากเท่าไหร่ก็จะกระทำได้ไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชนทำให้ระบบการค้า การเกษตรและรัฐวิสาหกิจเสียหายตั้งที่เป็นในปัจจุบัน

นักธุรกิจไทยและต่างประเทศที่เข้ามายุกเบิกกิจการได้แล้วประสบความสำเร็จ จะผูกขาดในกิจการนั้นๆ หรือมีคู่แข่ง ส่วนรายสองรายก็ยังพอให้ความมั่นคงได้ แต่ค่าเช่าบารมีทางการเมือง และอำนาจเจนตราที่สามารถซื้ออุดมการณ์ได้ กลุ่มซีพีจะเข้าแทรกแซงธุรกิจต่างๆ ไม่ว่าภาคเอกชน การเกษตร และรัฐวิสาหกิจ ตั้งแต่กิจการข้างถนนไปถึงระดับชาติ และเงินทองที่ทำกำไรจากคนไทยได้ในประเทศไทยจะนำส่งออกไปยังประเทศจีนและแถบอาหริการได้ จึงทำให้ประเทศไทยเดือดร้อนอย่างที่เป็นและเมื่อพรบคความหวังใหม่ พรบคประชาธิปไตยเริ่มเสื่อมศรัทธาจากประชาชนก่อสร้างพรบคไทยรักไทยขึ้นมาใหม่ห่วงครองอำนาจของตนอยู่ตลอดไปและจะทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ จนกว่าประเทศไทยจะสูญพันธุ์ กองบัญชาการใหญ่ของกลุ่มซีพี อยู่ที่อาชีวเทคโนโลยีทางเวอร์ตนันรัชดอมภิ夷ก คงข้ามสถานทุกดีน โดยมี...(นักการเมืองอาทิตย์).. ร่วมขับวนการด้วย เรียกว่าได้ร้าวตัว..... ลุ่มเมื่อไหร่ ตระกูลเดียวนรงค์จะขึ้นเป็น..... แทนที่เดียว

ทางสหพันธ์นิสิตฯ สามารถตรวจสอบในเรื่องนี้ได้ร้าวเป็นจริงเพียงใด จึงอยู่การค้าเสรีนั้น ควรสามารถกระทำได้แต่ไม่ใช่อยู่ในลักษณะปล่อยให้เกินปลาเล็กหรือเอาเงินคนไทยไปอุดหนุนชาติอื่น ลักษณะเช่นนี้จะเรียกว่า จอมเผด็จการ ทางธุรกิจการค้าได้หรือไม่ และการต่อต้านเผด็จการนั้นจะต้องต่อต้านเผด็จการหรือเหตุการณ์มันเปลี่ยนไปแล้ว วิญญาณของรัฐบาลประชาธิปไตยคงอนด้วยไม่เป็นสุข ถ้าปล่อยให้มีจอมเผด็จการอย่างซีพีก่อเรื่องในไทยได้อีกต่อไป

ถ้าทางสหพันธ์ฯ เห็นด้วยก็จะรวมพลังนิสิตนักศึกษาอุகต่อต้านกลุ่มซีพีนี้ ในทันทีก่อนที่จะไม่มีชาติให้อยู่อีกต่อไป

จากเลือดวีรชน

จดหมายจากเพื่อนนักศึกษา

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ในเดือนเข้าพรรษา '43
ท่านแม่ทัพและสายผู้กล้า
มันเป็นคืนที่เหมือนถูกกำหมัดให้ต้องรับรู้.. เพราะรู้ว่าก็มีเหตุการณ์ให้ได้ตั้งวงกินข้าวกับป้าผู้เป็นสายหัวข้าวบ้าน.. ที่นั่นเราได้ดูขาวซอง ๙
ในคืนอาสาพะหนูชา ขณะที่เราอิ่ม

સુપરા.

สุขอยู่กับความสงบในร่มเงาแห่งสักธรรมณ..ถินสงัดห่างไกลความวุ่นวาย อีกมุมหนึ่ง..ยังรำรูด้วยอุณหภูมิความทุกชั่วsson ของผู้ญาติกัน..ไม่มีวันลื้นสุด..

ช่าง..ทำให้ข้าวที่อยู่ดงหน้า ดูทำ
จะไม่อร่อยเสียแล้ว..

"ทำไม ถึงปล่อยให้ เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นอีก... นี่เป็นภัยการเมืองของไทย.. ประชาชนตกเป็นเหยื่ออีกแล้ววิธีไหน" ...

นอกจาก คำถกที่เกิดขึ้นในใจคือ
“ใจ” ที่เชื่อมรับกับความรู้สึกเหล่านั้น...
คงไม่เหตุนี้ สดดใจจะไม่มาแก้ไขป่วงวานี
เพียงแต่ภาพที่เห็นจะยังคงเดือนให้
ตะระหนักถึงความทุกข์ยากที่ยังมีและเป็น
ไปในทุกอย่างของสังคมอยู่ตั้งแต่แรก ยัง
สติ..ให้เข้าถึงคำว่า “ผู้ปลดปล่อย” ตอก
ย้ำให้เรา ต้องเรียนรู้อย่างมีสติและบัญญา
 เพราะไม่อยากเห็นวิธีการรุนแรง ที่ไม่เพียง
 แต่ไม่ตอบปัญหาได้ๆแล้ว มันกลับเพิ่ม
 ปัญหามากความรุนแรงเจ็บปวดให้เกิดขึ้น
 ส่วนในใจเป็นวากจกรไม่มีที่สิ้นสุด..

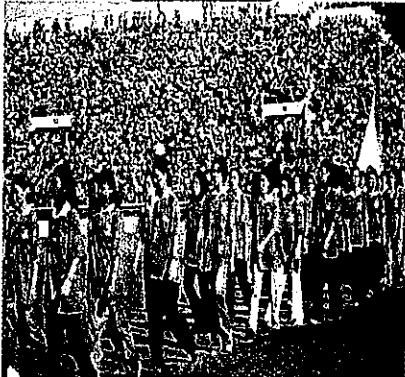
เราถือว่ามันเป็นวินาการรวม..

สิ่งหนึ่งที่เรารอยากจะบอกกับมิตร
ของเราทุกคนด้วยใจ โดยเฉพาะ ผู้นำนัก.
เรารอยากขอบคุณแทนนศ. และปราชญาชน
ทุกคน ที่สังคมยังมี “ผู้กล้า” และ “ผู้เสีย
สละ” กำเนิดขึ้นท่ามกลางความอยุติธรรม
ขอบคุณที่คุณเป็นตัวอย่างที่ยั่งคงเหลือ
ให้นักศึกษาได้เห็นและเคารพยิ่งอย่างใน
ความมีพลังสร้างสรรค์สร้าง..ต่อสู้.. ไม่มีอะไร
นักศึกษาไปกว่าคำว่า “ขอขอบคุณจริงๆ

๑๒๘

୧୮୯୩୪

4. ที่นั่งตรง ที่วางหลังสีกากองราด

จดหมายจากเพื่อนนักศึกษา

โครงสร้างได้ช่วงย (กรรมศากสตร์) ด้วย

ฉันอยากรู้ว่าจะร้องตะโกนบอกให้ใครรู้ด้วยประยุคข้างต้นเป็นที่สุด เพราะสถานที่แห่งนี้มันร้องบอกเองไม่ได้ “มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง” ที่อ.ปรีดี พนมยงค์ ต้องการให้เป็นสถานศึกษาที่ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้คู่กับความดีนั้น บัดนี้มันกลایยเป็น “มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ การท้าและการบันเทิง” ไปแล้ว

หล่ายคนมุ่งพั่นฝ้าข้อสอบเข้ามา
ในสถานที่แห่งนี้ด้วยความศรัทธาและซื่น
ชมในประวัติศาสตร์ของธรรมศาสตร์
จิตวิญญาณของธรรมศาสตร์ที่เลื่องลือ
เสวีภาพทุกตารางนิ้วและเหตุผลอีกมาก
มาย หล่ายคนสมหวังเมื่อเข้ามา ในขณะ
ที่ดินหลาเดามิคนดัง

ฉันเป็นหนึ่งในคนที่อยากรำลึก
ออกไปให้รู้แล้วว่าครอบเพาะความผิดหวัง
รวมศาสตร์เปลี่ยนไปจากเดิมมาก อย่าง
ประดิศต้องการให้คนส่วนใหญ่มีความรู้เพื่อ^๑
สอนรับกับการปักครองระบบ
ชาติไทย ดำเนินการไปอย่างไร ไม่ใช่จะทำ

เป็นเครื่องมือของผู้กุมอำนาจ แต่ทุกวันนี้ เป็นอย่างไรแล้ว มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นมหาวิทยาลัยที่คนเพียงหยอดมือเด็ก เท่านั้นที่ได้เรียน แฉมคนเหล่านั้นก็ดูเป็น ภัยสิทธิ์ชนในสังคมเสียด้วย พากษาดิน แทบไม่ติด din ยืดกับธรรมจักรที่ติดบนอก รากกับเป็นสัญลักษณ์ของเทวดา ไม่ เหนื่อนคนเดินดินทั่วไป พ่อปารีดีแล้วอ.ป่วยว กล้ายเป็นสิงค์สิทธิ์ให้คนไหว้เพื่อขอเกรด ไม่มีครรชนใจความคิดของท่านร่วงเป็น อย่างไร

ขอร้องต่อ อย่าเรียกร้องให้นักศึกษามีจิตสำนึกรักต่อสังคมโดย ขนาดผู้บริหารมหาวิทยาลัยยังไม่มี อุดมการณ์ของมหาวิทยาลัยไม่มีใครพูดถึง แต่จะว่าไป ธรรมศาสตร์รักพัฒนาไปมากันจะพัฒนาแบบที่รักษาพัฒนา พัฒนาแบบที่ต้องสร้างสร้าง และสร้างเท่านั้น พื้นที่สีเขียวหน้ามหาวิทยาลัยศรีนครินทร์เป็นสีเขียวตื้อๆ 60% ที่สุด

หรู มีกระเจาสะท้อนประกายเจ้าพระยา
ทำไม้เข้าไม้รุ้งเจ้าลามย์ฯจากเจ้า
พระยาฯมาใช้แทนเครื่องปั้นกาศบังนະ
คงช่วยชาติปะหนี้ดพลังงานได้เยอะ ฉันขอ
ยกให้เป็นต้นไม้มากกว่าตึก ตึกแลกตึก ยิ่ง
ที่ผ่านมาเกิดกรณีขัดแย้งระหว่างผู้บริหาร
กับบังศึกษาและอาจารย์เรื่องศูนย์อาหาร
เรื่องมีอยู่ว่า 4 ร้านอาหารข้าวห้องสมุดจะ
ถูกรื้อไปที่สิงที่จะเข้ามาแทนก็คือ ศูนย์
อาหารที่จะมีบริษัทประมูลให้ระบบคุปอง
ในการซื้อ สำหรับร้านเล็กๆเหล่านั้นไม่มีเงิน
ประมูลหรือ กว่าง TOR ที่เป็นเงื่อนไขการ
ประมูลก็สุดจะโหด ให้ดูจนรับไม่ได้สำหรับ
ร้านเล็กๆ เรื่องเกิดขึ้น เพราะนักศึกษารู้
ช้าๆจากร้านค้า เลยล่ารายชื่อผู้คัดค้านได้

มา 2,500 ชื่อ ขอให้ทางผู้บริหารของมหาวิทยาลัยให้รับฟัง จนเกิดເຖິງສາທາລະນະພັນ ສີ່ງທີ່ໜ້າຍຸກົມຄົດກີ່ຂອງ ມາຫວິທາລັດຈະທໍາອະໄວທຳໄມ່ໄປບໍລິການຄວາມຄົດເທິ່ນ ປະຊາມອຮຽມສາສຕ່ຣ໌ ສີ່ງທີ່ໜ້າຍໄປໄມ່ໃໝ່ ແກ້ວ່ານັ້ນຄ້າ 4 ຮັນ ແຕ່ມັນຄື່ອງ ຄວາມຜູກພັນ ..ຄວາມສົມພັນນີ້ ລາຄານີ້ແກ່ຄວາມເຫັນວ່າ ສີ່ງທີ່ພວກເຂົາບີໂກຄືໄໝໃໝ່ແກ່ອ່າຫາຮາ ຜູກພົບຮັກຄົດແຕ່ການພັດນາ ຖຸກອ່າງເຕືອນຢືນໄວ້ຮັດແລ້ວ ດາວມວ່າຄ້າໄມ້ມີ 2,500 ຊຶ່ງ ເຮືອງ ຈະແດງຂຶ້ນມາໃໝ່ ແກ່ນທີ່ທຸກຄົນຈະມີສ່ວນຮ່ວມ ມັນຕ່າງກັບກາරກະທຳທີ່ຮູບປາລັກກັບ ຂ້າວບ້ານໄໝ່ນ ນີ້ກອະໄກກົດທຳມານໃຈ ໄນມີການດາມຄວາມເຫັນວ່າປະຊາທິດຕ້ອງການທີ່ໄມ່ແຕ່ມີຍັງຫວ່າ 4 ຮັນຄ້າໜຶ່ງສຸນນັກສຶກສາ ຂ້ອສຸປະກອງເຖິງສາທາລະນະຄື່ອງ ຂອ້ໃຫ້ພັບຮ່າງ TOR ເກີບໄວ້ກ່ອນ ແລ້ວທຳປະກາມຕີພັງເສີຍງ ພັ້ນຂ້ອມຸລຂອງແຕ່ລະຝ່າຍກ່ອນຕັດສິນໃຈ ທາງອາກລໍາຫວັບປົມຫາມີຕັ້ງນັກມາຍ ດັ່ງກົດທີ່ຈະຄົດ

4 ເນັ້ນພົບຮ່າງທີ່ອັນດັບກົດທີ່ກົດທີ່ມາຫວິທາລັດອຮຽມສາສຕ່ຣ໌ໄດ້ໃນເຮືອງນີ້ຄື່ອງ ທາງຜູກພົບຮັກໃໝ່ພິຈານາວ່າງ TOR ໄນໃໝ່ໃໝ່ໄໝ ພິຈານາວ່າຈະເຂົາສູນຍ້າຫາກທີ່ໄໝ ທັງອມຮ. ແລະສກາ ໄນມີຄວາມເຫັນໄດ້ກັ້ງສິນເປັນກຸລາງດົດລອດ ບທສຸປຄວາມຮູ້ສຶກສາອັນ ພລາຍຸກົມກີ່ຂອງ “ພົດວັກກັບຕົວແກ່

ມາຫວິທາລັດ” ບ່ານທາກການທຳມານຂອງອມຮ. ທີ່ໜັງສື່ອພິມພໍ “ມາຫວິທາລັດ” (ນັສພ. ດົມນະວາරສາງ) ໃຫ້ກີ່ຂອງ “ຄວາມໄວ້ສຳນິກົດຕ່ອງສັງຄົມ” (ຊົງກີ່ກົດການເນື້ອງເຮືອນຕ່ອງດົມນະວາරສາງໃນຂ້ອມຸລດັກກ່າວ່າ ມອກ. ໄກ “ກ” ຕ້ວັນນັ້ນມັນຄື່ອງ ການຄ້າແລະການບັນທຶກໄປແລ້ວຈິງໆ ເພົ່າງງານທີ່ອມຮ. ທຳກີ່ຈະມີແຕ່ເຮືອງທຳນັ້ນອີ່ນ ຈາກເວທີສາທາລະນະກວດນີ້ ສົມໝາກົນຈົນທີ່ຈັດຂຶ້ນທີ່ຂອປະຫຼຸມເລັກກລັບໄໝໃໝ່ ອມຮ. ທີ່ທຳນັ້ນທີ່ ດັ່ງໂຄຣຍາກູ້ວ່າ ຄວາມຜູກພົບຮັກກັບ ອມຮ. ເປັນຍຸ່ນຍ່າງໄວ້ໃໝ່ດູກການທຳມານຂອງຮູບປາລັດ ຄື່ອງກັນຜົນແລ້ວ

ນັກສຶກສານັ້ນເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຈະກົດທີ່ຢູ່ “ຈັນຮັກອຮຽມສາສຕ່ຣ໌ ເພົ່າງງານອຮຽມສາສຕ່ຣ໌ ສອນໃຫ້ຈັນຮັກປະຊາທິປະໄຕ” ມັນເຊື່ອນຕື່ມທີ່ອຮຽມສາສຕ່ຣ໌ຈະສອນໃຫ້ຈັນຮັກປະຊາທິປະໄຕ ໄນ ດັ່ງປະຊາທິປະໄຕໄໝມີຜລປະໂຍຈົນໃຫ້ ຈິຕິວິຫຼຸງຍານອຮຽມສາສຕ່ຣ໌ຫາຍໄປໃໝ່ ອຸດມກາຮົນມາຫວິທາລັດຄື່ອງໄຈ ໄນຄ່ະເສົ່າພຸກທຸກຕາງໆນີ້...ຄໍາຄາມເຫັນນີ້ຍັງໄໝ ເຈັດຕອບ

ຈັນອົາກະຕະໂກນບອກເຕັກ ມ. 6 ທີ່ຄົດຈະເຂົ້າອຮຽມສາສຕ່ຣ໌ເພົ່າງຍາກເຫັນການທຳມານເພື່ອສັງຄົມ ອົາກະເຫັນອຸດມກາຮົນອຮຽມສາສຕ່ຣ໌ທີ່ ອ.ປຣີດີແລະ ອ.ປ່ວຍປຸກຜົງໄດ້ວ່າຂອ້ໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າມາເຫັນຄວາມເປັນຈິງໃນປັ້ງຈຸບັນກ່ອນວ່າເປັນຍຸ່ນ

ໄໝແລ້ວຄ່ອຍຕັດສິນໃຈວ່າຈະເດີນເຂົ້າມາຮັບກັບກາພປັ້ງຈຸບັນໄດ້ແລ້ມເຂົ້າມາແລ້ວຕ່ອງສູ້ກັບສິ່ງທີ່ເປັນອູ້ຈະສົວກະແລ້ໄດ້ທີ່ວີ້ວ່າ ມີຄົນທີ່ຕ່ອງສູ້ແລະເຂົາເຫັນນັ້ນດ້ອງເຈັບປາດ ຕ້ອງອາກີຍພລັງໃຈມາກມາຍທີ່ຈະຝຳກະແສທວນໄປໄດ້ ດັ້ກົດຈະສູ້ເຫຼຸ່ມເດີນເຂົ້າມາ ມັນດ້ອງມີຄົນປະເນາດເທີຍກັນບ້າງແລະ ນ້ຳສັກຕິດຈະເດີນເຂົ້າມາເພົ່າງຍານຂໍ້ອື່ນເສີ່ງມາຫວິທາລັດພໍາລັກ ເພົ່າງຍານຂອງມາຫວິທາລັດລໍາກົດເຫຼຸ່ມດາມສບາຍ ຮັບຮອງຈ່າປະດູແດງກຳແປງແລ້ສູງແກ່ນີ້ຈະທຳໃຫ້ຄຸນສມ່ວັງແນ່ງໆ

ຈັນອົາກະຕະ ດັ່ງກົດທີ່ຜູກພັນກັບອຮຽມສາສຕ່ຣ໌ສັບປັບປຸງແລ້ວຕ້ອງເຫັນກາເປັນເປົ່າຍືນທີ່ພູດຂະໄວໄມ້ໄດ້ ຂ່າຍອະໄວໄມ້ໄດ້ ພວກເຂົາຈະເຈັບປາດບ້າງໄໝ່ ອຮຽມສາສຕ່ຣ໌ຈະເຄຍຮ້ອງໃຫ້ບ້າງໄໝ່ ມັນຮູ້ສຶກຍ່າງໄວ້ ວິໄນຍຸ່າລັນ ອ.ປຣີດີຈະສູ້ສຶກຍ່າງໄວ້ ນັກສຶກສາກຸ່ມເລັກທີ່ສົວກະແລ້ເພື່ອຫັນມານອງສັງຄົມຈະທັນໄດ້ອົກນານໄໝ່ ນ້ຳວ່າມັນນີ້ເວລາແລ້ວທີ່ຈະຍອມຮັບວ່າ ມອກ. ຄື່ອງມາຫວິທາລັດອຮຽມສາສຕ່ຣ໌ການຄ້າແລະການບັນທຶກຍ່າງທີ່ພື້ນຍື່ນ ປະກາດ

ໂຄຣກີໄດ້ຂ່າຍ(ອຮຽມສາສຕ່ຣ໌)ດ້ວຍ!!

ອັນ - ອຮຽມສາສຕ່ຣ໌

สัมภาษณ์นักศึกษา

“ทำไมต้องชาระประวัติศาสตร์ 6 ตุลาคม 2519”

อาจารย์ กองสินธุ์

นางสาวพัชรุ่ง ศรีขาว (ปุ๊ย)

คณะ นิติศาสตร์ ปี2 ม. ธรรมศาสตร์ (กลุ่มวชพีช)

“การที่ชาระประวัติศาสตร์ในครั้งนี้สมควรที่จะทำอย่างยิ่ง เพราะว่า 6 ตุลา 19 เป็นเหตุการณ์ที่ผ่านมาครบ 24 ปี แต่ว่าข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นยังคุ้มครองและถูกปิดบังและพยายามทำให้คนรุ่นใหม่ลืมเหตุการณ์ดังกล่าวไปเรื่อยๆ ทั้งวันนี้ได้เกิดความรุนแรงและก็ได้เห็นจากหลักฐานด้านภาพถ่ายด่างารวมทั้งข้อมูลต่างๆ ที่ยังเหลืออยู่ เป็นเรื่องที่น่าสงสัยที่จะต้องศึกษาดันคว้าว่าทำไม่ถึงต้องล้อมปราบบันกศึกษาอย่างรุนแรงถึงขนาดนั้น นักศึกษาทำผิดอะไรทำให้เสียเลือดเนื้อกันขนาดนั้นและยังมีการใส่ร้ายป้ายสืออย่างน่าอับอาย”

นายจัล คัน瓦รัตน์ (รัล)

คณะรัฐศาสตร์ ปี3 ม. ธรรมศาสตร์

“แรกยังไม่เข้าใจว่าทำไมจึงต้องชาระประวัติศาสตร์เป็นการทำให้คริษต์ได้รับความเดือนร้อนแต่ต้องการให้ประวัติศาสตร์ที่ถูกบิดเบือนนั้นปรากฏความจริงออกมาว่าเหตุการณ์จริงๆ ที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไรและต้องให้ความเป็นธรรมกับนักศึกษานั้ง ที่ถูกกล่าวหาว่าเป็น ญวน เอมร เป็นคอมมิวนิสต์ และให้ชี้แจงเหตุการณ์ดันเดทุกที่เกิดขึ้น กับรัฐบาลชุดนั้นว่าเป็นอย่างไรที่ทำไปเพราอะไร และก็เห็นด้วยที่มีการชาระประวัติศาสตร์ในครั้งนี้คนรุ่นหลังจะได้รับรู้ข้อเท็จจริงว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง”

5

นายวชิต หอมโภคส (ต้อ)

คณะเศรษฐศาสตร์ ปี2 ม. ธรรมศาสตร์

“ก่อนที่เราจะได้สิทธิเสรีภาพนั้นทำให้ต้องเสียเลือดเนื้อช้า ไทยอย่างมาก กับวันนี้เองคนไทยส่วนมากยังมองไม่เห็นความสำคัญของสิทธิอันชอบธรรมที่เรามี ทำให้มีนายทุนต่างชาติกับคนอีกกลุ่มนึงเข้ามาเอารัดเอาเรียบอย่างมากมายเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ข้ากกลุ่มคนเองกับประเทศของเราอย่างง่ายดาย กับวันนี้เองการเลือกดังแบบขอไปหานี้เมื่อการตรวจสอบที่ชัดเจน ตั้งนี้การชาระประวัติศาสตร์ในครั้งนี้ คงทำให้คนหลายคนที่ทำความผิดไว้กลับมารับโทษที่ได้ก่อขึ้นและยังทำให้เห็นว่ารัฐบาลเผด็จการเป็นอย่างไรและยังทำให้มองเห็นว่านักศึกษาคือผู้บริสุทธิ์”

นายจังค์ชัย ทองทวี (เอก)
คณานิติศาสตร์ ปี 3 ม. ธรรมศาสตร์

“ปัจจุบันนี้ นักศึกษา ประชาชนทั่วไป ยังไม่เข้าใจและไม่รู้ด้วยข้ามันเกิดอะไรขึ้นบ้าง โดยเฉพาะนักศึกษาธรรมศาสตร์บางคน ที่เข้ามาเป็นนักศึกษาใหม่ก็ไม่รู้ด้วยข้าว่ามันเกิดอะไรขึ้นบ้างกับที่มา ลัยแห่งนี้ และบางคนอาจได้รับข่าวสารที่คลาดเคลื่อน บิดเบือน จากกลุ่มที่ไม่ได้อยู่เคียงข้างประชาชน การข้าราชการนี้อาจทำให้นักศึกษาและประชาชนได้เข้าใจลึกซึ้นและทำให้นักศึกษาได้สร้างแรงผลักดันเพื่อความสำคัญในการต่อสู้ เกิดความคิดริเริ่มและเป็นแรงจูงใจ ที่จะทำให้นักศึกษาได้ทำอะไรเพื่อสังคมเหมือนกับเหตุการณ์ที่ผ่านมาได้”

นายณัฐดนัย เพลื่อมภักดี (ใบป)
คณาวารสารศาสตร์ ปี 4 ม. ธรรมศาสตร์

6

“การที่เราจะเข้าใจปัจจุบันได้จะต้องเคลียร์สาเหตุต้นต่อที่มา จากอดีตว่าที่แท้จริงมันเกิดอะไรขึ้นมาบ้าง เพื่อจะให้คนรุ่นหลังได้เข้าใจมากขึ้น”

นางสาวสินิธิ์ ลีระพันธ์
คณบัญชี ปี 3 ม. ธรรมศาสตร์

“ถ้ามองในแง่ของคนทั่วไป อาจจะเป็นบทเรียนที่น่าจะนำไปอีกนานกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การข้าราชการนี้คงจะทำให้ได้รับเสียงประวัติศาสตร์ที่มีแต่ความเจ็บปวดเป็นการสูญเสียนักศึกษาครั้งยิ่งใหญ่ ที่ไม่อาจลืมได้และจะได้นำตัวผู้ที่อยู่เบื้องหลังในเหตุการณ์ครั้งนี้มา ก้มกราบไว้ขอโทษที่สูญเสียไปและจะได้นำตัวคนผิดที่มีอำนาจในสมัยนั้น มาลงโทษกับสิ่งที่เข้าได้ก่อขึ้น อีกอย่างคือ ญาติวีรชนก็จะได้รับรู้ว่า สาเหตุที่แท้จริงว่ามันเกิดอะไรกันแน่กับการที่เข้าต้องสูญเสียคนที่เขารัก เพื่อนที่เขารักไปอย่างไม่มีวันกลับ และมีสิทธิได้รับรู้ว่าเป็นเพาะอะไร ทำไม่ถูกต้องทำกันรุนแรงถึงขนาดนั้นถึงสาเหตุที่แท้จริงเพื่อวันนี้ เข้าได้รับรู้แต่เพียงว่าเข้าสูญเสียแต่ไม่รู้ความจริง”

สัมภาษณ์

อ.ไชย ลี้ภากรณ

“ 6 ตุลาบ้านเส้นทางสังคมนิยม ”

ในสมัยสังคมนิยมยุค 6 ตุลา 2519 นั้นเป็นเส้นทางที่ก้าวไป และหากห่างไกลอีกห่างไกลคนในปัจจุบันอาจมองว่าสังคมนิยมไม่เหมาะสมกับสังคมไทย ประเพณี วัฒนธรรมของชาวยาไทยไม่สอดคล้องกับสังคมนิยม

ส่วนใหญ่ที่เข้าคิดอย่างนั้น เพราะว่าเกิดเหตุการณ์ 6 ตุลา เข้าไม่รู้ว่าก่อนเกิดเหตุการณ์นั้น ระบบสังคมนิยมเกิดขึ้นอย่างก้าวกระโดด ในสมัยนั้นมีกลุ่มสังคมนิยมหลากหลายกลุ่ม มีพรรคราษฎร์ พรรคราษฎร์ เข้า พรรครคอมมิวนิสต์ไทย พรรครสังคมนิยม ตลอดจนพรรครักที่ไม่มีข้อเป็นสังคมนิยมแต่ได้ยืนอยู่เคียงข้างประชาชนผู้ยากไร้

เพราะฉะนั้นเมื่อเราย้อนกลับไปดูเหตุการณ์ 6 ตุลา 2519 นั้น แนวความคิดทางสังคมนิยมไม่ว่าจะเป็นแนวเคลื่อนไหว หนังสือที่อ่านหรือความคิดของพลเมืองในสมัยนั้นจะมีมากหน่อย และคนส่วนใหญ่จากจะไม่มีความคิดที่ขัดเจนว่าสังคมนิยมที่เข้ายากได้นั้นอยู่ในรูปร่างลักษณะใด

แต่เข้าจะมองว่าควรจะดัดความเลื่อมล้ำ มีความเป็นธรรมทางสังคมมากขึ้น เรื่องนี้คงมองเกี่ยวพันธ์กับประวัติปัจจัย เรื่องของการต่อสู้เพื่อต่อต้านเผด็จการ คนอีกส่วนหนึ่งจะมองเป็นคนส่วนน้อยที่มีความคิดที่ขัดเจน และก็องค์กรที่มีอิทธิพลมากที่สุด คนกลุ่มนี้คือ พรรครคอมมิวนิสต์ไทย

แนวความคิดของพรรครคอมมิวนิสต์ไทย ถ้าหากเราศึกษาจากมุมมองของลักษณะมาร์คแล้วจำแนกออกเป็น สายเหมา สายสถาlin ซึ่งมี

องค์ประกอบที่ว่ามีแนวความคิดชาตินิยม มีแนวความคิดที่ไม่แยกแยะทางชนชั้น เท่ากันแนวมาร์คชิล ที่พูดถึงประชาชน มากกว่าชั้นกรรมมาชีพชานา จะเน้นคำว่าประชาชนและควรจะมีการสร้างแนวร่วมอย่างก้าวกระโดดต่อสู้เพื่อประวัติปัจจัย ในขั้นตอนแรก

แต่การต่อสู้เชิงสังคมนิยมเป็นการต่อสู้ขั้นที่สอง และความคิดที่มาจากแนวเหมา เจอตุ้ง จะเน้นแนวทางการต่อสู้ในชั้นบทที่จะมีนโยบาย “ชั้นบทล้อมเมือง” ตามแนวความคิดของพรรครคอมมิวนิสต์ไทย ซึ่งมีอิทธิพลกับคนกลุ่มน้อยเริ่มจะมีความคิดที่ขัดเจนขึ้น

ความจริงในกระแสสังคมนิยมในยุคนี้กับอดีตไม่ต่างกันที่สนับสนุนนายทุน ชนชั้นนายทุนไม่ว่าจะเป็นนายทุนต่างชาติหรือไทยนั้นมาแรงทั้งสองยุคที่แตกต่างกัน คือ ขบวนการฝ่ายข้าราชการ กัน เหตุการณ์ 6 ตุลา นั้นเป็นการทำลายขบวนการฝ่ายข้าราชการเมื่อ และพรรครคอมมิวนิสต์พยายามต่อสู้ในชั้นบทแต่ล้มเหลว ทำให้ขบวนการต่อสู้ของฝ่ายข้าราชการไทยอ่อนแอลง

ฉะนั้นในปัจจุบันการที่คนมองว่าการชูประเด็นเรื่องชนชั้น ความเท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจ นั้นเป็นเรื่องยากมันไม่ได้ยกเพระกระແสฤทุนนิยมมาแรงแต่ยกเพระกระบนการฝ่ายข้าราชการถูกทำลาย ฉะนั้นหน้าที่ของคนที่ต้องการเห็นความเท่าเทียมกันทางสังคม คือ ต้องสร้างขบวนการฝ่ายข้าราชการใหม่

แต่ก็มีอุปสรรคหลายอย่างในแต่หนึ่งของคนที่ร่วมขบวนการฝ่ายข้าราชการใน

ความคิดแบบฝ่ายข้าราชการนั้นอยู่กับมีคนในสังคมอยู่แบบนี้ไม่น้อย และก็มีลูกหลวงของเข้าด้วย ซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่ไม่ได้เกิดในสมัย 6 ตุลา ซึ่งก็พร้อมกับรับฟังข้อคิดเห็นเกี่ยวกับชนชั้น

แต่ว่าในด้านลบหลายคนที่ผ่านประสบการณ์นั้นมองว่ามันล้มเหลวความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงสังคมด้านชนชั้นซึ่งทำไม่ได้แล้ว ซึ่งจะมองทางด้านรัฐไทย และทางด้านสถาลินในรัสเซีย ในจีน ในเวียดนาม สิ่งหนึ่งที่จะต้องนำมายังเคราะห์เรื่องแบบนี้ด้วยวิเคราะห์สังคมในรัสเซียหลังจากสถาลินขึ้นมาเมื่อานาจ สังคมที่เกิดขึ้นในจีน สังคมที่เกิดขึ้นในเวียดนามเป็น

สังคมนิยมจริงหรือไม่ ถ้าหากเราวิเคราะห์ที่จริงโดยใช้หลักการของเศรษฐศาสตร์การเมืองอย่างเป็นวิทยาศาสตร์รวมวิเคราะห์ก็จะเห็นว่าสังคมเหล่านี้ แทนที่จะเป็นสังคมที่ไร้ชั้นนั้นไม่มีการกดขี่ชู้ดี กลับมีการกดขี่ชู้ดีร้ายกว่าในระบบทุนนิยมเสรีด้วยข้าไป

ฉะนั้นกลุ่มฝ่ายข้าราชการดับสถาลินที่นี่สุดไปกว่าสังคมเหล่านี้ไม่ได้เป็นสังคมนิยมแต่เป็นทุนนิยมโดยรัฐ ในปัจจุบัน สายความคิดสายมาร์คชิลซึ่งสรุปโดยรวมแล้วประเทศเหล่านั้นเป็นระบบทุนนิยมโดยรัฐ เป็นสายมาร์คชิลที่ยังมีพลังอยู่ เพราะเข้าใจว่าการล้มสถาลินของโซเวียตนั้นเป็นโอกาสใหม่ที่รอที่นี่แนว

ความคิด ส่วนแนวอื่นๆจะมองด้วยความเห็นจะคิดว่าเป็นการฝ่ายแพ้ของฝ่ายข้าราชการ ฝ่ายสังคมนิยม

ในโลกปัจจุบันนี้ในระดับสถาลิน ความคิดมาร์คชิลที่เคยวิเคราะห์สังคม

เหล่านี้ว่าเป็นสังคมนิยมโดยรัฐเริ่มที่จะมีบทบาทมากขึ้นที่จะขยายตัว จากจุดนี้ เราสามารถที่จะขยายความคิดรือพื้นแนวความคิดทางสังคมนิยมได้

แนวสังคมนิยมในปัจจุบันก็ควรจะเรียกร้องให้มีการยกเลิกระบบทุนนิยม เรียกร้องให้มีการสร้างสังคมแบบ คอมมิวนิสต์ แต่ว่าความหมายแบบ สังคมคอมมิวนิสต์ในแนวความคิดของ นาร์ซิสจะแตกต่างจากแนวความคิด ของสถาalin ของHEMA เจอตุง แต่จะใช้ ศัพท์ของฝ่ายมาร์คชิตส์แต่รัวเนื้อหาสาระ จะไม่มีเรื่องของสิทธิเสรีภาพ ของชนชั้น กรรมมาพิพ ชนชั้นล่าง แต่จะอกกว่าเป็น การกดขี่ขุ่นรีดใหม่ของชนชั้นกลาง ข้าราชการ คณครุமดาที่เก็บไว้ในมุก ของตุลา ก็อาจจะไม่ได้คิดอะไรมาก ถ้าต้องการความเท่าเทียมทางสังคม

8 สิ่งเหล่านี้ถ้าหากเรานำมาเคลื่อน ไหวได้อีกบนพื้นฐานข้อเรียกร้องแบบนี้ ก็จะไม่มีการพัฒนาสังคมของไทย เพราะ ว่าคนที่ปฏิเสธชนชั้นของไทย สิ่งที่กำลัง จะเกิดขึ้นในสังคมไทย การที่รัฐบาล พยายามจะโฆษณาการแก้ปัญหาภัยคุกคิ ให้กับคนจน ในขณะที่รัฐบาลจะขึ้นเงิน เดือนให้อัยการ หรือว่าผู้พิพากษา หรือ คนในชั้นสูงกว่า ก็มีการระงับเรื่องค่าแรง ขั้นต่ำ เป็นการต่อสู้ทางชนชั้นอย่างตรง ไปตรงมา แต่ที่ไม่สังเกตุว่า ในหมู่องค์กร NGO ในหมู่เหลือไหวทั้งหลายนี้ ใน หมู่นักการเมืองไม่มีใครรู้ประเด็นนี้ว่า เป็นเรื่องของชนชั้น

คือคนเหล่านี้จะมองว่าเป็นเรื่อง ธรรมดามาไม่เป็นเรื่องที่เราเข้ามานะเพื่อปลูก ระดมคนให้เห็นความไม่ยุติธรรมของ สังคม ถ้ามีการปลุกกระดมก็จะมีในเรื่อง ของชาตินิยมก็จะบอกว่าไม่ควรขาย กิจการต่างๆให้ต่างชาติ ซึ่งก็หมายถึงขาย ให้กับชน ชนนั้นตัดได้ ขายให้นักลงทุน ของไทยได้ไม่ว่ากัน นี้เป็นมุมมองหนึ่ง ที่เขาเรื่องชาตินิยมเข้ามาย้ายเดียว แนว ความคิดชาตินิยมดันกำเนิดมาจากฝ่าย ขวาฝ่ายอนุรักษ์ ผสมลงเดิมมาในเมือง

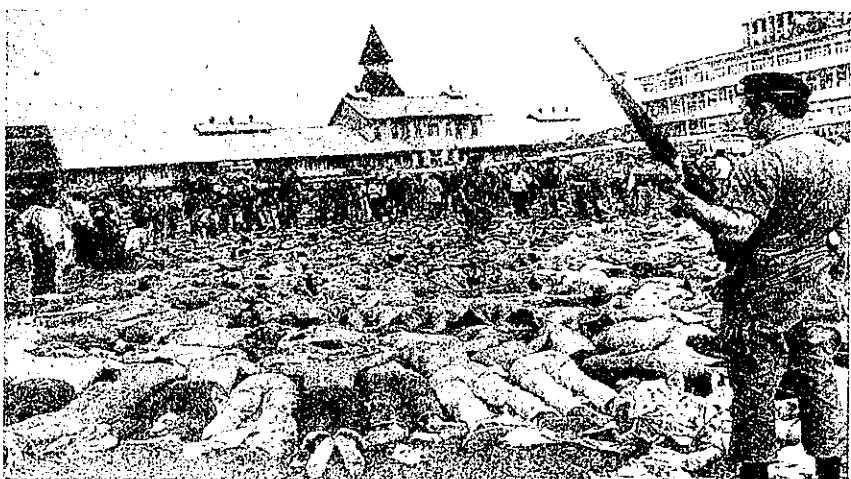
ไทยสมัย จอมพลสุนทร พิบูลย์ มนตรี ดีว่าชาตินิยมคืออะไร คนที่ก้าวหน้าใน ปัจจุบันพูดถึงแต่ชาตินิยมไม่พูดถึงคน จนนั้นเป็นปัญหา

ในเหตุการณ์ ๖ ตุลา ๒๕๑๙ นั้น ทำไม่ถึงได้รุนแรงขนาดนั้น ถ้าหากเข้าใจ แบบผิดผินว่าอยู่ดีๆ ฝ่ายปกครองไทย เกิดกระหายเลือดขึ้นมาเข่นฆ่าประชาชน ผู้จะไม่อธิบาย เลย แต่สิ่งที่จะทำให้ เรายเข้าใจคือการวิเคราะห์จากมุมมองขั้น ที่สอง ไทย

ตอนแรกก็มีการมองเห็นว่า ขอบ การปกครองแบบเด็ดขาด ไม่ว่าจะเป็น ระบบสมบูรณ์แบบสิทธิประชาช หรือระบบ เผด็จการทางทหาร ก็จะได้ผลประโยชน์ จากการนั้น ไม่ค่อยอยากให้มี

รายได้ เก็บภาษีจากคนรวย สร้างการ ท้าทายจากระบบทอภิสิทธิ์ต่างๆ นี้คือสิ่งที่ เขากันไม่ได้ ถ้ากลับไปดูบรรยากาศของ สังคมไทยระหว่าง ๑๔ ตุลา ๒๕๑๖ กับ ๖ ตุลา ๒๕๑๙ จะเห็นได้ว่ามีการท้าทาย อภิสิทธิ์อย่างจริงจังไม่ใช่แค่การเลือกตั้ง อภิสิทธิ์ทางเศรษฐกิจทั้งหลายถูกท้าทาย นี้คือสิ่งที่เขากันไม่ได้ เช่นกัน ในที่สุดเขาก ได้ตกลงกันว่า จะต้องจัดการกับบุ่วน การฝ่ายซ้ายอย่างเด็ดขาดนี้คือที่มาของ ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสมัย ๖ ตุลา ๒๕๑๙

แต่มันไม่ได้เกิดขึ้นทันทีแต่ มีการวางแผน มีการจ่ายโภcas มีการ รอเวลา เช่นมีการสร้าง บุ่วนการลูกเสือ ชาวบ้าน กระถินแดง นราพลด ซึ่งมี

ประชาธิปไตย แต่เมื่อมีการเรียกร้อง ประชาธิปไตยมาหลายครั้ง ไม่ว่าจะเป็น เหตุการณ์ ๑๔ ตุลา ๒๕๑๖ หรือพฤษภา ภาคพิพ หรือแม้แต่ ๖ ตุลา ชนชั้น ปกครองไทยส่วนหนึ่งซึ่งปัจจุบันนี้ส่วน ใหญ่กลับเป็นชนชั้นปกครองพร้อมที่จะ อยู่กับประชาธิปไตยได้ หากในระบบ ประชาธิปไตยได้ ทำผลประโยชน์ได้ และก็ได้เกิดเหตุการณ์ ๖ ตุลา ๒๕๑๙

อันนี้เป็นที่มาของความโหดร้าย ดังกล่าว แต่เราจะเห็นได้ว่าหลังจากการ ที่มีการท้าทายบุ่วนการนักศึกษาซึ่งมอง ว่าเป็นตัวแทนของบุ่วนการฝ่ายซ้ายใน เมือง นั้น ในประมาณ ๑๐ ปี หลังจาก นั้นก็มีการเปิดกว้างทางประชาธิปไตย มากขึ้นประชาช ชนชั้นปกครองก็อยู่ใน

เข้าอยู่กับประชาธิปไตยได้ เพราะ ว่าเขาก็จะใช้อิทธิพลทางการเงินและ อำนาจในการคงไว้ซึ่งอภิสิทธิ์ต่างๆ แต่ ถ้าในระบบประชาธิปไตยได้มีคนเข้ามายัง ที่เห็นถึงความเหลื่อมล้ำพูดถึงการกระจาย

ที่มีการท้าทายบุ่วนการนักศึกษาซึ่งมอง ว่าเป็นตัวแทนของบุ่วนการฝ่ายซ้ายใน เมือง นั้น ในประมาณ ๑๐ ปี หลังจาก นั้นก็มีการเปิดกว้างทางประชาธิปไตย มากขึ้นประชาช ชนชั้นปกครองก็อยู่ใน

ระบบประชาธิปไตยได้ ลักษณะของ ประชาธิปไตยในปัจจุบัน เป็น ประชาธิปไตยพรรคของชนชั้นนายทุนผูกขาดทั่วหมด

ถ้าสังเกตจากภาระเลือกตั้งหลัง 14 ตุลา 2516 จะเห็นพรรครส猛นิยม พรรครัฐบาลใหม่ พรรคร่วมรัฐบาล ปัจจุบัน ไม่มีพรรครัฐบาลใดที่มาจากนายทุน เพราะฉะนั้นเขากำลังจะมาทำภาระงานของ นายทุน เพราะฉะนั้นเขากำลังจะมาทำภาระงานของนายทุน แต่ในปัจจุบัน ไม่มีพรรครัฐบาลใดที่มาจากนายทุน แต่ในปัจจุบัน ให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของเขารัฐธรรมนูญใหม่ 40 ถึงแม้ว่าเกิดจาก การเรียกร้องของประชาชนแต่รัฐบาลที่เข้าไปร่าง ไปร่างเพื่อตอบสนองข้อบกพร่อง ของชนชั้นนายทุน มาตรการต่างๆ ที่ทำให้รัฐบาล มีผลดีต่อพมนาคนี้ ถึงแม้จะมีมาตรการที่พูดถึงสิทธิเสรีภาพนั้นก็เป็นเรื่องรอง

กับสังคมปัจจุบันนี้มันสอดคล้อง

คล่องมากกว่าสังคมในอดีตด้วยข้อไป เพราะจำนวนชนชั้นกรรมชีพเพิ่มมากขึ้น สังคมเมืองก็เพิ่มขึ้น เพราะสังคมไทยปัจจุบันไม่ใช่สังคมเกษตรกรรม เพราะเกษตรกรรมมีเพียง 40 % ของประชากร ความรับรู้ของประชาชนก็สูงขึ้น ทรัพยากรต่างๆ หรือผลิตผลทางสังคมของไทยมีมากขึ้นก็น่าจะสร้างสังคมนิยมใหม่ได้ง่ายขึ้น อุปสรรคก็คือ เรื่องของจำนวนคนที่คิดว่าสังคมนิยมเป็นทางออก นี้เป็นอุปสรรคจริงๆ

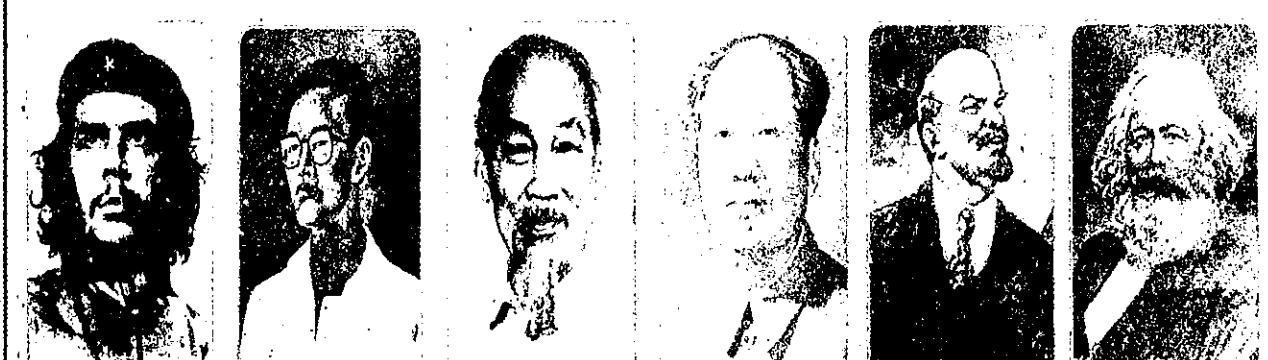
การที่ขบวนการฝ่ายซ้ายไทยถูกทำลายในเหตุการณ์ 6 ตุลา 2519 และก็พ่ายแพ้ในชนบท ในสมัยที่พคท. ล้มถล่ม และการที่กระแสหลักเสนอของ การล้มถล่มของโซเวียต และจีน ทำให้เรื่องนี้ลามสัมภัย อุปสรรคเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องฟอกก่อนที่จะเสนอรายได้

และตอนนี้เรามีประชาธิปไตย

มากอยู่พอสมควรภายในกรอบของทุนนิยม อย่างการเสนอแนวความคิด มาร์คชิส อย่างเปิดเผยได้ ฝ่ายขวาแบบถูกเสือชาวบ้าน กระทิงแดง หรือนวนพลนี้ก็เป็นคนแก่กันไปแล้ว ซึ่งองค์กรเหล่านี้ไม่มี สะท้อนให้เห็นถึงสองด้าน อย่างพคท. ไม่มี องค์กรเหล่านี้ก็ไม่มี อาจจะหลงเหลืออยู่ที่อ้างว่าเป็นผู้เป็นนี้ มันไม่ได้ถูกก่อตัวขึ้นมาแต่สิ่งที่เห็นอยู่และเป็นจริงในปัจจุบันนี้เป็นการประท้วงของคนจน ชาวไร่ ชาวนา แรงงาน และบางครั้งเป็นการก่อม็อบชนม้อน ซึ่งเราก็เห็นอยู่แล้วไม่ได้ทำเป็นระบบเหมือนสมัยใน 6 ตุลา คือสังคมมันต่างกันแต่ถ้าสมมุติว่าขบวนการฝ่ายซ้ายไทยเข้มแข็งขึ้น จะก่อม็อบขึ้นมาอีกได้ใหม่ก็คงพยายามทำขึ้นมาให้ได้คงไม่หยุดนิ่ง เลยเป็นแน่นอน.

ขอแสดงเจตจำนงมาร่วมกัน

สร้างสัมพันธ์ยิ่งใหญ่

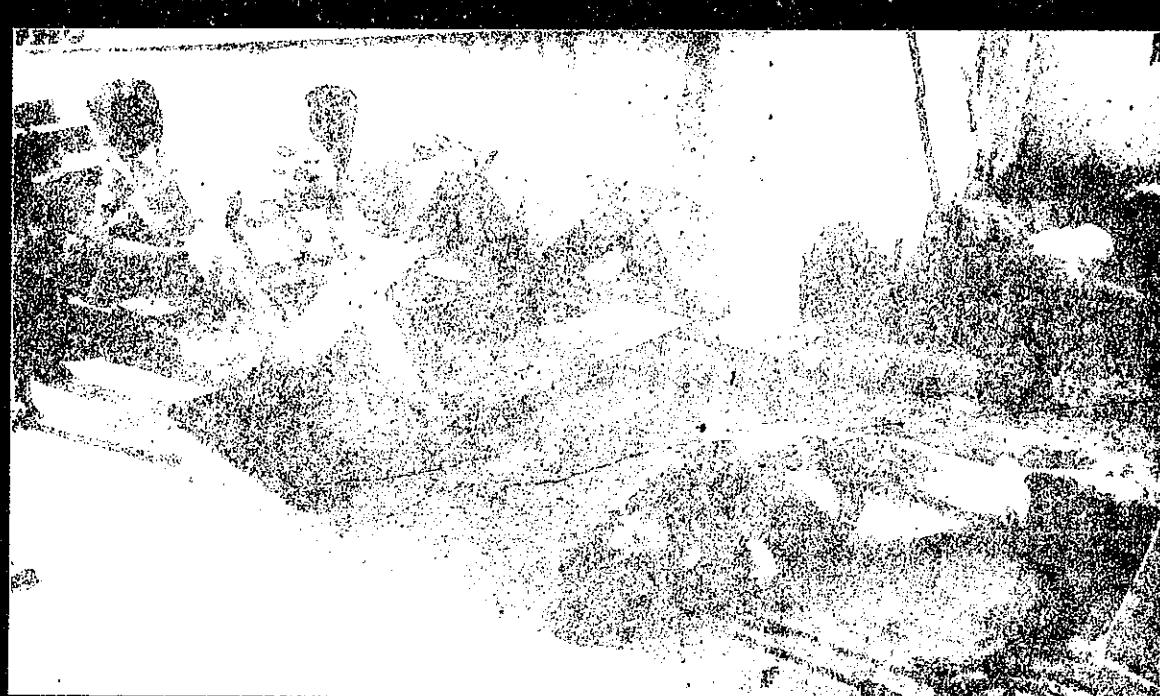
สองมืออยู่ป้องปีกสะพักปืน
แค่ไหนนิค ลีบ, ทุบ, ยิง เจ็บปางตาย
เลือดสาดใจกินความหนาวห่าหาน
จะหยุดทำนายคุชั่นฝ่าหยุดอัปเปอร์
มีมังไนมนคนจดจุ่นไว้ในหวานนั้น
จะเฉษษชาต่อความจริงหากรั่นร้าม
ฝ่ายอกเมร์รัองใหญ่ให้อัญญ่าให้หลูก
แม่ขอตายให้เจ้าคืนฟื้นชีวี
แล้วอยู่ในเนินไอัคันเด็คิกกุนชาติ
คนทำนิคกลับลอนนวลพันไทยไป

สองหัวนีบันพื้นบีนอย่างมาย
เป็นเหมือนหนึ่งวัวควายให้เขียนตี
เดียงกรีร้องโขหยาบไม่พอที่
กลับยิ่งจุ่นไฟอเวจิ ใจอิทธิราณ!
ศิลลามีนกงสันทานอันห้องห้าน
ขอเอ่ยถานศิลลามีนดูอาทิตย์
แม่ยอมถูกยิงแทนไว้ให้เจ้าหนี้
ทุกวันนี้แม่กรอมใจยังไม่คลาย
คนอุบากหัวร้อนหักมีศิลลามี
คนหวังคีท่อชาติไทย กลับชาติคืน !!

สุรุ่มมา อธุณจิต / กฤษ្យมารชพีช

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ปี 2 ม.ธรรมศาสตร์

10

“เพื่อนที่หน้าหอยใหญ่คงเผาอยู่ตรงนั้น...เพียงแค่ให้สำรวจว่าตรงนั้นมีคนอยู่จะได้ไม่กล้า
บุกเข้ามา เพื่อถ่วงเวลาให้เพื่อนำข้างในที่กำลังหาทางออก ทุกคนคงคิดรู้อนาคตว่าจะ
ต้องเสียสละชีวิตแน่นอนและเขาก็ถูกยิงทีละคนๆ จนๆ ...บางครั้งตายไม่หลับคล้ายจะจ้อง
ดูมันอย่างເօາເລືອດເօານີ້ บางครົກສົງคล้ายจะภຸນໃຈວ່າເຫຼິດຊັບຕົນເພື່ອປະຫານທີ່
ເຂົ້າກຳແລ້ວ”

กำหนดการงานพิธีเปิดประดิษฐ์มหานุสรณ์ 6 ตุลา

॥ผลงานรำลึก 14 ตุลา 2516

6 ตุลา 19

วันพฤหัสบดีที่ 5 ตุลาคม 2543
ณ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
12.30 – 14.00 น. พิธีเปิดอนุสาวรีย์ วีรชน วิชิตชัย ออมฤกุล นิสิต ปี 3 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ ผู้เสียชีวิตในเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 โดย คณบดีคณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ

วันศุกร์ที่ 6 ตุลาคม 2543
ณ สวนประดิษฐ์มหานุสรณ์ หน้าหอประชุมใหญ่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำพระจันทร์
07.00 – 07.30 น. พิธีสืบสาน
08.00 – 08.15 น. คุณพรชัย วีรอนงค์ พิธีกร นำเข้าสู่งานพิธีเปิดประดิษฐ์มหานุสรณ์ รศ.ดร.นริศ ชัยสูตร อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวรายงาน
08.15 – 09.00 น. พิธีทางศาสนา สำนักศรีสุธรรม โดย คุณสาโรช เพือก สำลี ตามด้วยพิธีทางศาสนาคริสต์ เสริญแล้วเป็นพิธีทางพุทธศาสนา พะแสง 25 รูป สาวขยันโต ญาติวีรชนเดือนตุลา ร่วมกันเปิดแพรคลุมประดิษฐ์มหานุสรณ์ เจ้าคุณศรีปริยัติโมลีทำพิธีเจิมบนประดิษฐ์มหานุสรณ์ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ อ่านบทกวี แยกผู้มีเกียรติร่วมพิธีวางแผน และดอกไม้แสดงความระดับ วิญญาณวีรชน ดนตรีบรรเลงเพลง
09.00 – 10.00 น. ป្រកាសโดย ดร.ธงชัย วินิจฉกุล

10.00 – 10.30 น. ตัวแทนคณะ กรรมการญาติวีรชนเดือนตุลา ผู้ต้องหา 6 ตุลา ตัวแทนกลุ่มองค์ประชาธิปไตย ตัวแทนชาวนา กรรมกร และนักศึกษา กล่าวไว้อาลัย
12.00 – 13.00 น. ญาติวีรชน องค์ พันธมิตร แยกผู้มีเกียรติ ร่วมรับประทานอาหาร
14.00 – 16.00 น. อภิปิรายหัวข้อ “6 ตุลา กับเดินทางสังคมนิยม” โดย ผศ.ใจ อึ้งภากรณ์ ณ ห้องจิตติ ติงศรีภัชัย คณานิติศาสตร์
ณ หอประชุมเล็ก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำพระจันทร์
15.30 – 17.00 น. แถลงข่าวลับฯ พระจันทร์เสี้ยว รอบสื่อมวลชน เรื่อง “ สอนสามัญอดค้าง ชำราด OCT 610 – 2519 ”
17.15 – 19.00 น. วงศ์ดี กำลัง ใจ ดอกหญ้าไทยและคิตาบุชลี
19.30 – 21.30 น. ลศครพระจันทร์ เสี้ยวรอบปฐมทัศน์ “สอนสามัญอดค้างชำราด OCT 610 – 2519 ”
วงศ์ดีร่วงอรุณ

วันเสาร์ที่ 7 ตุลาคม 2543
ณ ห้อง LBI ชั้น 3 สำนักหอสมุดเดิม (-ริมแม่น้ำติดกับคณะรัฐศาสตร์)
09.30 – 12.00 น. เสวนาเรื่อง “สามัคคีประชาชน ยุทธศาสตร์ ความเป็นไทย (ไทย)... ชนชั้น ล่างอยู่ตรงไหน” จัดโดย

สหพันธ์นิสิตนักศึกษา แห่งประเทศไทย
13.00 – 16.00 น. เสวนาเรื่อง “รัฐธรรมนูญ รัฐสภา องค์กร อิสระ กับความพร้อมของการปฏิรูปการเมือง”
ร่วมอภิปราย โดยตัวแทน องค์กรประชาธิปไตย, ตัวแทนจาก องค์กรอิสระ, ตัวแทน สมาชิกวุฒิสภา และตัวแทนสมาชิกสภาฯ รัฐธรรมนูญ รัฐสภา สถาบันนิสิตนักศึกษา แห่งประเทศไทย
ณ หอประชุมเล็ก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำพระจันทร์
16.00 – 17.00 น. ลศครพระจันทร์ เสี้ยวเรื่อง “ สอนสามัญอดค้าง ชำราด OCT 610 – 2519 ”
17.00 – 19.00 น. การอภิปรายเรื่อง “บนสายารเดือนตุลา กับทางออกจากวิกฤตของประชาชน” อ.วิทยากร เที่ยงฤกุล อ.ไสว ดำเนิน ขัยวิจิตรและอ.กมล ตระกูล ดำเนินรายการโดย อ.อมร อมรรัตนานนท์ จัดโดยกลุ่มนุழุนุษทางออกไทย
19.30 – 21.30 น. ลศครพระจันทร์ เสี้ยวเรื่อง “ สอนสามัญอดค้าง ชำราด OCT 610 – 2519 ”

11

วันอาทิตย์ที่ 8 ตุลาคม 2543
ณ ห้องประชุม ชั้น 4 ตึกโภแก่ประสงค์
09.00 – 10.00 น. วีดิทัศน์ “เหตุการณ์ 6 ตุลา ”
10.00 – 16.00 น. สัมมนาเรื่อง “นโยบายแบบไหนที่ประชาชนต้องการ “ ผู้ร่วมสัมมนา ตัวแทนองค์กรประชาธิปไตยองค์กรประชาชน

จัดโดยสถาบันนิสิตนักศึกษา
แห่งประเทศไทย

ณ หอประชุมเล็ก มหาวิทยาลัยธรรม
ศาสตร์ ท่าพระจันทร์
16.00 – 17.00 น. ลงทะเบียนจันทร์
เสียงเรื่อง “ สอบถามยอดค้าง
ชำระ OCT 610 – 2519 ”

ณ หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรม
ศาสตร์ ท่าพระจันทร์
17.00 – 20.00 น. ถอนเดร็ต 24 ปี
6 ตุลา ควรawan
20.00 – 21.00 น. ร่วมประกาศ
เจตนารณสีบานปณิธาน
เดือนตุลาโดย องค์กรพันธมิตร
เพื่อการชำระประวัติศาสตร์ 6
ตุลา 2519 และองค์กร
ประชาธิปไตย

*หมายเหตุ (ลงทะเบียนจันทร์เสียง
และถอนเดร็ตควรawan มีบัตรจำนวน
หน้างาน)*

12

สัมมนา 100 ปีชาติไทย ฯพณฯ ปรีดี
พนมยงค์ 2443 – 2543 (1900 – 2000)
จากปรีดีสู่วิรชนเดือนตุลา 11 – 12 – 13
ตุลาคม 2543 *

วันพุธที่ 11 ตุลาคม 2543
ณ ห้องเรվัต พุกนินันท์ ชั้น U2
13.30 – 14.45 น. “100 ปี ปรีดี
พนมยงค์” (วีดิทัศน์ 56 นาที
จัดทำใหม่ครอบรอบ 1 ศตวรรษ
พร้อมด้วยภาพพิล๊อกจดหมาย
เหตุเมืองไทยและญี่ปุ่นในอดีต)
ewanin ถึงมานนท์ ก่อการนำ

15.00 – 16.00 น. “14ตุลา”
(วีดิทัศน์ 55 นาที พร้อมคำ
บรรยายได้ภาพภาษาอังกฤษ)
ธนา อาจารย์สุวรรณ ก่อการนำ

วันพุธที่ 12 ตุลาคม 2543
ณ ห้องเรวัต พุกนินันท์ ชั้น U2
13.30 – 14.45 น. “6 ตุลา”
(วีดิทัศน์ 60 นาที)
สุชาชัย อิ้มประเสริฐ ก่อการนำ
15.00 – 16.00 น. “ พฤติภาเลือด ”
(วีดิทัศน์ 60 นาที)
อเนก เหล่าธรรมทัศน์ ก่อการนำ

วันศุกร์ที่ 13 ตุลาคม 2543
ณ หอประชุมเล็ก มหาวิทยาลัยธรรม
ศาสตร์ ท่าพระจันทร์

13.00 – 14.00 น. “เรือกับรั้ว :
นิทานชีวิตรัฐบุรุษอาวุโส”
เทพศิริ สุขโภغا บรรยาย
ประกอบภาพสไลด์
14.00 – 14.20 น. แนะนำหนังสือ
“ภาพถ่ายญี่ปุ่นรีด พนมยงค์ และ
14 ตุลา”
瓦鲁ณี โภสารามย์
14.20 – 16.30 น. เสวนา “14 ตุลา
– 6 ตุลา – พฤติภาเลือด กับสิ่ง
นั้นที่ซ่อนประวัติศาสตร์”
ชัยวัฒน์ สถานานันท์ ก่อการนำ
ธงชัย วินิจฉกุล,
ชาญวิทย์ เกษตรศิริ อภิปราช
วรณี สำราญเวทย์ พิธีกร

* หมายเหตุ (จัดโดยคณะกรรมการฝ่าย
นิทรรศการของคณะกรรมการจัดงานฉลอง
100 ปี รัฐบุรุษอาวุโส ศาสตราจารย์
ดร. ปรีดี พนมยงค์, หอดดหมายเหตุ
ธรรมศาสตร์, หอสมุดปรีดี พนมยงค์
มธ., มูลนิธิโครงการดำรงค์ความมั่นคง
และมนุษยศาสตร์ (รายการทั้งหมดไม่
ต้องเสียค่าลงทะเบียนหรือค่าเข้าฟังและ
ชมแต่อย่างใด))

วันเสาร์ที่ 14 ตุลาคม 2543
ณ บริเวณอนุสรณ์สถาน 14 ตุลาคม
2516 สีแยกออกวัว

08.00 – 08.15 น. ตั้งขบวนหรือไว้
อัลัย ณ บริเวณสถานประตีม
กรรม กำแพงประวัติศาสตร์
หน้าหอประชุมใหญ่
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

08.15 – 09.00 น. เคลื่อนขบวนจาก
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สู่
บริเวณอนุสรณ์สถาน 14 ตุลาคม
บริเวณสีแยกออกวัว

09.00 – 10.30 น. พิธีกล่าวคำสดุดี
วีรชนโดยญาติวีรชน องค์กร
ประชาธิปไตย
องค์กรประชาชนและองค์กร
พันธมิตร

ณ หอประชุมเล็ก มหาวิทยาลัยธรรม
ศาสตร์ ท่าพระจันทร์

จัดโดย คณะกรรมการรณรงค์เพื่อ
ประชาธิปไตย (ครป.), คณะกรรมการ
ญาติวีรชนเดือนตุลา, คณะกรรมการ
ญาติวีรชนพฤติภา 35, กลุ่มพิทักษ์สิทธิ
เสรีภาพของประชาชน, และสถาบันนิสิต
นักศึกษาแห่งประเทศไทย (สนนท.)

13.30 – 14.30 น. วันันต์ สิงห์เชต
และวงศุกาบاد

14.30 – 15.00 น. ศ.ดร.นิคม จันทร์วิชูร
กล่าวแนะนำมูลนิธิ 14 ตุลา

15.00 – 15.30 น. คณะกรรมการ
ญาติวีรชนเดือนตุลากล่าวคำ
ปราศรัย

15.30 – 16.00 น. การแสดงของนักศึกษา

16.00 – 20.00 น. รวมศิลปิน
ประชาชนคนเดือนตุลาโดย
พงษ์เทพ กระโนนนำมาย
และทีมงาน, ศิลป์ โอมฉาย,
ตี กรรมมาชน, โอ๊ะ ฤกุ่งสัจธรรม,
วัฒน์ วัลย่างกูร, ประทีปชัดพาล,
瓦鲁ณี ภูริสัมบารณ์, ป่อง ตันกล้า
ฯลฯ....

//๒๖๘๖ ก.พ.๖๙

ทรงศักดิ์ นิมบูญชา

เพลงเพื่อชีวิต ได้ก่อเกิดเป็นขบวนการศิลปะที่มาถูกการเปลี่ยนไหวต่อสู้เรียกร้องประชาธิปไตยของนักศึกษา ประชาชน เป็นแนวรบด้านวัฒนธรรมที่ขับขานบอกเล่าความจริงของสังคมไทย เพื่อรับใช้มวลชนผู้ทุกข์ยากบนแผ่นดินผืนนี้ ได้บันทึกภาพลักษณ์ทางสังคมเข้าไว้อ่านอย่างต่อเนื่อง และจัดการลงบนภล魍เวลาที่ยาวนาน เป็นสิ่งที่คนรุ่นหลังสามารถสรุป เรียนรู้กันมันได้อย่างไม่รู้จักจบกัลลิ่น บทเพลงนี้คือหนึ่งในกว่าหลายร้อยเพลงปฏิวัติที่ได้เกิดขึ้นมาบนหน้าประวัติศาสตร์ ช่วงกระแสการปฏิวัติ พ.ศ.๒๕๑๐ - ๒๕๑๔

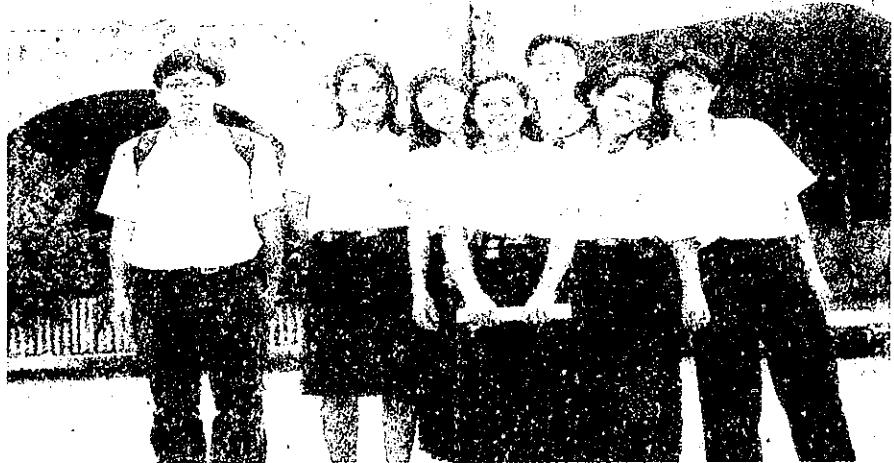
จากงานโพธิ์ถึงภูพาน

Am	C	Am	C	Am
ดินสอโถมธรรมศาสตร์เด่นสู๊ศึก		ได้จากรักหนึ่นเลือดอันเดือดดับ		
F	E	Dm	Am	C
หากดุลาเพื่อนเรามาล่วงลับ		มันแค้นคับเดือดร้อนคุกคามไฟ	Am	Am
Am	C	Am	E	Am
เราเมพียงเมืองเมืองมันล้อมปราบ		ระเบิดบานไปกระสุนบ้ามันห่าใส่		
F	E	Dm	Am	C
เสียงเหมือนแต่งานศพสมถึ้นใจ		สนามหน้าดูกลิ่นไอความเลือดคน	Am	Am
Am	C	Am	E	Am
มันตามจับตามล่าส่าถึงบ้าน		อ้างหลักฐานจับเข้าคุกทุกแห่งหน		
F	E	Dm	Am	C
เราอดทนถึงที่สุดก็สุดทน		จึงเปลี่ยนหนทางสู่ขึ้นภูพาน	Am	Am
Am		คือมหาวิทยาลัยคนกล้าหาญ		
โเขัวภูพานคือชีวิตใหม่		Am	E	Am
C	Am	อันธพาลเมริการอย่าหวังรอง		
จักโคนล้มໄล่เจดเผดจการ		พรรคชื่นนำตะวันแดงสดแสงส่อง		
Am		F	E	Am
สู้กับปืนดองมีปืนยืนกระหน่ำ		กรรมมาซิพะลั่นกลองอย่างเกรียงไกร		
Am	C	Am	E	Am
วันจรุญหอมนำประชาสู่ท่าครอง		ก็เพียงชั่วครุอยู่สู่วันใหม่		
(ข้า*)		จะกลับไปปรีดเลือดพลาล้างโลก		
Am	C	Am	E	Am
ในวันนี้ล้านโพธิ์ธรรมศาสตร์อาจเงยหนอย				
F	E	Dm	Am	E
วันกองทัพประชาชนประภาคชัย				

13

บทเพลง “จากภูพานถึงล้านโพธิ์” วัฒน์ วัลย่างกูร เป็นผู้แต่งเนื้อร้องเพลงนี้ขึ้นมา เพลงนี้เกิดขึ้นช่วงเหตุการณ์การใช้กำลังเข้าล้อมปราบวันนักศึกษา ประชาชน ที่ชุมนุมประท้วงอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๗ ที่ผ่านมา หลังจากได้เกิดเหตุการณ์นี้ มีนักศึกษา ประชาชนหัวก้าวหน้าจำนวนมากที่ต้องการเปลี่ยนแปลงสังคมที่ Lewy ร้ายแรงนี้ให้ไปสู่สังคมที่ดี ดังงานในอุดมคติ ต้องหอบหนีการจับกุมความด้วยจักรรูปนาฬิกาเด็ดขาด และได้พบเท้าหันหน้าเดินเข้าบ้าน จับปืนเข้าต่อสู้ร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย และถือคำอธัยที่ประกาศอุปกรณ์นั้นขัดเจนถึงคุณธรรมการณ์และเป้าหมายแห่งการต่อสู้ของพวกเงาเนื่องจากรูปนาฬิกาได้สร้างความดับด้านกับพวกเงาอย่างแสนสาหัส และการเมืองที่อยู่ในเมืองมีได้ให้ความหวังอะไรแก่พวกเขายัง ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าบทเพลงเพื่อชีวิตที่เคยก้องกับมวลอยู่ในมหาวิทยาลัยนั้นที่ประท้วง บนถนนหมู่อันกวางใหญ่ได้คืนสู่ป่าเข่านญสูง และในที่น่องบทเพลงเพื่อชีวิตก็ได้ถูกขับขานเพื่อรับใช้สายและอุดมการณ์อย่างสมญารถแบบ

บันทึกของแม่

บันทึกของแม่..

แม่ยังจำได้ดี วันที่ลูกกระโดดโลดเดือนเมื่อกลับถึงบ้าน คุยกันนานว่าสอนเข้าเตรียมฯ ได้ แต่ไม่ได้บอกใครหรอกว่า เตรียมตัดชุดนักศึกษามัธยมปลายไว้แล้วรอเย็บได้กันที่รร ผลลูกแม่ดูโตขึ้นแล้วจะยังผูก Hague ส่องข้างเหมือนเดิม

สาวา ปลายเทอมแรก ลูกเริ่มมีเพื่อนใหม่ ๆ แนะนำ ที่บ้าน ทุกคนเป็นเด็กเรียนร้อยหน้าตาเฉลี่ยวลาดแต่ดูริง จังในชีวิตเหลือเกิน หรือว่านักเรียนโรงเรียนระดับแนวหน้าคงต้องเป็นแบบนี้ แม่เริ่มสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงเมื่อลูกขึ้นไปค่ายศึกษาขนาดที่จังหวัดสุพรรณบุรี ชั้นแข่งเทศผลิต่าง ๆ นา ราวกับผู้ใหญ่ลูกคนอื่นແเคนนี้ มีแต่ไปเที่ยวทัศนศึกษา ไม่เห็นมีใครไปค่ายขนาดนั้นขักคัน

เมื่อกลับจากค่าย ลูกยังนึกกรรมต่าง ๆ มาขึ้นเพื่อนเก่า ๆ กิ่งหักกันไป ลูกไม่ไปดีเท่นนิสเหมือนที่เคยทำทุกวันหยุด เทืนแต่บอกว่า มันเป็นกิพายของพากฟูมีเพียงอาจเป็น เพราะวันนั้น วันที่ลูกเล่าว่าอย่างแก่ ๆ จากกลุ่มชาวนาที่มาชุมนุมประท้วงที่ธรรมศาสตร์ นานนั้นยัง อยู่ข้างสนาม เท็นนิส เสื้อผ้าเก่าสกปรกกับใบหน้ายับยั่นเคราหมอง กับกลุ่มคนในชุดกีฬาเสื้ขาวส่างเสียงหัวเราะสนุกสนาน เป็นภาพคนสองกลุ่มที่ตัดกันเหลือเกินในความรู้สึก แต่แม่รู้ว่าแม้จะสอนลูกเสมอให้เห็นใจคนจน ลูกก็ไม่จำเป็นต้องรู้สึกผิด หากลูกจะมีชีวิตอยู่อย่างสะอาดสวยงามพอควร

แล้วลูกก็เริ่มกลับบ้านค่า แม่รู้ว่าลูกแม่ไม่ใช่เด็กใจแตก ลูกยังคงพูดจาไม่เหตุผล มีความดึงใจตีกันตัว วันนั้นแม่ร้องลูกจนตี เห็นแล้วไม่สบายใจเลย กระโปรงของลูกเป็นรอยการจับตัวแข็ง เลือดออกปูรรณอมแมม ตามได้ความว่าไปช่วยเพื่อน ติดโภสเตอร์ ต่อต้านจักรพรรดินิยม ต้องช่วยกันกวนการ แบ่งปีก นั่งรถปีกอ้อพอดตามที่ต่าง ๆ คนหนึ่งกำกับโภสเตอร์ อีกคนช่วยกากา แม่อดทนไม่ได้ว่าทำไม่ต้องเป็นลูกแม่ที่ต้องเสียสละ ยอมหนีอยู่มองลำบากแบบนี้ คำต้อนของลูกทำให้

แม่จันด้วยเหตุผลอีกด้วย

วันที่ประท้วงขึ้นโลหุรานทัพ ลูกร้องให้กลับบ้านพร้อมพี่ชายซึ่งไปตามหาลูกในที่ชุมนุมทุกคนดีใจและลองอกรือลูกไม่เป็นอะไร แม่ฟังลูกเล่าเหตุการณ์ร่วงกับตาเห็นไปด้วย อดคับ แค้นใจไปด้วยไม่ได้ ลูกแม่และเพื่อน ๆ ดูอย่างไรก็ไม่ใช่เด็กเสเพดไรสาระหรือกรัวร้าว แม้ว่าแม่จะไม่เห็นด้วยกับการเดินขบวน แต่การทำร้ายเด็ก ๆ ที่มีความดึงใจดีเป็นพื้นฐานนั้น เป็นการกระทำที่ไรสติดแต่หดด้วยเหลือเกิน

ในวันรุ่นกพิราน แม่กับพ่อวางแผนลดเวลาว่าลูกต้องปลดกัย พ่อร้องให้อย่างไม่มีใครเคยเห็นเมื่อลูกกลับมาอยู่ในอ้อมกอดตอนย่างปลดกัย เห็นลูกทุบกระจกรถไฟที่ตั้งเอัญถ่ายทอดภาพความกราธเป่าเลื่อนสู่สายตาผู้อยู่ภายนอก เห็นภาพคละปฏิรูปฯ ประกาศว่าจะอยู่ในอำนาจอีกสิบสองปี ลูกพึ่งพ่าว่าไม่ใช่หนันนะ นี่เป็นความจริง ด้วยเวลาต่างที่แม่เห็นแล้วลงสารจับใจ รวมทั้งก้าวกระโดดจากความสติไสสะคาดอ่อนโนย กลายเป็นความหวาดหัวสิ้นหวังสุดชีวิต หลายครั้งที่แม่เคยคิดว่า หากลูกเป็นเด็กเหลือขอทำตัวเป็นเศษสังคม พอกับแม่คงเจ็บปวดน้อยกว่านี้ พอกับแม่สอนลูกให้เป็นคนดีและมีความใฝ่ฝันที่เกินด้วยขนาดนี้เชียวหรือความมุ่งมั่นของลูกทำให้พ่อแม่ห่วงใยหางใน

เมื่อถึงวันที่ลูกเดรียมจากไป ก็ไม่มีใครท้าทานไว้ได้เหตุการที่เกิดขึ้นและบรรยายกาศของบ้านเมืองในยามนั้น สยดสยองเกินกว่าที่แม่จะไวใจคนบางจำพวกได้ออก ลูกนั้นจะปลดกัยทำมูลคนผู้คนที่แม่ยังคงเชื่อว่าล้วนเป็นคนดี ไม่ต้องคับแค้นใจและสามารถเดินไปตามความใฝ่ฝัน ผู้นั้นที่จะสร้างสังคมที่ดีงามกว่านี้

แม่รู้ว่าลูกจะต้องลำบาก น้ำมนต์ที่แม่รดให้จะทำให้ลูกมีจิตใจที่เข้มแข็งชั้นเรื่องกรัวและภาพผืนร้ายที่ผ่านมาออกจากใจ สร้อยพระของแม่จะคุ้มครองลูกให้ปลอดภัยทุกแห่ง พ่อไม่อาจลูกจากเดียงมากล่าวอยู่พรลูกได้ ตอนที่ลูก

ไปลา พ่อนอนนิ่งน้ำตาไหลเป็นทาง แม้รู้ว่าพ่อทำใจไม่ได้พ่อ
อาชวยพร อาจทักทานหรือหากเป็นไปได้ คงไม่ยอมให้ลูก
จากไปไหนทั้งนั้น พ่อทำได้มากที่สุดแค่ลูบหัวลูกไปมา ไม่มี
คำพูดใด ๆ

ลูกเคยซึ้งเหตุผลได้เป็นจาก ๆ เป็นขั้นเป็นตอน
โน้มน้าวให้ทุกคนจำนวนต่อการที่ลูกต้องจากไป แต่ในอาทิตย์
ของการลาจากดูเหมือนเหตุผลทั้งหมดถูกหลอกให้หายไป ลูกนั่ง
ร้องไห้ทั้งบ้านโดยอุ่นนาน นานจนกระทั่งทุกคนเกือบติดใจว่าลูก
คงเปลี่ยนใจแล้ว แต่ในที่สุดลูกก็ไปจนได้ เดินไปปางน้ำตา
ไปจนลับสายตา มองอย่างไร ลูกแม่ก็ยังเป็นเด็กหญิงตัวเล็กๆ
อยู่ดี

บันเด้วันที่ลูกจากไป บอยครั้งที่พ่อเอารูปตอนเด็กฯ
ของลูกมาหันมองอยู่ แม่เมหันที่ปcolon ใจอีกตามเคย นั่งฟังวิทยุ
สปส.ด้วยกันเสียงๆ นึกเห็นภาพลูกแม่เติบโตและปลดภัย
อยู่ในอ้อมอกของแม่อีกคนหนึ่ง คนที่แม่ได้แต่หวังว่า เขาคง
รักและดูแลลูกแม่ได้ดีไม่แพ้กัน

แม้ได้รับจดหมายของลูกอย่างน้อยปีละครั้ง แต่ละครั้ง
ยาวนานนับสิบหน้า ตื่นเต้นไปกับเรื่องราว การผจญภัย
การเปลี่ยนแปลงตนของขนาดใหญ่ ลูกเรียกมันว่าการตัดแปลง
ตนให้เป็นคนใหม่ ทำอย่างไรแม่ก็นึกไม่ออกว่า เด็ก
ผู้หญิงตัวเล็ก ๆ แบบข้าวสารขึ้นหลังได้อย่างไร ถึง 140 กะ
ป่องนม ต้องเดินขึ้นภูเขา พลาดพลั้งตกลงมาจะเป็นอย่างไร
ข้าวปลาอาหารการกินอดอย่างกินต้องกินข้าวผัดสมส่วนข้าวโพด
เลี้ยงม้า ผสมมันสำปะหลัง กินกับปืนมะละกอ แล้วจะเอาเรี่ยว
แรงมาจบทัน แม่ยังทำใจไม่ได้จนบัดนี้ กับรายการอาหาร
เป็นพิสดาร ลูกบอกเพียงว่าการกินอยู่ในป่าเข้าเป็นการกินเพื่อ
ยังชีพโดยแท้ กินทุกส่วนจนไม่เหลือชา รีบวิ่งอยู่กับการพึง
พาชธรรมชาติราวกับบุคคลชำนาญ ทำการผลิต เลี้ยงไก่ ทำไร่
ทำสวน อยู่กับครอบครัวใหญ่ในอิสาน อยู่ในสังคมใหม่ที่ลูก
เคยเรียนพี่ยิบว่าเป็นเหมือนหมู่บ้านในนิทาน ที่มีอุดมการณ์
เป็นเครื่องยืดมั่นของจิตใจ เป็นมหาวิทยาลัยที่น้อยคนนักจะ
มีโอกาสสอบเข้าได้...มหาวิทยาลัยแห่งชีวิต

แม่จะไม่เคยบอกเล่า แม่รู้ดีว่า ลูกต้องอยู่ในภาวะ
สังคมร้ายๆ ในนิทานหัวข้ออยู่ต่อลดเวลา โล่งอกไปได้ใน
แต่ละครั้งที่ได้รับจดหมายและข่าวคราว แม่ทำบุญบล่ออยู่เดา
โยนส้มลงแม่น้ำ ตามคนกรเจ้า และทุกวิธีที่สามารถให้ความ
มั่นใจว่า ลูกของแม่จะอยู่รอดปลอดภัยและรอคอยวันลูกกลับ—
ด้วยความหวังเสมอมา

หัวใจของแม่แนบভอยหาญ เมื่อพี่คนที่แม่ฝากลูกไป
กลับมาคนเดียว ความรู้สึกวันนั้น เมื่อตอนโผล่ไม่ยุติธรรม
แม่ใจยากจะเชื่อว่าลูกยังมีชีวิตอยู่ แต่ก็ไม่กล้าตั้งความหวัง
หัวใจของแม่ทุนทุร้าย แม่หลาย ๆ คนเริ่มได้รับข่าวคราวของ

ลูก ๆ ที่จากกันไกล ไกลจนไม่มีโอกาสได้พบกันอีกแล้ว

วันที่ลูกกลับบ้าน แม่ร้องให้เสียงดังดับบ้านอย่างไม่อยาก
ใครเพียงแค่ได้ยินเสียงลูกทางโทรศัพท์ พ่ออดลูกอย่างกับ
ว่าจะไม่ยอมให้จากไปไหนอีก พูดรำลักษณ์ว่า ลูกจากไปครบ
ห้าปีพอดี วันที่ 30 พฤษภาคม พ่อนั่งบันทนีรอค่อยขนาด
นั้น

พ่อกับแม่เป็นเหมือนบุญคุณสายห่วงใยของลูก ๆ ที่เป็น
พ่อแม่ เพื่อนพ้องน้องพี่ ที่มีความรักความผูกพันทั่วโลก
ความลำบากและขัดสน ปกป้องคุณรองกันและกันในทุกเวลา
ของความเป็นความตาย ทำให้คำอวยพรของพ่อแม่เป็นผล
ไม่น่าเชื่อว่าคนต่างบ้านต่างถิ่นกำเนิด ต่างสำเนียง ต่างวิถีชีวิต
กับมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ใช้ชีวิตร่วมกันเป็นครอบครัว
ครัวใหญ่ในป่าเข้า อยู่ได้นานและคงนานตระหน่าเท่าที่อุดมการณ์
ที่ไฟฝันร่วมกันเป็นความจริง

แม่อยากรบกวนว่าแม่ความไฟฝันที่จดหมายนั้นไม่อาจเป็น
ไปได้ แต่ลึกลึกที่ได้รับจากช่วงเวลาที่ลูกคนได้ร่วมกันแห่งทางเดิน
ทางที่远离บ้านนี้คือความทรงจำที่มีคุณค่าที่สุด เวลาห้าปี
ในป่าเข้าทำให้ลูกมีญาติมิตรกลุ่มใหญ่ เป็นชาวไทยวนอิสาน
ชีวิตร่วมกันอย่างน้อยเหล่าสายของลูกทุกคนก็ได้ช่วยกันพัฒนา
กำแพงที่กันความแตกต่างของถิ่นกำเนิดลงไป แต่ละคนมี
วิญญาณความเป็นคนเมืองและคนชนบทผสมผสานกันอยู่
เป็นคนเมืองที่คุ้นเคยกับการดำรงชีวิตด้วยการใช้แรงงาน
หีบหิ้บและผูกพันวิถีท้องถิ่นและสำเนียงอิสาน ขณะเดียวกันก็
เป็นคนชนบทที่ชอบค้นคว้าเข้าใจและติดตามความเคลื่อนไหว
ของการเมือง เรียนรู้อย่างรวดเร็วทักษะทางศิลปะและงาน
ชิดเชียน ณ ที่นั่น ทุกคนได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการ
ก่อสร้างสร้างหมู่บ้านในนิทาน มีส่วนร่วมในการแต่งแต้มสีสัน
ของเรื่องราว จากรากเป็นอนุสรณ์เป็นประวัติศาสตร์หน้าหนึ่งของ
ความพยายามในการสร้างสรรค์สังคมที่ดีงาม...

นี่มิใช่หรือที่น่าจะภาคภูมิใจ

หากความไฟฝันของทุกคนคือภาพอุดมคติของสังคม
ใหม่ที่สวยงาม อย่างน้อยนี่ก็เป็นภาพจริงอันหนึ่งที่ได้ปรากฏ
ขึ้นแล้ว ครอบครัวลูกและสายพารายแพ้แม่จะขอเดียง ช่วง
เวลาที่ผ่านมา ไม่เพียงทำให้ลูกเข้มแข็งและแกร่งกว่าเดิม
แต่วันแห่งความหวังและการรอคอยเหล่านั้นได้สอนแม่ด้วย
พ่อคุณแม่ไม่มีความสามารถอะไรติดค้างในใจอีกแล้วว่าผิดหรือไม่
ที่สอนให้ลูกเป็นคนดี

(จากหนังสือรัลลิกสายหัวใจพลีชีพ "ภูเขา")

ต่าง..

จากกำเนิดก่อเกิดโพ้น	อุบัติมาเป็นคน
เลยพันล่วงวาราผ่านวัน	
ต่างคนดันเดินหาฝัน	ของใครก็ของมัน
ม่านคันวันหมอกคลุมบังตา	
โลกบางคนช่างโสกา	เพียงพร้อมสรรพกรรพ์หนา
ตึ้งหน้าทางสิรั่งวิมาน	
อีกคนยกจนตักดาน	กล้ากสีนีฟืนสังหาร
ตราชตราชทำงานปางความ	
วิถีล้วนหลาภาก พฤษภาคม	ขับข้อนกร่อนกลืนภาก
เร็นหายสายใยสัมพันธ์	
ก่อนเคยเอื้อเพื่อแบ่งปัน	บัดนี้มีเส้นกัน
เป็นชนเป็นชั้นขาว-ดำ	
ร่าวย่ำแย่"จน"เจ็บเข้า	จนยากเพราะ"ราย"ย่า
สังคมเหลือมล้าจำตรม	
หมู่มารยังคงสรายรูรณ์	เหยียบบดกดหัวใจ
เสพย์สมบันน้ำตาคน	
ในฐานะประชาชน	เพื่อนเราทุกข์ทิวทัน
มีหรือจะทนดูดาย	
นำร่วมรวมพลังเดิดสาย	อุทิศพสิ่ใจภัย
มั่นหมายมุ่งสร้างทางธรรม	
ชนจักจารึกการจำ	คุณความดีที่ทำ
ตราบล้าล่วงสู่ชีวิตดิน	
ส.ดอกไม้แดง	
สิงหาคม 2543 ที่ชุมชนสมชากานจน	
ข้างทำเนียนฯ	

บางสิ่งจากความจน ที่คนรายไม่เมี่

ปรากฏการณ์รวมตัวของชาวบ้านผู้เดือดร้อนจากทุกหัวระแหงทั่วประเทศไทยในนาม สมชากานจน ไม่มีผลประโภชน์ร่วมกันใดที่ต้องการเรียกร้อง นอกไปจากสิทธิแห่งความอยู่รอดของความเป็นมนุษย์และความต่างอยู่ของธรรมชาติ จากความรับผิดชอบของผู้ทำหน้าที่ปกครอง

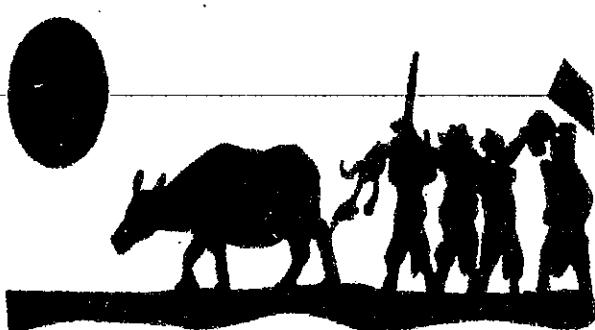
การต่อสู้ของผู้อ่อนแองแก่ ผู้มีเพียงความรู้จำก ภูมิปัญญาที่บ่มบ่ำประสบการณ์ของวิถีชีวิต จึงมีเพียง แนวคิดและหัวใจอันเข้มแข็งที่จะเป็นอาชญาและเบริญบ เสนมือนเครื่องร้ายรัดให้ผู้ทุกชั้นยากร้าวสารที่ครัวมกัน เป็นปีกแผ่น ไม่ว่าหนทางการต่อสู้นั้นจะยาวนาน 1 ปีหรือ 10 ปีก็ตาม ไม่ว่าพากขาจะต้องอาศัยหน้า ทำนีบหรือข้างถนนเป็นที่หลับนอนคืนแล้วคืนแล้ว ก ตาม

ภาพเหล่านี้มีเชิงมีค่าเพียงความรำคาญของผู้มีอันจะกินที่พบผ่าน แต่ประวัติศาสตร์ก่อนจะมาเป็น การต่อสู้เรียกร้องที่เกิดขึ้น ได้บ่งบอกวิถีชีวิตบันดาล ดินอันอุดมด้วยสตําปัตยกรรมที่ธรรมชาติสร้างให้ มนุษย์ได้พึ่งพาและอยู่ร่วมกันเป็นชุมชน

วัฒนธรรมชุมชนที่คนมั่งมีไม่รู้จัก ความเป็น ธรรมชาติที่ให้กำเนิดสรรพสิ่งซึ่งคนร่ำรวยไม่เคย สัมผัส เว้นแต่สิ่งอันประรูปจากธรรมชาติให้กล้ายเป็น เครื่องอำนวยวายคิล-es และความหยิ่งผยองในความมี ความเป็นของแต่ละปัจจุบัน

พลังแห่งการต่อสู้ของคนยากไร้เชื่อมโยง สายใยแห่งความรักกันฐาน วัฒนธรรมและธรรมชาติ เป็นบทเรียนล้ำค่าที่หลงเหลือให้มนุษย์ชุกเทคโนโลยี เทค โนไนได้เรียนรู้ถึงคุณค่าของการสละตัวตนเพื่อความ เป็นพลเมืองที่มีภัยจะของการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม คุณค่าแห่งธรรมชาติอันเป็นบรรพบุรุษของสิ่งทั้งปวง และคุณค่าในการใช้ชีวิตเพื่อความเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง

น.ส.ลินา กิติสมรักษ์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เครื่องมือของบรรษัทข้ามชาติทั่วโลก

นิยมการสื่อสารไร้พรมแดน
ที่ทำให้ทุกส่วนเชื่อมต่อกัน
ได้ด้วยเทคโนโลยีการสื่อสารอันกันสมัย
เป็นการบอกให้เรารู้ว่าเรามีได้แยกออก
เป็นเอกเทศอย่างสิ้นเชิงและไม่มีส่วนใด
แยกออกจากสังคมได้ทั้งหมด ด้าน
หนึ่งเป็นการเชื่อมประสานทุกส่วนของ
สังคมโลกเข้าด้วยกันดูจากประเทศเดียวกัน
อันเป็นความประณานของสัตว์โลกที่ชื่อ
ว่ามนุษย์ ที่ไม่สามารถอยู่คนเดียวได้
โลกโลกกันน้ำด้วยจึงเป็นสนองความต้อง^๑
การอยู่ร่วมกัน.... แต่ถ้าด้านหนึ่งการ
เชื่อมโยงนี้ลายเป็นเครื่องมือของกลุ่ม
อำนาจที่จะขยายอำนาจเข้ากับนโยบายผล
ประโยชน์ในทุกที่ได้จำกัดกัน

เทคโนโลยีอันกันสมัยมีได้รอง
รับต่อประชาชนส่วนใหญ่แต่อย่างใด
เป็นเพียงเครื่องมือในการแสวงกำไรสูง
สุดของบรรษัทข้ามชาติตามปรัชญาทุนนิ
ยมเท่านั้น กระแสการต่อต้านและตัด
ค้านได้เริ่มก่อตัวเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ
และปัจจุบันในภาระ WTO ที่ซีแอ
ตเกล การประชุมกลุ่มประเทศ G7
ที่ประเทศญี่ปุ่น และล่าสุดการประชุม^๒
ธนาคารโลกและ IMF ที่กรุงปารา ประ^๓
เทศสาธารณรัฐเชค ในเหตุการณ์
ชุมนุมเคลื่อนเหล่านั้นมักมีการทำลาย^๔
บริษัทอย่าง แมคโดนัล อันเป็น^๕
สัญลักษณ์ของบรรษัทข้ามชาติ ใน^๖
ประเทศไทยเองก็มีการเคลื่อนไหว เช่น

เป็นจริงแล้ว ธุรกิจต่างๆล้มละลายลง
อย่างมาก many สถา�팡ด้านการเงิน
การธนาคารร่องรอย ราคายังคงทาง^๗
การเกษตรกรต่ำอย่างหนัก รัฐ
วิสาหกิจธุรกิจต่างๆกำลังถูกบรรษัทข้าม
ชาติเข้ามาครอบครอง คนยากจนเรื้อรัง^๘
เพิ่มขึ้นถึง 12 ล้าน ความขัดแย้งในการ^๙
แบ่งชิงทรัพยากรกำลังปะทุทั่วทั้งสังคม^{๑๐}
ด้วยการว่างงานก็เพิ่มมากขึ้น ปัญหา^{๑๑}
อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหา^{๑๒}
ความเลื่อมพารามทางสังคม ที่เพิ่มขึ้นทุกว
วัน ยังไม่รวมถึงแนวโน้มที่อุตสาหกรรม^{๑๓}
ต่างๆที่กำลังจะแข่งขันในตลาดใหม่ได้^{๑๔}
การปรับโครงสร้างการบริหารงานของ^{๑๕}
องค์กรต่างๆที่จะเพิ่มด้วยการว่างงาน^{๑๖}
มากขึ้นอีก

โครงสร้างความเป็นธรรมกับยุทธศาสตร์

สามัคดีประชาธิ

17

ครายุทธ์ ใจหลัก

เลขานุการสหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย

กระบวนการได้ยุคโลกาภิวัตน์
อำนาจในการทะลุทะลวงของบรรษัทข้าม
ชาติได้เพิ่มประสิทธิภาพในการลุกคืบเข้า^๑
ไปครอบครองปัจจัยการผลิตรวมทั้ง^๒
ทรัพยากรอันอุดมสมบูรณ์ ซึ่งเกิดขึ้น^๓
ในประเทศกำลังพัฒนาทั่วโลก จากบท^๔
เรียนวิถีที่เกิดขึ้นในประเทศต่างๆทั้ง^๕
ลัตินอเมริกา อฟริกา และเอเชีย ที่ถูก^๖
บรรษัทข้ามชาติเข้ายึดครอบจนแทน^๗
หมวดสิ่น ประชาชนอยู่อย่างอดอยากริว^๘
โดย ความขัดแย้งกำลังปะทุด้วยความ^๙
รุนแรง บทเรียนเหล่านี้ทำให้ประชาชน^{๑๐}
ได้เห็นแล้วว่า การพัฒนาสู่ความกันสมัย^{๑๑}
ที่ผ่านมานั้น กลายเป็นหลุมพลางที่^{๑๒}
ถูกวางแผนไว้ด้วยองค์กรครอบโลกซึ่งเป็น^{๑๓}

กันทั้งในการประชุมองค์ตัด และคัดค้าน^{๑๔}
เงื่อนเงินกู้ ADB ในการประชุมสถาปัต^{๑๕}
ว่าการ ADB ที่เขียงใหม่ แม้ว่าจะไม่มี^{๑๖}
ความรุนแรงได้มาก^{๑๗}

พิจารณาประเทศไทยไม่ต่าง^{๑๘}
กับประเทศไทยกำลังพัฒนาอื่นๆที่การพัฒนา^{๑๙}
ตกลอยู่ภายใต้การครอบงำของต่างชาติ^{๒๐}
 เช่นกัน แม้กระทั่งภายหลังวิกฤติฟองสบู่^{๒๑}
 แตกในปี 2540 การแก้ปัญหาที่ยัง^{๒๒}
 ดำเนินร้อยตามต่างชาติอย่างเคร่งครัด^{๒๓}
 โดยไม่สนใจต่อความเดือดร้อนของ^{๒๔}
 ประชาชน แม้ว่ารัฐบาลจะพยายามห้อม^{๒๕}
 โรงถึงการพัฒนาทางเศรษฐกิจทุกวี่วัน ทั้ง^{๒๖}
 ยกตัวเลขต่างๆโดยเฉพาะการส่งออกที่^{๒๗}
 เพิ่มขึ้น ค่าเงินที่นิ่ง แต่หากดูความความ^{๒๘}

กล่าวถึงที่สุดแล้วเศรษฐกิจ^{๒๙}
 แทนที่จะพื้นกลับได้ถูกตามบาน^{๓๐}
 ปลายกล้ายเป็นวิกฤติสังคมอย่างรอบ^{๓๑}
 ด้านแล้วและการก้าวพ้นจากภาวะวิกฤติ^{๓๒}
 ไม่อาจเกิดขึ้นได้ในระยะอันใกล้นี้อย่าง^{๓๓}
 แน่นอน

ลักษณะการณ์ เชนนีสังคมไทย^{๓๔}
 กำลังเผชิญหน้ากับปัญหាដันหนักหน่วง^{๓๕}
 ส่องด้านด้วยกัน ด้านหนึ่งคือปัญหาการ^{๓๖}
 ลูกค้าที่เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์ของ^{๓๗}
 บรรษัทข้ามชาติ อีกด้านหนึ่งคือการแย่ง^{๓๘}
 ชิงทรัพยากรและการกดขี่ของรัฐ^{๓๙} และ^{๔๐}
 นายทุนในประเทศเอง^{๔๑}

ในสภาพเช่นนี้ประชาชนกำลัง^{๔๒}
 ไร้ความหวัง ไร้ที่พึ่งพิงได้ฯ ชีวิตก็

กำลังเพชิญกับความไม่แน่นอน ขาดความมั่นคงในชีวิตคนเมืองทำไม่รู้ว่าจะถูกปลดจากงานเมื่อใด คนที่ตกงานก็ยังคงหวัง ขณะที่ค่าครองชีพก็เพิ่มสูงขึ้นอย่างหนัก นี้เป็นสิ่งที่ประชาชนส่วนใหญ่กำลังเผชิญอยู่ เราจะสร้างหลักประกันให้กับชีวิตของประชาชนคนเล็กคนน้อยได้อย่างไร?

ในทศวรรษของผู้เขียน สถานการณ์เข่นนี้สังคมไทยกำลังต้องการหลักประกันทางสังคม รัฐต้องมีมาตรการต่างๆ เช่น การออกกฎหมายประกันการว่างงาน การจัดสวัสดิการสังคมทางด้านต่าง การลดราคาสาธารณูปโภคพื้นฐาน รวมทั้งลดราคาห้ามบังลง ซึ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ประชาชนต้องการทั้งสิ้น หลายคนดูข้อเสนอเช่นนี้แล้วอาจจะเห็นว่าเป็นข้อเสนอที่เกินเลยไปในภาวะที่ประเทศไทยกำลังตกอยู่ในสภาพหมดตัวเมืองนี้สินกว่า 3 ล้านล้านบาท ซึ่งก็เป็นเช่นนั้นจริง แต่ประเทศไทยใช้ยากจนไม่ หากแต่ทรัพย์สินเงินทองกระโจกตัวอยู่ตระกูลไม่กีตระกูลต่างหาก ยังมีคนรายเดือนมีถิ่นฐานเป็นแสนล้าน ที่ยังใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยทำลายความสามารถเจ็บปวดของคนร่วมชาติ ดูได้จากตัวเลขการข้อรัฐยนต์สินค้าฟุ่มเฟือย การจัดทั่วทั่วต่างประเทศ ก็ยังเพิ่มขึ้น

ปัญหาจึงอยู่ที่ว่าเราจะทำอย่างไรจะดึงทรัพย์สินอันมหาศาลเหล่านี้มามาจัดสวัสดิการ ซึ่งไม่ยากเย็นนักหากรัฐจะมีมาตรการปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบ จัดเก็บภาษีในอัตราที่ต่ำ หน้า จัดเก็บภาษีมรดก ซึ่งสิ่งที่เสนอเหล่านี้นอกจากจะเป็นการแบ่งปันมูลค่าส่วนเกินของคนส่วนน้อยมาตอบสนองต่อสังคมแล้ว ยังเป็นมาตรการที่จะกระจายความเป็นธรรม ลดช่องว่างของคนในสังคม รวมทั้งยังเป็นการลดความขัดแย้งลงด้วย ซึ่งอันที่จริงก็เป็นสิ่งที่พูดถึงกันมานานโดยเฉพาะภาษีมรดกที่รัฐบาลชวนเคยมีท่าที่จริงจังที่จะผลักดันตั้งแต่ก่อนเข้ามาเป็นรัฐบาล แต่วันนี้เกือบ 3 ปีนักลังจะหมดเวลาอีกแล้ว ก็ยังไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใด

แนะนำว่าหากเราอยู่เฉยๆ ไม่ท่าอะไรในนโยบายเหล่านี้ไม่มีทางเกิดขึ้นอย่างแน่นหนาหากประชาชนยังเนื่อยชาทางการเมือง ปล่อยให้อำนาจทางการเมืองตกอยู่กับคนไม่คุณเท่านั้น

“ชนที่นี้ได้ออกกฎหมาย ก็ออกกฎหมายเพื่อชนที่นั้น” ก็ยังคงเป็นสิ่งธรรม หากพิจารณาดูก็จะเห็นได้ว่าพระราชบรมเมืองทุกพระครั้นไม่พระราชครัด เที่ยงว่างทางการเมืองและราษฎรที่นี้ ซึ่งก็ไม่แปลกอะไรในเมื่อนักการเมืองเหล่านั้นมีแต่นายทุนนักธุรกิจและข้าราชการระดับสูง

ที่ล้วนแล้วแต่เป็นคนรวยทั้งสิ้น ไม่มีใครเป็นเกษตรกร ชาวไร่ชาวนา กรรมกร雷ย ในยุคสมัยของการเสนออยุทธยาสตร์ สามัคคีประชาชาติ การต่อต้านจักรวรรดินิยมโลกภัยวน์เพียงอย่างเดียวที่นัก ไม่เพียงพอ หากต้องมีการปรับโครงสร้างความเป็นธรรมในสังคมด้วย มิใช่นั้นอยุทธยาสตร์สามัคคีประชาชาติก็เป็นเพียงเครื่องมือของนายทุนชาติเท่านั้น เอง ซึ่งก็ไม่ย่านักในสภาพที่ประชาชนยังมีความเชื่อยาหางการเมือง ยังยอมจำนำต่ออำนาจรัฐที่เรียกว่าเป็นธรรมอยู่ ดังนั้นการผลักดันนโยบายเหล่านี้ต้องไปควบคู่กับการสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองใหม่ด้วย

เราต้องเปลี่ยนการเมืองที่เป็นกระบวนการใช้อำนาจในการจัดสรรทรัพยากรชาติที่ถูกกำกับควบคุมโดยรัฐบาลเป็นกระบวนการการใช้อำนาจที่ถูกควบคุมควบคุมกำกับด้วยประชาชน เพื่อให้อำนาจนั้นถูกใช้ไปเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง วันนี้ถึงเวลาแล้วที่ประชาชนต้องเป็นประชาธิปไตยที่มีรูปธรรม มิใช่เป็นแค่เพียงวาทะกรรมประดับบนรายการประชาธิปไตยอย่างที่ผ่านมา

ภาษาไทยกับความมั่นคงของรัฐไทย

ข ว่างานเดือนนี้ยังคงที่ผ่านมาหนึ่ง มี ข่าวทางบุญอ่อนบ้านชาวภาคเหนือใน เยตทุ่งใหญ่นเรศวร จ.กาญจนบุรี ทางทหาร ให้เกิดผลลัพธ์ภาวะเครื่องเหล้ามีเป็นพากที่ถึงพิง จะอพยพเข้ามาจากประเทศพม่าและไม่มี เอกสารแสดงความเป็นไทย หากจึงต้องจัดการ รื้อถอนและอพยพเข้าสู่ศูนย์อพยพพัฒนาโดยภายใน การจัดระเบียบหมู่บ้านตามแนวทางเดิม เพื่อ แก้ไขปัญหาภัยธรรมชาติและภัยทางเศรษฐกิจ โดยไม่มีนโยบายที่จะบุ่งเกี้ยวกับการอพยพ ชาวภาคเหนือทั้งหมดออกจากพื้นที่ป่าซึ่งเป็น หน้าที่ของรัฐบาลไม่

และกรรมป่าไม้มีความคิดนี้แอบแฝง อุปตัณฑ์เวลา!!!

เพราะไม่เชื่อว่าจะหรือจะสามารถอยู่ ร่วมกับป่าได้ ทั้งที่โดยความเป็นจริงนั้น ชาวภาค เหตุเชื่อว่าต้องอยู่ในดินแดนและบ้านที่อยู่บ้าน แล้ว ป่าไม้มีภัยคุกคามมีสภาพดูดซับน้ำรุนแรง ที่สำคัญ นอกจากชาวภาคเหนือจะมีภัยทางในการรักษา ทรัพยากรป่าไม้แล้ว พวกเขายังมีความสัมพันธ์ กับความมั่นคงของรัฐไทยอย่างแน่นแฟ้นเป็น เกษตรภานานอีกด้วย

ก้าวแรกที่ชาวไทยเดินทางด้านตะวัน ออกของพม่า ซึ่งปัจจุบันเป็นเขตการปกครอง ของประเทศไทยอีกระยะ แทบจะไม่มีชาวพม่าอาศัย อยู่เลย มีแต่ชาวภาคเหนือและคนพลัดถิ่น สัญชาติพม่าเท่านั้น สอดคล้องกับที่มีผู้คนย้ายไ ว้พื้นที่แบบนี้มีความอุบัติและภัยธรรมชาติอยู่ ก่อนที่จะตกลงเป็นดินแดนของพม่าและไทย โดย ชาวภาคเหนือจะอาศัยอยู่ทางตะวันออกของพม่า มากกว่าในเขตแดนของประเทศไทย ซึ่งพื้นที่ ถนนนี้ถือเป็นพื้นที่ที่มีสำคัญมากทางด้าน ยุทธศาสตร์การทหาร เนื่องจากเป็นพื้นที่ชาย

แดนที่มีเส้นทางเดินทักษิณรายเล้น ได้แก่ เส้นทางด้านเจดีย์สามองค์ เส้นทางเหล่านี้มี บทบาทสำคัญในสังคมระหว่างไทยและพม่า มาตั้งแต่สมัยอยุธยาจนถึงรัตนโกสินธ์ตอนต้น เพราะหากสามารถถูกหัพผ่านหัวเมืองด้านตะวัน ตกนี้ได้ก็จะสามารถถูกหัพเข้าโจมตีกรุง ศรีอยุธยาได้อย่างสะดวกในเวลาไม่นานนัก

เนื่องจากเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญ ฝ่ายไทยจึงได้ผูกมิตรและพยายามสร้างลัมพันธ์ ไม่ตรีที่ดีกับชาวภาคเหนือ เมื่อพม่าดำเนิน นโยบายที่รุนแรงกับชนกลุ่มน้อยจน ชาวภาคเหนือต้องอพยพเข้าสู่อาณาจักรไทย หลายต่อหลายครั้ง ดังเช่นการอพยพในสมัย พระเจ้าอลองพญาซึ่งเป็นการอพยพครั้งใหญ่ที่ สุดของชาวภาคเหนือ ผู้ปักครองของไทยก็ได้รับ เข้ามาอยู่ใต้การปักครองโดยดี และให้อิสระ ในการปกครองตัวเองในระดับห้องนิ้ว ซึ่งน่าจะ เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ภัยธรรมชาติความจังหวัด ภัยดีต่อฝ่ายไทยลดลง และรับหน้าที่สำคัญ เป็นผู้ดูแลชายแดนทางด้านตะวันตก เป็นกอง ลาดตระเวน สอดแนม สืบข่าวความเคลื่อนไหว ของทางพม่าเพื่อรายงานต่อกองกรุงศรีอยุธยา และ ยังคงรับหน้าที่นี้ต่อมาจนถึงสมัยรัตนโกสินธ์ ซึ่งปรากฏให้เห็นในหลักฐานสำคัญดัง หนังสือ ไทยรุนพวงศ์และคำให้การชาวกรุงฯ นอกจาก นี้ยังปรากฏหลักฐานในงานจิตราธรรมฝาผนัง สมัยต้นรัตนโกสินธ์ที่มักมีภาพคนภัยธรรมชาติ ลาดตระเวนในป่าฯ บางแห่งใช้ถังเนรบ ทางด้านตะวันตกที่ชาวภาคเหนือและภัยธรรมชาติ บาน้ำที่สำคัญ เช่นที่วัดบางแคใหญ่ จ.ราชบุรี

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์แสดง ให้เห็นว่าผู้ปักครองของไทยได้ให้ความสำคัญ กับชาวภาคเหนือเหล่านี้ โดยมีการแต่งตั้งให้เป็น

เจ้าเมืองหัวเมืองรายเด่น เช่น เมืองศรีสวัสดิ์ เมืองสังขละบุรี ซึ่งขึ้นต่อเมืองกาญจนบุรีอีกด้วย หนึ่ง ต่างแห่งเจ้าเมืองเหล่านี้มีการลับทอดกัน หลากรุ่น ดังเช่นต่างแห่งพระคริสต์วาระนเดรี เจ้าเมืองสังขละบุรีซึ่งเป็นกลางหรือยิ่งมีการลับต่างแห่ง ติดต่อ กันเงิน ๓ คน การประยุคยกังสังขละบุรี ซึ่งเป็นเมืองนั้น ก็น้องจากเมืองประการหนาแน่นมากขึ้น ซึ่งก็น่าจะเป็นชาวกรุงหรืออย่างและมณฑล เป็นส่วนใหญ่ และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบบใหม่ๆ ตาม ก่อทำนั้นแล้วผู้ใหญ่บ้าน ใน ร.ศ.๑๘๐ พระยาศรีสุวรรณครุ ผู้ดีบุรุษ หอดตรากลุ่มนี้ ๕ ก็ได้รับการแต่งตั้งเป็นนายอำเภอในสมัยรัชกาลที่ ๕ ด้วย และในสมัยรัชกาลที่ ๕ นี้ ชาวกรุงหรืออยู่ก็มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ฝ่ายปกครองของไทยได้ให้เกียรติและยอมรับฐานะของผู้นำกรุงหรือมากขึ้น ดังจะเห็นได้ว่า หลังสิ่งกระหงหัวงองกุยและมาครังที่ ๒ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงประกาศว่า พระองค์ที่ทรงเป็นพระเจ้าแผ่นดินของพวกราษฎร์ ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความผูกพันระหว่างพระราชนัดลักษณ์ให้แน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้นเพื่อรักษาเขตแดนของประเทศไทยให้แน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น

20

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผู้ปกครองไทยจะให้ความสำคัญกับชายแดนด้านตะวันตกอย่างมาก แต่ก็มีนโยบายการปกครองที่แตกต่างจากปัจจุบัน กล่าวคือ ถึงแม้จะต้องการรวมศูนย์อำนาจจากภายนอกเข้ามาไว้ในมือเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ใช้การปกครองแบบสุญญ์ภัลจังห์เพื่อเป็นตัวกลาง ให้ต้องการรักภักดี ซึ่งเป็นนโยบายการปกครองที่ได้ผลดีมากกว่าการส่งข้าราชการจากส่วนกลางไปปกครอง ซึ่งทำให้เกิดช่องว่างและความขัดแย้งทางวัฒนธรรมที่น่วงบุบบุน ความสัมพันธ์ระหว่างกรุงหรือกับรัฐไทยจึงราบรื่นและแน่นแฟ้นมากกว่าชาวເທົ່ານີ້

เป็นเวลาหลายร้อยปีที่กรุงหรือทำหน้าที่ นายนาน รักษาเขตแดนด้านตะวันตก อย่างเช่นแข็งมายโดยตลอด เป็นส่วนของรัฐ กัมพูชา(Buffet State)ระหว่างไทยและพม่า แต่ ประวัติศาสตร์ของพวกราษฎร์บ้านนี้

๖ หลักฐานสำคัญที่แสดงให้เห็นว่ากรุงหรือเป็นสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ เพราะพวกราษฎร์ได้อัญเชิญมาแล้วเป็นเวลาหลายร้อยปีและป้าบังคงสภาพความอุดมสมบูรณ์เอาไว้ได้ พวกราษฎร์ออกจากการประวัติศาสตร์ของไทยอย่างเด็ดขาดหง่านที่เคยเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการรักษาเอกสารของไทยมาโดยตลอด แต่เมื่อหมดประโภคน์ถูกเขี่ยทิ้งไป ผู้มีส่วนสำคัญในการรักษาเอกสารของไทยมาโดยตลอดแต่เมื่อหมดประโภคน์ถูกเขี่ยทิ้งไป ”

ลิม ไม่ได้รับการยกย่องและเผยแพร่ร่วมกัน กะหรืออยู่กับหลังลีมว่าเคยเป็นส่วนความมั่นคงที่สำคัญของรัฐไทยในอดีตมาโดยตลอด เมื่อจากความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสมัยใหม่ของไทยและพม่าที่เปลี่ยนแปลงไปจากในอดีต กล่าวคือ มีการเจรจาภักดินมากขึ้น มีความร่วมมือกันทางเศรษฐกิจมากขึ้น บทบาทของกะหรือยังไม่เด็ดขาด จึงไม่มีความสำคัญอีกต่อไปและกลายเป็นตัวปัญหาเมื่อรัฐทั้งสองปีกันบ้านเดียวกันและมีผลประโยชน์ร่วมกันมากขึ้น กะหรือยังเป็นส่วนเกินที่จะต้องทำจัดออกไป ถูกกล่าวหาว่าเป็นชนกลุ่มน้อยที่ก่อปัญหาต่างๆ มากมาย เป็นพวกราษฎร์เข้าประเทศและเป็นหักดั้นไม่ทำลายปาตัวยัง

มายาคติให้ล้านี้เกิดขึ้นจากการอุบัติคิดเรื่องรัฐไทยสมัยใหม่ซึ่งงานที่ยังและชนกลุ่มน้อยฯ ถูกกีดกันให้กลับเป็นอื่น ความแตกต่างของวัฒนธรรมทำให้เขาไม่ใช่คนไทย ความต้องการรวมศูนย์อำนาจจากการปกครองและการจัดการทรัพยากรทำให้พวกราษฎร์เป็นตัวมั่นคงที่จะต้องจัดการให้เรียบร้อยและต้องควบคุมอย่างเข้มงวด จากพื้นฐานความคิดเช่นนี้ทำให้เกิดการบิดเบือนหัวใจจริงที่ในปัจจุบันและในประวัติศาสตร์ กะหรือยังจึงกล่าวเป็นผู้ทำลายป่า หง่านที่ความอุดมสมบูรณ์ของป่าตัดวันต่อวันให้หายไปหลังจากแล้วคุณที่แสดงให้เห็นว่า กะหรือยังสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ เพราะพวกราษฎร์ได้อัญเชิญมาแล้วเป็นเวลาหลายร้อยปีและป้าบัง

คงสภาพความอุดมสมบูรณ์เอาไว้ได้ พวกราษฎร์ออกจากการประวัติศาสตร์ของไทยอย่างเด็ดขาดหง่านที่เคยเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการรักษาเอกสารของไทยมาโดยตลอด แต่เมื่อหมดประโภคน์ถูกเขี่ยทิ้งไป หล่าเสนาธิการให้เห็นว่า พื้นที่ของคนที่อยู่บนป่าประวัติศาสตร์นั้น เป็นพื้นที่ที่แคบๆ ที่รัฐพร้อมจะละเลย บิดเบือน และลบเลือนได้เสมอไม่ว่าจะมีความสำคัญสักเพียงไร หง่านที่นั่นก็เพื่อ “ความมั่นคงของรัฐ” เป็นสำคัญ!!!

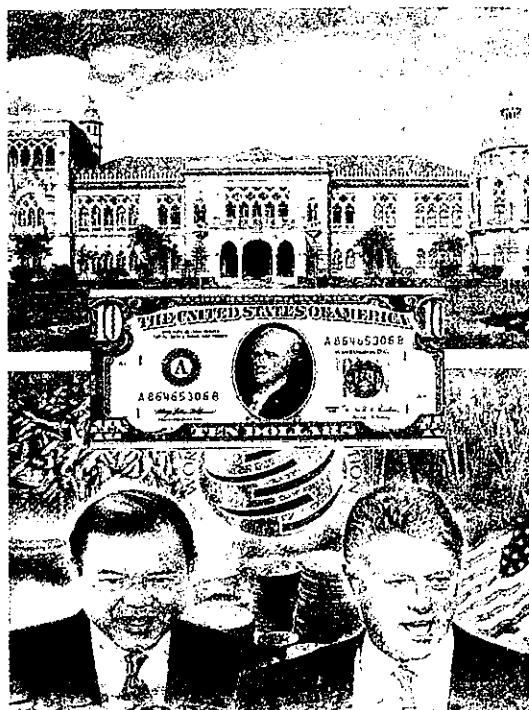
นางสาวกัศนะ

“ กิ ศ ก ก ก
ก ห ห ห ห ห
ย ร ล ล ย ร บ
เจ ช ช ช ” ?

นางสาวพรศรี วิริยะกิจพညูลย์ (นก)

คณะวารสารศาสตร์ ปี 4 ม. ธรรมศาสตร์

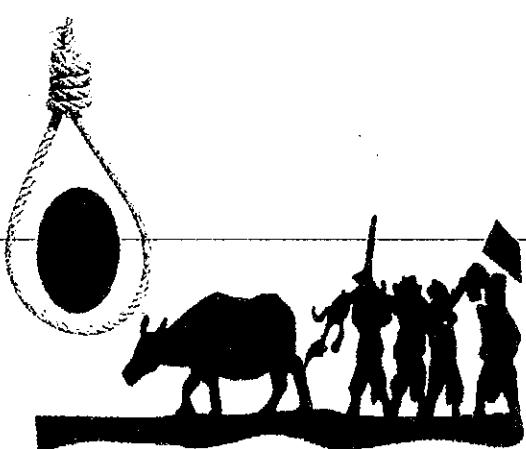
“คำถามที่ว่า “มหาลัยรับใช้ได้หรือคงจะตอบว่ารับใช้มหาลัยนั้นแหล่ เพราะการอุปกรณ์กระบวนการก็คือต้องพึงพาภันหมดแล้วและที่นักวิชาจะรับสัมภาษณ์จากวิชานั้นเพียงอย่างเดียวในนั้นไม่ได้อีกแล้ว เพราะทั้งนักศึกษา อาจารย์ ลูกจ้าง ที่เป็นราชการก็จะต้องพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น มันก็จะเป็นเหมือนกับบริษัท ห้างร้าน ที่จะต้องมีประสิทธิภาพเพื่อที่จะไม่ทำให้ตนเองต้องถูกออกจากการงานหากทำงานไม่ดี รวมทั้งนักศึกษา ก็จะได้รับการศึกษาที่ดี มีคุณภาพมากขึ้น ไม่ใช่เรียนในแผ่นใส และก็พูดอย่างเดียว แล้วให้นักศึกษาลอกา ในตัวอาจารย์ ต้องมีคุณภาพมากขึ้น พัฒนาการสอนมากขึ้น เปิดโลกทัศน์ให้กับนักศึกษามากขึ้น สำหรับผู้บริหารก็ต้องให้ความสนใจในมหาลัยของตนเองให้มากขึ้น เพราะไม่มีใครมาทำกับดูแลอีก ออกหรือไม่ออกอุปกรณ์ ขึ้นอยู่กับตัวของผู้บริหารเองที่จะมีความคิดในการพัฒนามหาลัยให้ดีขึ้น”

นางสาวกานกพิพัฒน์ ฉัตรชัยดำรง (หยก)

คณะวารสารศาสตร์ ปี 3 ม. ธรรมศาสตร์

“ยังไม่รู้เหมือนกันว่าอุปกรณ์กระบวนการจะมีผลกระทบต่อนักศึกษาประชาชน จะเป็นอย่างไร เพราะขณะนี้อยู่ภายใต้ในการดูแลของรัฐ ค่าเรียน ค่าเทอมต่างๆ ก็ยังแพงขนาดนี้ แล้วถ้าเป็นคนจนจะเอาเงินที่ไหนเรียน แล้วถ้าอุปกรณ์กระบวนการจริง พ่อแม่ ผู้ปกครองก็ต้องทำงานมากขึ้น หนักขึ้นกว่าเดิม เขาจะทำอย่างไรในการหาเงินมาเรียนหนังสือ เพราะสภาวะของเศรษฐกิจที่ตกต่ำ เช่นนี้ก็แย่พออยู่แล้ว แล้วคนที่อยากรวยในมหาลัยเดียว แต่ไม่มีเงิน ควรจะเป็นคนเข้ามาช่วยเหลือ เพราะแต่ละมหาลัยจะต้องมีการสร้างภาพเพื่อโฆษณาตามมหาลัยของตนเองอยู่แล้ว”

นายนิรันดร ทองสวัสดิวงศ์ (คร)

คณะนิติศาสตร์ ปี 3 ม. ธรรมศาสตร์

“การที่มหาลัยอุปกรณ์กระบวนการนั้นก็คงจะเป็นเหมือนกับ บริษัท ห้างร้าน เพื่อผลประโยชน์เข้าบิรชักตัวเอง ถ้ามองในด้านดี ก็จะได้บุคลากรภายนอกในที่ตีมากขึ้น เพราะว่าผลประโยชน์ที่จะได้หรือเสียนั้นก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับรัฐวิสาหกิจต่อไปแต่ขึ้นอยู่กับมหาลัยโดยตรง ข้อเสีย คือมองไปในด้านของธุรกิจ อาจทำให้เสียจุดประสงค์หลักของมหาลัย ที่เป็นแหล่งศึกษาหากความรู้เพื่อจะได้นำไปเผยแพร่ให้กับกลุ่มคนอีกกลุ่มที่ไม่มีโอกาสเข้ามาเรียนในมหาลัยได้ ถ้ามันเป็นไปตามความคิดผมคือ เมื่อมหาลัยอุปกรณ์กระบวนการแล้ว ก็จะกลายเป็นนิติบุคคล ที่จะหาผลประโยชน์ เข้ากลุ่มตัวเองเป็นหลัก หรือเป็นของจากให้การศึกษาแล้วแต่ นักศึกษา ที่เข้ามาเรียนในมหาลัยก็อาจมีความคิดเป็นเช่นเดียวกันกับแนวทางของมหาลัยได้ เพราะเมื่อมีการลงทุนไปแล้วก็ต้องถอนทุนนั้นคืนมาให้มากที่สุด อีกเรื่องหนึ่ง คือ ค่าหน่วยกิจก็ต้องแพงมากขึ้น กับคนที่ไม่

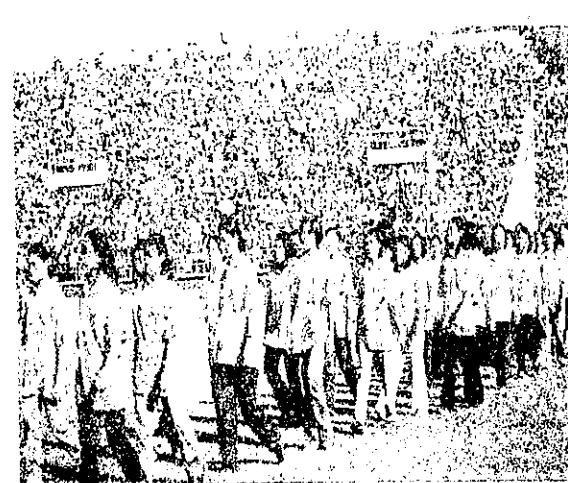
มีเงินเรียนก็ต้องกฎหมายยื่นเพื่อมาเป็นทุนในการเรียน กับค่านิยม ที่ว่าต้องการให้ลูกได้เรียนในมหาลัยดีๆ เช่น จุฬาฯ ธรรมศาสตร์ ซึ่งก็น่าเป็นห่วงที่ในอนาคตจะมีเด็กคนมีฐานะดี มีเงินเท่านั้นที่มีโอกาสได้เรียนหนังสือ แล้วส่วนรักกลุ่มคนที่ยากจนเขาก็มีโอกาสได้เรียนในมหาวิทยาลัยได้อย่างไร"

นางสาววรรณกี้ อ่าย้วฒนา (แก้ว)

คณะอักษรศาสตร์ ปี2 ม. จุฬาฯ

"ไม่ค่อยทราบข้อมูลเท่าไหร่แต่ที่ทราบคือรัฐบาลไปยืมเงินจาก ADB เพราะเมื่ออุบัติภัยจะขาดทุนสนับสนุนจากรัฐบาล เช่นจุฬาฯ อาจจะได้รับเงินค่าใช้จ่ายตามบ้าง จากที่ต่างๆ บ้าง แต่คิดว่าอาจจะไม่พอ คงต้องหางบมาจากนายทุนอีก อย่างเช่น คณาจารย์ อาจารย์ บริษัทฯ เครื่องสำอางเข้ามาทำธุรกิจร่วมด้วย ก็เป็นไปได้ กิจการของมหาลัยอาจเปลี่ยนไป และปัจจุบันค่าเทอมต่างๆ แพงอยู่แล้ว ถ้าหากจะต้องเก็บค่าเทอมเพิ่มขึ้นอีกคนที่มาจากการต่างจังหวัดหรือไม่ค่อยมีเงินอาจจะไม่ได้เรียนที่จุฬานี้ก็เป็นได้"

นายธงชัย วินิจกิจธร

คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.จุฬาฯ ปี1 ปริญญาโท

"ถามว่ามหาลัยอุบัติภัยจะรับให้ใคร ก่อนอื่นเราต้องคุยกันว่าถ้าเป็นนายทุนก็จะดูที่การพัฒนาประเทศว่าต้องให้เท่ากันกับต่างประเทศแค่ไหน มหาวิทยาลัยก็ต้องพัฒนาคุณภาพด้วยเงินให้มากขึ้น ค่าเทอมต้องแพงขึ้น ในส่วนของข้าราชการก็ต้องพัฒนาด้วยเงิน ด้วย และก็จะกลายเป็นพนักงานแทน ส่วนในเมืองประเทศไทยนั้นก็ต้องหาเงินเพิ่มมากขึ้นที่จะต้องส่งลูกเรียนในมหาลัย อีกอย่างคือ นักศึกษาที่จะเข้ามาเรียนก็นี้ต้องเลือกว่าคุณพร้อมแค่ไหน จะต้องเรียนให้ดีตามที่มหาลัยกำหนดถึงจะได้ทุนเรียน ก็คงต้องคิดหนักกว่าเดิม เป็นการกดดันอย่างมาก ก็ต้องกำหนดจะเข้าศึกษาด้วยตัวเองถ้าหากเรียนในมหาลัยดีๆ และเพื่อความทันสมัยเราก็ต้องยอมเสียบางอย่างออกไป"

นางสาวเยาวพา แย้มวิชระกุล

คณะวิทยาศาสตร์ ปี3 ม.จุฬาฯ

"ในมุมมองของเราก็คือถ้ามหาลัยอุบัติภัยจะมีนายทุนเข้ามาช่วยเหลือบริหารมหาลัยแทน ในส่วนที่มหาลัยไม่มีเงินตรงนี้อาจทำให้เสียจุดประสงค์หลักของมหาลัยได้ แน่นอนว่านายทุนต้องสร้างระบบใหม่ขึ้นมาเพื่อเข้าสู่ระบบอุดสาหกรรม ในส่วนของนักศึกษาอาจมองเห็นเหมือนการลงทุน เมื่อลงทุนไปแล้วก็ต้องถอนทุนนั้นกลับมาให้ได้มากที่สุด ในปัจจุบันของมหาลัยเอง ณ ปัจจุบัน นิสิตที่จบไปต้องรับใช้สังคม แต่วันนี้ไม่ต้องให้มหาลัยอุบัติภัยระบบหักอกนั้นก็เป็นให้เห็นอยู่แล้ว เช่นคณาจารย์ที่เราเรียนภาควิชาธรรมาภิยา ตามว่านิสิตที่จบไปแล้วก็ต้องหาค่าตอบแทนจากบริษัทที่มีเงินเดือนที่สูงที่สุด"

และการณ์ สถาบันนิสิตนักศึกษาภาคอิสาน(สนนอ.)

เรื่อง การคัดค้านการแปรรูปสถาบันอุดมศึกษา

ตามที่มีนโยบายของรัฐในการที่จะแปรรูปสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไปเป็นมหาวิทยาลัยของระบบ หรือตามที่ได้มีการดัดแปลงถ้อยคำเพื่อผลกระทบต่อด้านว่า “มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐ” นั้น

เรา สถาบันนิสิตนักศึกษาภาคอิสาน(สนนอ.) ซึ่งได้ดิดตามศึกษาโครงการนี้มาโดยตลอดมีความเห็นว่า การแปรรูปดังกล่าว เป็นไปโดยการนำงการควบคุมขององค์กรเงินทุนระหว่างประเทศ โดยที่สถาบันการศึกษาไทยมิได้มีทางพิรุณ ให้ทั้งในส่วนของงบประมาณดำเนินงาน ความเชื่อมั่นในการบริหาร และเห็นอื่นใด การจัดการเปลี่ยนแปลงตามนโยบายนี้ มิได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาและประชาชนผู้ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบ ได้มีส่วนร่วมอย่างเป็นรูปธรรมแม้แต่น้อย ทั้งที่การเปลี่ยนแปลงนี้จะนำมาสู่การผลักภาระค่าใช้จ่ายสู่ภาคประชาชนอย่างไม่ถ้วน

เรา สถาบันนิสิตนักศึกษาภาคอิสาน(สนนอ.) ขอคัดค้านรวมทั้งขอเรียกร้องให้มีการตรวจสอบเบื้องหน้าและเจตนาของที่แท้จริงของนโยบายดังกล่าวโดยมีเหตุผลดังต่อไปนี้ ดัง

1. การแปรรูปสถาบันการศึกษาโดยที่รัฐไทยในขณะที่ไม่มีความพร้อมในด้านงบประมาณดำเนินการ ย่อมนำไปสู่การผลักภาระรายจ่ายไปสู่ภาคประชาชน ซึ่งเท่ากับว่าเป็นการปิดกั้นโอกาสทางการศึกษาของประชาชนผู้ยากไร้ สมควรต้องเลิกนโยบายนี้

2. แม้ในขณะที่สถาบันการศึกษาโดยที่รัฐยังอยู่ในระบบราชการ การทุจริตคอรัปชันในสถาบันยังคงเกิดขึ้นทั่วไป โดยมิได้มีกลไกที่ช่วยให้ภาคประชาชนตรวจสอบได้อย่างแท้จริง การแปรรูปสถาบันการศึกษาโดยที่รัฐไทยในขณะนี้ไม่อาจสร้างความเชื่อมั่นในส่วนของความพร้อมด้านจริยธรรมของบุคลากรบริหาร ย่อมเท่ากับว่า เป็นการถ่ายโอนการปกครองรัฐบาลไปสู่ระบบเบ็ดเสร็จที่ยากต่อการตรวจสอบ เป็นการขยายสมบัติของชาติเพื่อประโยชน์ส่วนตนของบุคคลบางกลุ่มเท่านั้น

3. ข้ออ้างที่ว่า การแปรรูปสถาบันการศึกษา ระบบราชการ จะนำมาซึ่งความคล่องตัวในการบริหาร ความเป็นอิสระ และเป็นอิสระทางวิชาการ ไม่สามารถรับฟังได้ รัฐและผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรห่วงใยโครงสร้างในการบริหารภายใต้การพัฒนาระบบดังกล่าว

4. สถาบันการศึกษาโดยเฉพาะของรัฐ ต้องเป็นสวัสดิการเพื่อประชาชน มิใช่สุ่มแสวงหาผลกำไร

5. ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ในหมายมาตรา รัฐต้องเปิดโอกาสให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการใดๆ ที่มีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน แต่ที่ผ่านมานโยบาย นี้กลับมิได้เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมได้อย่างเป็นรูปธรรม

สถาบันนิสิตนักศึกษาภาคอิสาน(สนนอ.) และแนวร่วมสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศอยืนยันคัดค้านนโยบาย ดังกล่าวจนถึงที่สุด และภายใต้ความเชื่อว่าประชาชน “ต้องกำหนดอนาคตตนเอง” อันหมายถึงรูปธรรมของประชาชนโดยไม่ได้แก้ เรา ขอเรียกร้องให้รัฐนำเสนอนโยบายสู่สาธารณะและรับฟังความคิดเห็นเพื่อนำไปพิจารณา ก่อนการตัดสินใจกระทำการใดๆ อันนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงต่อชีวิตประชาชนบนแผ่นดินนี้

ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2543

สถาบันนิสิตนักศึกษาภาคอิสาน(สนนอ.)

สภานักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

พระครูแกนประชาธิปไตย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

องค์การบริหารนักศึกษา สถาบันราชภัฏอุตรธานี

องค์การบริหารนักศึกษา สถาบันราชภัฏอุตรดธานี

กลุ่มเม็ดราย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

กลุ่มอิสระชน สถาบันราชภัฏเลย

ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาภาคอิสาน สถาบันราชภัฏมหาสารคาม

คืนการศึกษาเพื่อประชาชน

พฤษภาคม..พญ

ในอดีตกลางวันที่ 11 ตุลาคม 2494 นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองกว่า 2,000 คน ได้เดินขบวนเรียกร้องความท่วงที่มีมหาวิทยาลัยคืน หลังจากรัฐบาลของพล แปล กับ พิบูลสงครามได้อ้อนพื้นที่บางส่วนไปใช้ในยุทธการทางด้วยแต่เกิดกับภูมิเคนและดัน นั่นแสดงถึงความรักและความเป็นเจ้าของอย่างชัดเจนของนักศึกษาที่ผูกพันและคิดว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยจะเปลี่ยนแปลงไปในทางใดพากขาต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้วย

วันนี้ มีหลายสิ่งที่ถูกแย่งชิงไปจากสังคม แต่ถูกอ้างว่า “เพื่อสังคม” เสมอมา..

- มหาวิทยาลัยที่เป็นเสมือนองค์กรแห่งธรรม ถูกแบ่งแยกเป็น 2 โฉมหน้า ด้านหนึ่งคือสถาบันความรู้ที่บ่มเพาะศาสตร์วิชาและจริยธรรมเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม แต่อีกด้านหนึ่งกลับเป็นบริษัท มีนักบริหารเป็นผู้วางแผนสร้างกลยุทธ์ทางการตลาด มีการ “เก็บกำไร” มีการบริหารจัดการที่ดี มีระบบวันจันทร์-ศุกร์ นักศึกษาคือลูกค้า มีผลประโยชน์ “กำไร”-ต้นทุนต่อการผลิตบันทึกแต่ละคนเพื่อตนเองไม่ใช่เพื่อสังคมอย่างชัดเจน ดูจากคณะ-สาขาวิชาที่เรียน คณะได้อุ้มชู-จารโรงและตอบแทนผลต่อสังคมน้อยแต่ตอบแทนผลประโยชน์ต่อตนเองสูงเมื่อเรียนจบออกมาน่าจะเล่าเรียนย่อมแพง เช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ ยังกัน คณะวิชาใดมีผลต่อสังคมมากแต่ตอบแทนผลประโยชน์ส่วนตน

ต้องยอมรับว่า การนำคนที่หลากหลาย ทั้งถิ่นฐานและความคิดมาร่วมกัน ใน คณะเดียว กัน มาสอนในห้องเดียว กัน เรื่องเดียว กัน เพื่อจบทางให้ทุกคน เหมือนกัน เป็นความรุนแรงอย่างหนึ่ง

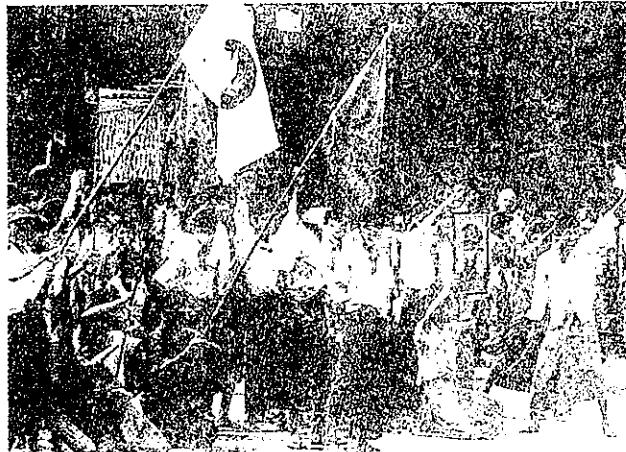
ค่าเล่าเรียนก็ย่อมถูกตาม เช่น คณะมนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ เป็นต้น

- การศึกษาที่แยกคนออกห่างจากสังคม เพื่อมารับใช้กลไกตลาด ผลิตบันทึกเพื่อเป็น นอหติหรือขึ้นส่วนหนึ่ง ที่จะไปเป็นกลไกในเครื่องจักรกล หรือตลาดแรงงาน ที่ถูเหมือนมีคนวงไว้แล้วว่าในเครื่องจักรกลนี้รวมมีขึ้นส่วนตัวใหม่บ้าง และสุดท้ายก็ไปขึ้นเคลื่อนให้เครื่องจักรทำงานซึ่งผลประโยชน์กลับตกอยู่กับคนอีกกลุ่มหนึ่งที่เป็นเจ้าของเครื่องจักรอย่างแท้จริง มหาวิทยาลัยตกเป็นเครื่องมือผลิตบุคลากรของเอกชนไปแล้ว ไม่ใช่ผลิตเหล็กที่มีคุณภาพทุกด้านที่พร้อมไปปลดปล่อยเป็นอะไรก็ได้ในทุกๆ ที่เพื่อประโยชน์ของสังคมและประชาชนทั่วโลก ดูจากนักศึกษาที่มาจากชนบทต้องถูกแปลงรูปตามเงื่อนไขสั่งประ样子ให้เมืองและกลไกตลาดไม่ได้กลับไปสร้างประโยชน์ให้สังคมที่ตนเองจำกัดอย่างแท้จริง สังเกตได้ในสาขาวิชาที่รับใช้ชุมชนห้องถิ่นมีอยู่เต็มที่หรือแบบไม่มีเลย ที่มีอยู่ เช่น คณะอุตสาหกรรมยางพารา ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หาดใหญ่ ซึ่งปัจจุบันกำลังจะถูกยุบไป สถาบันการศึกษาในหลาย ๆ ที่มุ่งผลิตบันทึกเพื่อก้าวขึ้นไปให้ไกลจาก

นับจากวันนั้นผ่านมาหลายปี มหาวิทยาลัยได้เปลี่ยนแปลงโฉมหน้าไปอย่างมากมาย แม้ดูมีการณ์ มหาวิทยาลัยจะยังคงเป็นเครื่องมือกลไกให้รัฐอยู่เช่นเดิม แต่ความเปลี่ยนแปลง-ความแตกต่างเริ่มขึ้น ด้วยความรู้สึกของนักศึกษาที่แยกไม่ออกจากสังคมมากขึ้น สังคมในที่นี้คือสังคมของมวลมหาประชาชนที่แยกไม่ออกจากชนชั้นขาว นา-กรรมกร ทุกวันนี้ต้องยอมรับจริงๆ ว่าบัญชาต่างๆ ที่ถูกท้าท้วง การกดขี่-ชูครีด กอบโภยและข่มเหงรังแกกันส่วนหนึ่งเกิดจากสถาบันการศึกษา ที่แยกห่างออกจากสังคมทั้งแบ่งแยกผู้คนชนชั้นอย่างเห็นขั้ด มหาวิทยาลัยยิ่งไม่ใช่สถาบันความรู้ที่รับให้มูลมหาประชาชนอันไพศาลที่หมายถึงกรรมกร-หวานแต่คือสายสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นที่เชื่อมโยงถึงผลประโยชน์ขั้นนายทุน เศรษฐกิจธุรกิจเฉพาะและกลไกตลาดที่ผูกขาดผลประโยชน์ของคนกลุ่มเดียว ถึงเวลาแล้วที่เราต้องถามทาง มหาวิทยาลัยอันเป็นของประชาชน ให้เป็นของประชาชนอย่างแท้จริง อย่าปล่อยให้มหาวิทยาลัยถูกกดขี่ กระทำ ยำเยี้ยและพรากห่างจากสังคมต่อไปเลย ก่อนสังคมที่เป็นธรรมจะเป็นเพียงความฝัน...

ชุมชน-สังคม ตามค่านิยมที่ดูถูกเหยียดหมายความหวาน-ขาวไว้และ ผู้ใช้แรงงานว่าเป็นผู้ต้อยต่อ ในมหาวิทยาลัยซึ่งมีแต่คณะวิชา ที่อิงกับกลไกตลาด เช่นคณะเศรษฐศาสตร์และหอพัก คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี เป็นต้น ซึ่งถ้าคณาจารย์เป็นที่ต้อง การและตลาดงานเรียกร้อง เช่นครั้งหนึ่งที่กระแส คณะบริหารธุรกิจ มาแรงก็จะมีคนไปเรียนคนนั้นมาก ห้องนอนนี้ที่ให้เห็นถึงมหาวิทยาลัยที่ขึ้น-ลงตามผลประโยชน์ระยะทาง ไม่ใช่ขึ้นลง เพราะสังคมต้องการอย่างแท้จริง

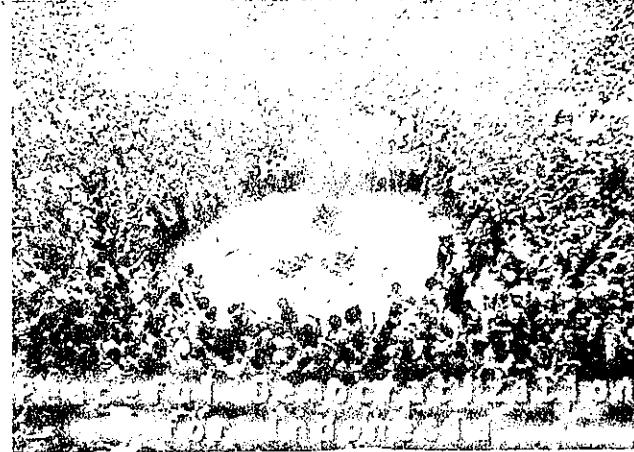
3. มหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานที่สร้างความขัดแย้ง เพราะเน้นผลิตคนให้มีความรู้เฉพาะด้านแต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้ สร้างองค์ความรู้ที่ครอบคลุมและมองเห็นสังคมแล้วเข้าใจอย่าง รอบด้าน แห่ง ผลิตบัณฑิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่สอนให้สร้างเชื่อว่ารูปแบบเป็นอย่างไร ค่าทางพิสิกส์ต่างๆเท่าไหร่ ไม่ได้สอนว่าผลของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมคืออะไร ผลกระทบ

ทางสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างไร มหาวิทยาลัยพยายามแท่งสอนให้ท่องแต่คำรา จดแผ่นใสและอ่านซึ่งสอบให้ผ่านเท่านั้น ทำให้มองโลกแคบๆ ไม่สามารถเชื่อมโยงทั้งสองด้านอย่างเข้าใจ เพราะเข่นนี้สังคมจึงเกิดความขัดแย้งกันจากด้านตรงข้าม เช่น เรียนรู้เพื่อเข้าใจความสุขแต่ไม่เข้าใจความทุกข์ เข้าใจเอกเทศไม่เข้าใจองค์รวม เข้าใจราบรื่นไม่เข้าใจลำบาก เข้าใจกรรมมาซึ่พดไม่เข้าใจนายทุน เข้าใจนายทุนแต่ไม่เข้าใจ roma ชีพ เข้าใจสาขาวิชาที่เรียนเพียงด้านเดียว จึงมีเขามีเรา ไม่ได้เรียนรู้แล้วเข้าใจทั้งสองด้านอย่างมีเอกภาพกัน จึงไม่สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งต่างๆได้ถูกต้อง ดังเช่น เราจะเห็นคนเรียนคณะรัฐศาสตร์และเลขาธิการคุณที่เรียนนิติศาสตร์หรือ คนที่เรียนบริหารกับคนเรียนจักรกล-เทคนิค บัญชางานรื้อรังและ ทำให้สังคมสับสนจนถึงทุกวันนี้ สังคมจึงมีการกดขี่ระหว่างชน ชั้น มีการเอาด้วยกันทั้งในโครงสร้างและจุดยอด

4. มหาวิทยาลัยสร้างความรุนแรง เหตุเพราะไม่มีการวางแผนที่การศึกษาให้สมดุลกัน ทั้งด้วยการสอนในหลาย สถาบันก็มีมาตรฐานไม่เหมือนกัน ซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็นต้นเหตุแห่งความขัดแย้ง นักเรียนหลายคนม่าด้วย เพราะสอน

เข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ หลายคนพยายามทุกวิถีทางแม้แต่ต้อง ทรยศตนเองเพื่อที่จะได้สวมชุดนักศึกษาจุฬา นี่คือความรุนแรงที่โหดร้ายไม่ต่างไปจากความรุนแรงทางการรุกรานร่างกายโดย และข้ายังจะรุนแรงกว่าด้วย.. ทำนองเดียวกันกับบัญชา ความยากจนที่เป็นต้นเหตุก่อให้เกิดความรุนแรงในรูปแบบอื่น มากมาย นอกจากนี้ยังสร้างปัญหาทางชนชั้นด้วย ปฏิเสธไม่ได้ว่าระดับมหาวิทยาลัยมีการแบ่งเกรด แบ่งระดับกันทั้งคุณภาพและค่านิยม.. สร้างเงื่อนไขการแข่งขันเพื่อมุ่งสู่จุดสูงสุด มีการวัดเกรด A เกรด B คนที่ได้เปรียบในระดับความรู้ ก็ถูกเขิดชูทางสังคม ทั้งที่ทุกคนไม่ได้อยู่ในสภาวะและโอกาสที่เอื้ออำนวยเท่ากัน บ้านมาจากการที่ขาดแคลนวิชาการ และทุนนี้ ทำให้กลับว่ามหาวิทยาลัยไม่สามารถดูแลและคุ้มครองคนอ่อนแอให้อยู่ได้โดยเท่าเทียมในสังคมได้ ร่วกันเป็นสถาบันที่ประจานหวาน-ดำ ดำ-สูงในสังคม!!

25

ต้องยอมรับว่า การนำคนที่หลอกหลายทั้งถืนฐานและ ความคิดมารวมกัน ในคณะเดียวกัน มาสอนในห้องเดียวกัน เรื่องเดียวกัน เพื่อจบทางให้ทุกคนเหมือนกัน เป็นความรุนแรงอย่างหนึ่ง

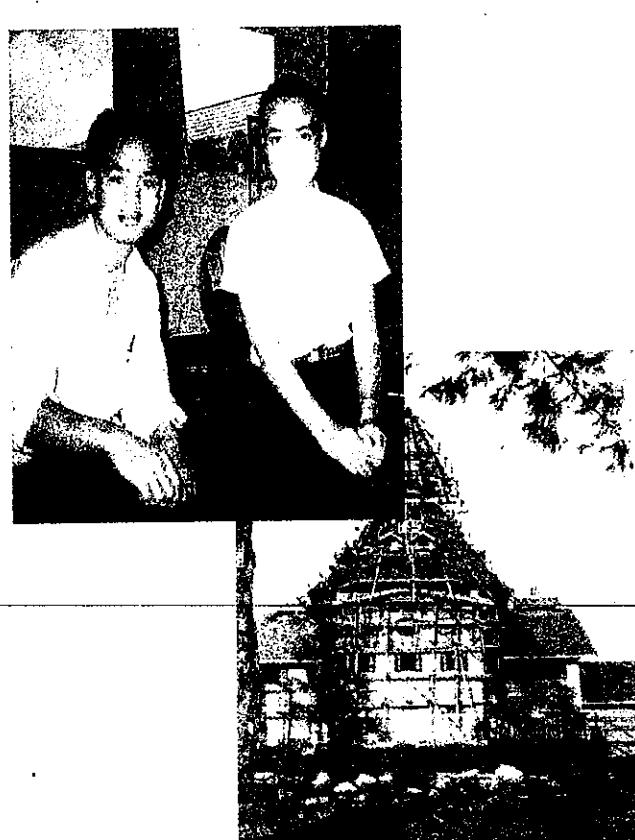
5. มหาวิทยาลัยสร้างสายสัมพันธ์ที่โดยเดียวและสร้างความแบปลแยกจากสังคม เพราะไม่ได้อาสาสังคม เป็นศูนย์กลางการศึกษาแต่กลับเอารัฐเป็นศูนย์กลางการศึกษา

ในวิธีชีวิตการเรียนรู้แต่ละวันที่มุ่งการแข่งขันทำให้ หลายคนถูกแยกอยู่อย่างโดดเดี่ยวในโลกแห่งการศึกษา และ ยืนอยู่อย่างวัวเหว่ ไม่ต่างจากหุ่นยนต์ จึงมีการจัดหาความอบอุ่นเข้มในมหาวิทยาลัย เช่น การรวมกลุ่มร่วมรุ่นต่างๆ ที่กดแทนช่องทางของสังคม ช่องห่างของสังคมที่ถูกแบ่งแยก โดยมหาวิทยาลัย เช่น ในชนบท บ้านและที่ทำงานไม่สามารถแยกออกจากกันได้ บ้านคือบ้าน นักศึกษาที่ทำงานที่แยกไม่ออก จากบ้าน อยู่น้ำก็เหมือนอยู่บ้าน แต่ในสังคมเมือง บ้านกับที่ทำงานถูกแยกห่างออกจากกัน.. นักศึกษาที่กลับบ้านในช่วงที่เริ่นรู้สึกแบปลแยกกับชนบท ความรู้สึกที่มีต่ำชุมชนเริ่มเปลี่ยนไปและไม่สามารถจะใช้ชีวิตอยู่ในถืนฐานเดิมต่อไปได้

ເໜືອນດີເມື່ອ ເກຳລັນວ່າມ້າຫວິທຍາລັບພຍາຍາມແກກຄນໃຫ້ອອກ
ທ່າງຈາກສັງຄົມເພື່ອມາເປັນກລໄກໃນຄຸາດອຸດສາຫກຮຽນ ໃນສັງຄົມ
ໃໝ່ທີ່ເປັນຜລປະໂຍ້ນຂອງຜູ້ປົກຄອງແລະນາຍຖຸນຈິງຈາ ໄນ
ໃໝ່ສັງຄົມໃໝ່ທີ່ເປັນຜລປະໂຍ້ນຂອງປະຊາຊົນ ຈະນັ້ນ ສັງຄົມ
ອຸດສາຫກຮຽນທຸນນີ້ຍືນທີ່ເປັນຍູ້ໃນປັ້ງຈຸນນີ້ມີສາມາດຂົ້ວດໄດ້
ວ່າເປັນ “ສັງຄົມ” ດຽວໃດທີ່ຜລປະໂຍ້ນຂອງສັງຄົມເຫັນນີ້ໄໝ
ໃໝ່ຜລປະໂຍ້ນຂອງປະຊາຊົນ !!

ຢືນຂະນີ້ມ້າຫວິທຍາລັບກຳລັນອອກອອກນອກຮຽນ ຊຶ່ງ
ໝາຍຄວາມວ່າອອກໄປສູ່ສັງຄົມທີ່ເປັນຜລປະໂຍ້ນຂອງນາຍຖຸນ
ນັກຮູກຈີ - ການເມື່ອງອ່າງເຕີມທີ່ ໄນໃໝ່ອອກໄປສູ່ສັງຄົມຂອງ
ປະຊາຊົນອ່າງເຈດນາຮມັນທີ່ກ່າວ້າອ້າງເລຍ ມ້າຫວິທຍາລັບຄວາມ
ມີໄວ້ເພື່ອສັງຄົມ ແຕ່ນັດນີ້ຮູກກຳລັນຜົກດັນໃຫ້ເປັນມ້າຫວິທຍາລັບ
“ເພື່ອຕົນເອງ” ເລີ່ມຕົນເອງ ໃຫ້ເອກນນົມຫາຮັດການເລືອງອ່າງ
ໄຮກໄດ້..ຈິງອູ່ຮັບນາງການຈາດຄືອປັນຫາສ່ວນທີ່ນີ້ ຈະນັ້ນເຮົາ
ດ້ອງກ່າວຕະຮະບາກການເສີຍໃໝ່ ບ້ວນເປົ້າມ້າຫວິທຍາລັບເສີຍ-
ໃໝ່ ໄນໃໝ່ຕອບຄໍາຄາມທີ່ຄູກກັບໂຈທີ່ຜິດ.. ປັນຫາເກ່າຍັງໄໝ
ໄດ້ແກ້ໄຂ ປັນຫາໃໝ່ມາດົມທັນ ລວກນານົມແພລໃໝ່ມາປາກ
ປົດບາດແພລເກ່າ ໃນຮະບາກການກີດຄໍາຄາມວ່າປັ້ງຈຸນນີ້ ນັກສຶກພາ
ປະຊາຊົນສາມາດເຂົ້າໄປດ້າຈົນມ້າຫວິທຍາລັບໄດ້ໂດຍຕຽງທີ່ວ່າ
ຢືນ..

26

(ຕ່ອງການหน້າ 28)

ຮ້ອງປະຊົງປີໄຕຍ ເປັນການໃຊ້ອໍານາຈີທີ່ຜິດທັກຂອງວັນຍົກ
ຮ່ານຸ່ງ

ກາຣະກຳຂອງຜູ້ນຳມ້າໃນຄົງນີ້ເກີນ
ເດືອກກັນເພີ່ມແຕ່ຍູ້ໃນຄຸນຂອງຜລເຮືອນ ຂຶ້ງຄືວ່າເປັນນັກ
ຮູກຈີ ນັກແສງຫາຜລປະໂຍ້ນ ພາກນັກກັນຄ່າທ່ານວ່າຍົກ
ຂອງນັກສຶກພາ ເພື່ອຫຼັກຜລປະໂຍ້ນເຂົ້າພວກພ້ອງຄູ ດ້ວຍ
ຄວາມກົງ ແຕ່ໄດ້ສ່ວນຄານຂອງຄໍາວ່າອາຈາຍບັນຫຼາເພື່ອຫາ
ກິນເຫັນນີ້ ຂຶ້ງກີ່ໄມ່ຕ່າງໄປຈາກ ອີແຮງ ທີ່ວ່າເລື່ອນ
ດີ່າ ນີ້ເອງ ນອກຈາກນັນຍັງໄມ່ພອ ຍັງໄມ່ເປີດໂວກສາໃຫ້ກັບ
ຄົນກຸລຸມນີ້ທີ່ໄມ່ໃຊ້ໄໝເຫັນກັບຄູ ເຂົ້າມານວິທາຮົມທ່າລັຍ
ດ້ວຍພະຮາກລົງວ່າຈະກຳໄຟແລ້ວຜລປະໂຍ້ນທີ່ເຄຍໄດ້ຮັນນັ້ນຕ້ອງ¹
ເປີ່ມຢືນໄປ ນອກຈາກການໃຊ້ອໍານາຈີທີ່ກຳຈົດກຳກັບຄໍາກະແໜ່ງ²
ໂກທິກ ມດເຖິງ ວາຈາກລັບກລອກ ຄື່ງຂາດເຂື່ອນຫລັກ
ຮູນນີ້ມາວ່າເຮືອງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈະໄມ່ເຄີດກັບນັກສຶກພາດ້າ
ຫາກນັກສຶກພາຫຼຸດເຄື່ອນໄຫວເຮີກຮ້ອງ ແຕ່ເນື່ອເຫຼຸດການນີ້
ສົນລົງລັບແຈ້ງຄວາມດຳເນີນດີກັບນັກສຶກພາ ດັນເຊັ່ນນີ້
ທີ່ວ່າ ຢ່າງສົນໃຈກັບນັກສຶກພາ ດັນເຊັ່ນນີ້
ຜູ້ນົມຫາປະເທດນີ້ທີ່ວ່າ ເປັນສ່ານນັກສຶກພາທີ່ໄໝ
ອືສະກັບນັກສຶກພານາແສງຫາຄວາມຮູ້ ເຮີນຮູ້ເພື່ອຈະໄດ້ນໍາ
ເຂົ້າມາຄວາມຮູ້ທີ່ໄໝໄປໜ້າຍເຫຼືອສັງຄົມ ຂຶ້ງໄມ່ມີຄວາມຈິງ
ໃຈຕ້ອນນັກສຶກພາ ກັນການອອກນາເຮີກຮ້ອງເພື່ອທວກຄວາມ
ຄູກຕ້ອງໃຫ້ກັບຄົນໃນປະກາດຕີຍັນຍັງເປັນຍູ້ໃນຮູບແບບ
ນີ້ ແລ້ວທ່ານ້າຍັງຈະມີຈຸດຍືນຂອງດົນເອງອົກທີ່ໄໝໄມ່
ມ້າຫວິທຍາລັບຍັງຈະສອນຄົນໃຫ້ຮັບກັບຕໍ່ພູດທ່າວ່າ ”ໜ້ວ - ຕີ”
ອູ່ອົກທີ່ໄໝ ເມື່ອຍັງມີອໍານາຈີຂອງພວກພື້ນ ປຶກຈາ ຂອງກຸລຸມ
ຄົນເຫັນນີ້ສິຈຸລູ່ເພື່ອຄູຍຜລປະໂຍ້ນເຂົ້າກະເປົ້າຕົວເອງ
ແລະເພື່ອນັ້ນພ້ອງອູ່ເປື່ອງຫຼັງ

ອໍານາຈີເພີ້ມການຕ່າງທີ່ຍັງມີອູ້ໃນສ່ານນັກສຶກພາ
ການສຶກຫຼຸກວັນນີ້ລັວນມາຈາກຄວາມໄມ້ຮັບກັບພອຂອງຄົນ ທ້ອງ
ການຄວາມເປັນໄທຢ່າງ ຕ້ອງການໃຫ້ຄົນນັບຫຼາຍື່ອຕາ ເປັນ
ທີ່ຍື່ອງຂອງຄົນໃນສັງຄົມ ຄອຍຈົ່ວັດແຕ່ເວົ້ວເວົ້ວເປົ້າ
ມູນຍື່ອດ້ວຍກັນ ການອອກນາເຄື່ອນໄຫວເຮີກຮ້ອງຄວາມ
ຄູກຕ້ອງ ຄວາມເປັນດ້ວຍນັກສຶກພາວັນນີ້ເນື່ອເປົ້າ
ກັບສົມບີ່ ດູຕາ ຈະເທິງໄດ້ວ່າຈະຄູກດັກນ ປິດກັນ
ຈາກອໍານາຈີຂອງຜູ້ນົມຫາ ຜູ້ປົກຄອງແກບທັງສິນ ແຕ່
ນັ້ນໄວ້ກີ່ໄດ້ພິສູຈານໃຫ້ເຫັນແລ້ວວ່າພັດທະນັກສຶກພາເກົ່າ
ນັ້ນທີ່ເຮີກຮ້ອງຄວາມຂອນຮຽນນັກລັບຄືນມາໄດ້ແນ້ຈະແລກ
ດ້ວຍເລື້ອດແລະນໍາຕາກີ່ຄາມກີ່ຈະໄມ່ມີອໍານາຈີເພີ້ມການໄດ້
ມາກໍາລາຍຄວາມເປັນ “ ຕົວດັນ ” ຂອນນັກສຶກພາລົງໄປໄດ້

๑๒๘ น้ำมันหัวใจภายใต้รากคำแหง

วิทยา แสงระวี

รามคำแหง เป็น มหาวิทยาลัยที่เคยได้ชื่อว่าเป็นมหาวิทยาลัยของประชาชนและที่มีนักศึกษาต่างประเทศเข้ามาเรียนมากที่สุด แต่ปัจจุบันเลือนไปทำมีกลุ่มคนที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาและวรรณคดีที่มีการแข่งขันรุนแรงขึ้น สถาปัตยกรรมมหาวิทยาลัยรามคำแหงวันนี้คงไม่ต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ หรืออาจแย่กว่า...

รามคำแหง ประกอบด้วยผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษาและกลุ่มผลประโยชน์ที่มาเกี่ยวข้องซึ่งมีความสัมพันธ์กันเป็นระบบ เป็นขบวนการซึ่งแต่ละฝ่ายต่างก้มงลงเพื่อผลประโยชน์ของตัวเอง โดยไม่ได้มองว่า รามคำแหงจะให้อะไรแก่สังคมได้บ้าง

นักศึกษารามคำแหงปัจจุบันมีความตื่นตัวทางการเมืองและสนใจสังคมน้อยมาก จะมีอยู่บ้างก็เป็นเพียงกลุ่มเล็กๆ ส่วนใหญ่เกิดจากสภาพสังคม ส่วนหนึ่งอาจเกิดจากนโยบายของผู้บริหารที่ปิดกั้นสิทธิเสรีภาพของนักศึกษามากขึ้น และพยายามทำลายการรวมตัวของนักศึกษา เช่น การกำลายกลุ่มชุมนุมทางการเมือง ของนักศึกษาที่มาจากถิ่นฐานเดียวกันที่เคยใช้เป็นที่พับประพฤติคุยช่วยเหลือกัน

ปิดกั้นการแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการบริหารมหาวิทยาลัยและการแสดงออกทางด้านการเมือง พยายามบีบเวลาในการทำกิจกรรม เช่น ปิดตึกกิจกรรมเรือขึ้น งดกิจกรรมก่อถนนตอน 15 วัน รามคำแหงมีการสอน 5 ครั้งต่อปี ก็ไม่ต้องทำกิจกรรมกันพอดี ทั้งที่นักศึกษาต้องพอดีที่จะแบ่งเวลาได้ ทำนองนี้การตีบอกร่วมกันว่าเดียวกระบวนการนี้กับการศึกษา ทั้งที่ไม่เกี่ยวกันเลย นักศึกษาใหม่สมควรเรียนกว่า 1 แสนคนต่อปี แต่มีคนเรียนจบประมาณหมื่นคนต่อปี ไม่เห็นจะทำให้ตัวเลขเปลี่ยนแปลง บรรยายแบบประชาริปไตยแบบมีส่วนร่วมไม่เคยเกิดขึ้นในรามคำแหง การเลือกตั้งในมหาวิทยาลัยก็เต็มไปด้วยการฉ้อฉล ตั้งแต่ระดับผู้บริหารจนถึงการเลือกตั้งองค์การนักศึกษา เช่น การเลือกตั้งคณบดี คณบดีนิติศาสตร์ มีการโยกย้ายพนักงานเพื่อไปปรองดองการเลือกตั้งให้คนที่อธิการสนับสนุน จนมีเรื่องต้องให้กฤษฎีกาติดความและลงความเห็นว่าให้การเลือกตั้งเป็นโมฆะ แต่ธิการนิติออกกฎหมายว่าเป็นเรื่องของรามคำแหงและให้คณบดีคนดังกล่าวดำเนินการต่อไป และการเลือกตั้งในแต่ละครั้งก็จะมีกลุ่ม

ผลประโยชน์มาสนับสนุนเงินเพื่อให้คนที่สนับสนุนได้รับการเลือกตั้ง เพื่อคงอำนาจชุดเดิมนักศึกษาต่อไป เช่น กลุ่มขายชีทหน้ารามที่สามารถนำข้อสอบเก่าของมหาวิทยาลัยออกมารีบ่าย ขายทั้งที่มหาวิทยาลัยมีกฎหมายนำข้อสอบออกจากห้องสอบ เมื่อนักศึกษาไม่มีข้อสอบเก่าก็ต้องไปขื้นแล้วร้านหน้ารามฯ ซึ่งคนกลุ่มนี้ได้กำไรจากการขายชีทหน้ายังสิบล้านบาทต่อปี หรือแม้แต่การบังคับให้นักศึกษาซื้อข่าวรามฯ โดยที่นักศึกษาบางคนไม่ต้องการ คือ หากนักศึกษาลงทะเบียนภาคปกติก็จะคิดค่าบำรุงฯ ไปเลย โดยนักศึกษาไม่มีสิทธิ์ปฏิเสธภาคเรียนละ 100 บาทต่อคน (นักศึกษารามฯ กว่า 4 แสนคน)

27

รายได้มหาวิทยาลัยที่ผ่านมาคือ งบจากรัฐบาลประมาณ 1,800 ล้านบาท และเงินที่เก็บจากค่าลงทะเบียนของนักศึกษา แต่หลังจากที่รัฐบาลได้ออกนโยบาย มนอระบบ ฝ่ายบริหารก็มีการเคลื่อนไหว เช่น เพิ่มค่าเข็นทะเบียน นักศึกษาใหม่ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 42 ถึง 350 บาท จึงทำให้มหาวิทยาลัยมีรายได้เพิ่มขึ้นทันทีกว่า 40 ล้านบาท มีการ

ปิดให้กลุ่มทุนเข้ามาเยี่ยมชมประกอบธุรกิจ มีมินิมาร์ทที่คุณรัฐศาสตร์ มีเช่นๆ เนื่องจากหากรัฐบาลลดงบประมาณก็มีทางเลือกเหลือแค่ 4 ทาง 1. ทำงานวิจัย 2. รับบริจาค 3. เรียกเก็บจากนักศึกษา 4. เปิดพื้นที่มหาวิทยาลัยให้เข้าทำธุรกิจ 2 ทางเลือกแรกคงยากด้วย เหลือทางที่ 3-4 ที่รวมคำแหงพอกจะเลือกได้และกำลังมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางตั้งกล่าว คือ ชุดเครื่องนักศึกษาและให้กลุ่มทุนเข้ามาเช่า ตักตวงผลประโยชน์จากนักศึกษา และล่าสุดผู้บริหารมีนโยบายห้ามร้านอาหารในโรงพยาบาลในการน้ำชาแก่นักศึกษา ซึ่งเป็นการทำลายเที่ยวในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในโรงพยาบาลจนน้อยลงอย่างสังเกตได้ มีนายแพทย์เจ้าหน้าที่ หากมีคนลาออกจากหรือเกณฑ์จะไม่วันเพิ่ม อาจารย์เจ้าหน้าที่ต้องมีบันทึกทุกวันว่าทำอะไรบ้าง ต้องสรุประยลักษณะที่รายเดือนและรายปีเพื่อให้ผู้บริหารตรวจสอบ และเจ้าหน้าที่บางส่วนเกูกูลปลดไปแล้ว

28

ดังนั้นจากปรากฏการณ์ที่ผ่านมาก็พอจะคาดการได้ว่า ในอนาคตรามคำแหงต่อไปจะเป็นอย่างไร ก็คงจะมีขบวนการชูดรีดและตักตวงผลประโยชน์จากนักศึกษา โดยนักศึกษาและกลุ่มทุนต่อไปและก็คงจะมีการทำลายขบวนการของนักศึกษามากขึ้น มีการปิดกั้นสิทธิเสรีภาพมากขึ้น ขบวนการล้อคลุนในรามา ก็คงจะมีต่อไป อาจารย์เจ้าหน้าที่ ก็ต้องหาดูว่าต่อไปจะถูกปลดเมื่อไหร่ จนกว่าวิญญาณของประวัติศาสตร์จะกลับมาทางสามาชิกลุกฟื้นอีกรึ แต่ก็ว่ามานักศึกษาจะลุกขึ้นมาล้มล้างสิ่งเหล่านี้ให้หมดไป และหวังว่าคงมีวันนั้น..

๒ ๕

บด็องแต่เกิดเหตุการณ์ที่มีนักศึกษาซึ่งเป็นประชากร ของมหาวิทยาลัยได้ออกมาเรียกร้องให้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยออกมายังคำต่อ ภัยกับเรื่องการเสนอข้อของผู้ที่จะดำเนินการแทนนักศึกษา ที่มหาวิทยาลัยก่อนไม่ใช่เป็นการตัดสินใจจากส่วนมหาวิทยาลัย ซึ่งนักศึกษา คณาจารย์ ลูกจ้าง ทุกคนมีสิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่เป็นเช่นนั้นเมื่อฝ่ายผู้บริหารของมหาวิทยาลัยใช้อำนาจของส่วนมหาวิทยาลัยมีคำสั่งออกมายังคำต่อ ภัยที่จะมาดำเนินการแทนนักศึกษาไม่พอใจในการเลือกตั้ง ซึ่งผิดหลักของรัฐธรรมนูญ ที่ว่าประชาคมในมหาวิทยาลัยต้องมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง ฉะนั้นการเลือกตั้งอธิการบดีครั้งนี้ จึงทำให้นักศึกษาอุทกษากลับมาเรียกร้องให้ส่วนมหาวิทยาลัยทบทวนพิจารณาอีกรึ

กับการที่นักศึกษาอุทกษาเคลื่อนไหวเรียกร้องตามสิทธิความชอบธรรมกับการเลือกปฏิบัติของผู้บริหารนั้น ได้ถูกทางผู้บริหารซึ่งมีฐานะเป็นอาจารย์ เป็นครู ซึ่งเป็นพ่อพิมพ์ของชาติ เป็นพ่อคุณที่สองของนักศึกษา ได้เข้าแจ้งความดำเนินคดีกับนักศึกษาที่อุทกษาเคลื่อนไหว โดยกล่าวหาว่า นักศึกษาถักขึ้นหัวใจเยาขาดอิสรภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ แต่ก่อน

สิทธิความเป็นนักศึกษาดับ ยอดของการบุนชั่นปกครอง

โดย นันทวัฒน์ แก้ววิเศษ

ที่จะมีการเคลื่อนไหวของนักศึกษานั้น นักศึกษาได้ออกเข้าพบกับผู้บริหารของมหาวิทยาลัยครั้งเพื่อต้องการคำต่อ ภัยให้รับการปฏิเสธจากผู้บริหาร ซึ่งในขณะนั้นดำเนินการแทนนักศึกษา แต่ก็ไม่ได้รับการตอบรับ แต่ก็ได้รับการตัดสินใจทำอะไรได้ทั้งสิ้น และไม่ยอมพนักกับกลุ่มนักศึกษาที่อุทกษาเรียกร้องจึงทำให้เกิดเหตุการณ์ที่นักศึกษาเรียกร้องให้รับการอธิการดีขาดความชอบธรรมที่จะบริหารงานแล้วก็ไม่สมควรที่จะอยู่ในตำแหน่งนั้นต่อไปอีก นักศึกษาจึงอุทกษาเคลื่อนไหวเรียกร้องให้รักษาการในตำแหน่งอธิการบดีลาออกจากตำแหน่งเมื่อไม่มีความสามารถตัดสินใจแก้ปัญหา แต่ก็ไม่ได้รับความสนใจจากผู้บริหารและคณะกรรมการผู้บริหารไม่มีการนำปัญหาที่เกิดขึ้นไปประชุมเพื่อแก้ปัญหาตามที่นักศึกษาเรียกร้อง ประการใดแต่ฝ่ายผู้บริหารกลับมีการทำงานภายใต้ย่างรัดเร็วเพื่อปกปิดการกระทำของตัวเองเพื่อเร่งเสนอข้อผู้ที่จะมาดำเนินการแทนนักศึกษาเรียกร้องให้ทำให้นักศึกษาเกิดความไม่พอใจซึ่งนักศึกษาเรียกร้องให้รักษาการทำของผู้บริหารมหาวิทยาลัย ครั้งนี้ถือว่าเป็นการใช้อำนาจอย่างผิดกฎหมาย กระทำการต่อหนักศึกษา เป็นการใช้อิทธิพลเยี่ยงทหาร ขาดความชอบธรรมในการบริหารงานซึ่งก็ไม่ต่างไปจากเผด็จการในสมัย ๖ ตุลา ๒๕๑๙ ซึ่งผู้บริหารสมัยนั้นใช้อำนาจเผด็จการทางทหารเข้ามาทำลายความชอบธรรมของนักศึกษาซึ่งอุทกษาเรียกร้องสิทธิ เรียก (อ่านต่อหน้า 26)

ก้าวคราวมิตรสหาย

- * 4-7 กันยายน งานรำลึกสืบ นacademic เทียร ได้อาหาร SAB จัดโดย ชมรมอนุรักษ์กรีฑายกฯ ม.รามคำแหง งานปีนี้ได้รับความสนใจจากเพื่อนนักศึกษาเป็นอย่างมาก ภายในงานประกอบด้วยการทำผ้ามัดย้อม นิทรรศการ วีดีทัศน์และขั้มน้ำสมุนไพรที่เปิดให้ฟรี นอกจากนี้ยัง มีวงเสนาวิชาการ เวทีวัฒนธรรมจากงรอปและการ ปาฐกถาโดย ส.สิรลักษณ์ด้วย
- * 5 กันยายน ชมรมจุฬาฯ-ทักษิณและสมม.จัดฉะ วีดีทัศน์เรื่อง ม.นอกระบบและทิศทางมหาวิทยาลัย ที่โลงกลาง ชั้น 4 ตึกกิจกรรม จุฬาฯ มีเพื่อนมาประมาณ 10 คน งานนี้เกิดคำถามจากคนชี้น้อยใจว่า ทำใน เพื่อนๆให้ความสนใจกันน้อยจัง (ม.นอกระบบเป็นผล กระทบต่อสังคมเชิงวนะ)
- * 8 กันยายน ชมรมอาสา-พัฒนา สถาบันเทคโนโลยี พระนครเหนือ จัดเสวนาเรื่อง “กิจกรรมนักศึกษา กับ สังคมไทย” ที่ลานเอนกประสงค์หน้าตึกกิจกรรมโดยมี วิทยากรจาก สนนท., มนพิสด, และอาจารย์จากสถาบัน มีการแลกเปลี่ยนกันอย่างเมามันจากเพื่อนๆใน ลักษณะงานโครงสร้างและบทบาทค.ต่อการเปลี่ยนแปลงสังคมจนต้องขยายเวลาไปถึงค่ำ ..งานนี้ผู้จัดหน้า บาน..
- * 8-11 กันยายน นักศึกษากลุ่มวัยพีช ม.ธรรมศาสตร์ จัดค่ายความคิด “กระเทาะเปลือก” ที่หมู่บ้านเด็ก จ.กาญจนบุรี มีน้องๆไปร่วมค่าย 10 กว่าคนแม้ คนจะน้อยแต่ก็สร้างความประทับใจด้วยความอบอุ่นและ มิตรภาพที่ดี ถึงวันร่ำลาจากແหี้งไม่ใช่การพลัดพรากแต่ พี่ค่ายกลับร้องให้น้ำตาไหลแทนกันทุกคนแทนที่จะเป็น น้องๆ..
- * 9 กันยายน งานพิธีบวงสรวงปีเตียนมานุสรณ์ 6 ตุลาคม 2519 ที่ม.ธรรมศาสตร์ มีการเดินขบวนแห่ชั้น ส่วนปีเตียนกรรมซึ่งเป็นเลข 9 มีรูปปั้น อิ้งภารณ์ และวิชชัย-อมรคุณ-雅กอนุสราเวียร์ปราชัยบุตร นำโดย รัชวงศ์นศ.ธรรมศาสตร์ตามด้วยวงโยธวาทิตและขบวน นักศึกษาเกือบ 100 คน
- * 10 กันยายน สถาบันนิสิตนักศึกษาภาคอิสาน

จัดเสวนาเรื่อง ม.นอกระบบ ที่รำภัญสกลนคร โดยเชิญ อธิการบดีมาชักฟอกถึง 4 ทุ่ม

* 13 กันยายน มีงานเสวนาเรื่อง ม.นอกระบบกับ ความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อร่วมความคิดแก้ปัญหา ที่ห้องประชุมเกษม อุทยานนิต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ โดยมี อ.ชาญวิทย์ เกษตรศิริ (ธรรมศาสตร์), อ.สมเกียรติ พงษ์เพน្យล, ศ.ดร.ชัยอนันต์ สมุทรวนิช, สุริชัย หวานแก้ว (จุฬาฯ), อ.สมพงษ์ จิตรดับ (จุฬาฯ), อ.มาร์ค ตามไท, อุ เชนทร์ เซียงเสน, ศรยาฤทธิ์ ใจหลัก, เลขาธิการสนนท., ตัวแทนทบทวนฯ และรองอธิการบดีสถาบันต่างๆเข้า จุฬาฯ ม.กรุงเทพฯ ม.เกษตรศาสตร์ โดยมีนักศึกษา ร่วมแลกเปลี่ยนในประเด็นที่สนใจ ผลสรุปอุปกรณ์ ดับหนึ่ง ในส่วนของปัญหาและข้อเสียต่างๆที่ไม่มีหลัก ประกันมารองรับเพื่อแก้ไข งานนี้โ Jongดีน โย บ้ายมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐเต็มๆ จนรองอธิการบดี น้อยใจ

* 14 กันยายน ครบรอบ 1 ปี คำสั่งอำนวยการ จัด การให้ลับชื่อ 4 นักศึกษา ม.ขอนแก่น แก่นนำการเรียกร้องให้มีการหยิ่งเสียงเลือกตั้งอธิการบดี มีการจัดงาน รำลึกที่มหาวิทยาลัย โดยถึงวันนี้นักศึกษาซึ่งไม่สามารถ กลับมาเรียนต่อได้และยังเป็นคดีความด้วยสาสัค นี่คือ ความเป็นประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัยที่มีความน่า ดึงดูด ใจ ไปได้อย่างไรต่อ ปรากฏการณ์นี้หากสังคมลืมเลือนและ ปล่อยไว้ให้เป็นรอยแผลสังคมคงเดินต่อไปได้ยาก ขอเรียกร้องให้กลุ่มผู้ครองอำนาจในประเทศไทยและใน มหาวิทยาลัยแก้ไขโดยด่วนมิใช่นั้นจะทำว่ามวลมหา ประชาชนไม่เตือน !!!

* 15 กันยายน นักศึกษาสำนักห้องร้อยบุปผา สถาบันเทคโนโลยี พระนครเหนือจัดเสวนาเรื่อง “ม.นอกระบบไม่ใช่ทางออก” ที่ห้องโลงชั้นล่าง ตึกอธิการบดี โดยเชิญประธานสภาคณาจารย์และสนนท.มาแลกเปลี่ยน น่าเสียดายที่มีคนให้ความสนใจไม่มากนัก

* 20 กันยายน กลุ่มประชาคม ม.มหิดลและธรรม บัณฑิตอาสา จัดประชุมแลกเปลี่ยนเรื่อง ม.นอกระบบ และเรื่องอื่นๆที่ตีกันเรื่องไทย โดยไม่มีนักศึกษาปริญญา ตรีมาร่วมแลกเปลี่ยนเลย ในขณะที่สนามหญ้า หน้าตึก

กิจกรรมในตอนค่ำคราวร่วมไปด้วยนศ.กว่า 1,000 คนรายล้อมนั่งเรียงรายรอบกระเบื้องลายห้องของห้องรวมวาระศิลป์เรื่อง “พวง” งานนี้มีดาวรักทั้กถีนา กอร์ส มาร่วมแสดงด้วย

* 23 กันยายน สนนท.ร่วมกับมูลนิธิโภมคีมทอง, เยาวชนรักประชาธิปไตยและสถาบันปรีดิ พนมยงค์จัดประชุมเพื่อนักศึกษาจากสถาบันต่างๆ อาทิ ม.รามคำแหง, ม.เกษตรศาสตร์, สวนดุสิต, สวนสุนันทา, จันทร์เกษมและฯลฯ เพื่อร่วมกันทำโครงการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในภาคอิสานและภาคเหนือ โดยจะมีค่ายลงพื้นที่เพื่อสร้างจิตสำนึกด้วยในเดือนพฤษภาคมนี้

* 23 กันยายน ประชุมระดมความคิดวิพากษ์โครงการพัฒนาศักยภาพกิจกรรมนักศึกษา ที่ขั้น 3 ตึก กป.อพช.อสาน โดยด้วยแทนนศ. สนนท., กลุ่มเม็ดทราบ ม.มหาสารคาม, สภานศ.ม. ขอนแก่น-กลุ่มสามัคคี-กลุ่มนศ.เพื่อประชาธิปไตย, กลุ่มน้องเอ娃 ราชภัฏสุรินทร์, กลุ่มอิสระชน ราชภัฏเลย, กลุ่มน้ำสงเคราะห์ ราชภัฏสกลนคร สนนอ., และ NGO ผลสรุปส่วนหนึ่งว่ากิจกรรมนักศึกษาไม่ควรจะพยายามอยู่สัญญาการแต่ควรมีจุดที่ยืนที่เชื่อมร้อยอยู่บ่อบนวนการที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของสังคม

ข่าวฝ่าย

* 4 ตุลาคม มหากรรมกี 24 ชม.ที่หน้ากำเนิดน้ำรัฐบาล นำโดย เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์, โพรวินทร์ ขาวงาม, วัฒน์ สิงห์เชตต์, คอมทวน คันธนู, พน ลานวัฒน์, ศิลป์ ศิริกรรณ์, ส.ดอกไม้แดง ..ฯลฯ งานนี้ห้ามพลาด !

* 9-10 ตุลาคม สมมนาเรื่อง “ขบวนการทางสังคม: พลวัตเศรษฐกิจการเมืองไทยปี 2543” ณ ห้องประชุมสารสนเทศ อุพฯ ทั้งวัน โดย ศ.ดร. พลสุก พงษ์โพจิตร์, ดร. ม.ร.ว. อศิน รพีพัฒน์, เกษียร เตชะพีระ, ปรีชา เปิญพงษ์, คานต์, สุริชัย หวานแก้ว, วรรภัย เจริญเดช, ประภาส ปั่นตอบแต่ง, นฤมล ทับชุมพล, นวลน้อย ตรีรัตน์, นันี ตันธนันต์, กนกศักดิ์ แก้วเทพ ...ฯลฯ

สมัครค่ายด่วน

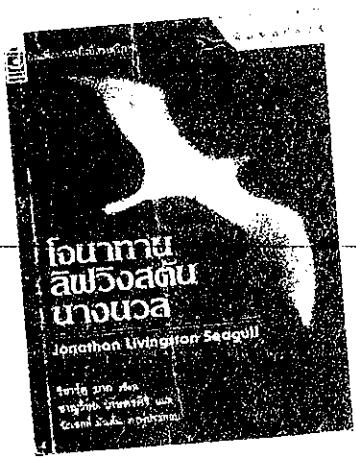
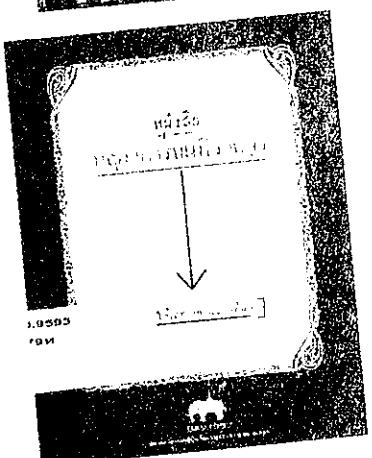
1. ชมรมจุฬาฯ-หักมิณ จัดค่ายลงศึกษาพื้นที่ บ้านแหลม มะขาม อ.สีค่า จ.ตั้ง 12-24 ตุลาคม 2543
2. ชมรมอาสาฯ เทคโนฯ ลาดกระบัง (สจ.ล.) จัดค่ายศึกษาวัฒนธรรม ลงพื้นที่ อ.อมกอย จ.เชียงใหม่ 15-25 ตุลาคม 2543
3. กลุ่มนิทรรศการลัยประชาชน ม.เกษตรศาสตร์ จัดค่าย “ดันกล้า” ที่เข้าชะเม่า-เขาง จ.ยะลา 16-22 พ.ย. 43

ถึงเพื่อนนักศึกษา

สถานศูนย์ธรรม เปิดรับจดหมาย บทความ เรื่องเล่า บทกวี จากเพื่อนๆทุกคน ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป และหวังเพียงว่า พื้นที่น้อยๆตรงนี้จะสะท้อนเสียงของนักศึกษาสู่การแก่ปัญหาสังคมต่อไป

ด้วยรักแห่งอุดมการณ์

๑๒๒๖๔๙๘๙๙๙๙๙

บันทีก้าล์ป แอน แฟรงค์ / สังฆรณ์ ไกรฤกษ์ แปล

สังคมเป็นสิ่งเดียวที่ทำลายทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็น ธรรมชาติ บ้านเรือน สังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำลายร้างเพ่าพันธุ์มนุษย์ โดยเฉพาะชาวอาชญากรที่ถูกฆ่าตายเป็นจำนวนมากในสมัยสังคมรัชท์ที่ 2 โดยทหารน้ำซึ่งที่มี อิคลอร์ เป็นผู้นำ หนังสือเล่มนี้มาจากการบันครอบครัวชาวอาชญากรบอนครัวหนึ่งที่ต้องลี้ภัยหลบ藏จากสังคมทางเชื้อชาติ บันทีก้าล์ป ได้โดย แอน แฟรงค์ เด็กสาววัย 17 ปี เดอได้บันทึกไว้ ในช่วงที่เธอได้หลบซ่อนกัน ครอบครัว พร้อมผู้ช่วยเหลืออีก 2 คน เมื่อสังคมสิ้นสุดลง บันทีก้าล์ปได้เผยแพร่ไปทั่วโลก และถือว่าเป็นวรรณกรรมอมตะ และถ้าเธออย่างมีชีวิตอยู่ พวกเราจะคงได้อ่านผลงานต่อไป

หนังสือถูกดัดแปลงที่รับสูง / โดย นายอิง บุญไทย

หนังสืออันดับที่ 3 ของ “ชุดหนังสือหายาก”

หนังสือเรื่อง กดด้าการบันที่รับสูง เคยถูกใช้เป็นหนังสือแนะนำตัวและหาเสียงในการสมัครเป็นผู้แทนราชภูมิ จ. อุบลราชธานี ของนายอิง บุญไทย ในปี พ.ศ. 2476 ซึ่งเป็นการเลือกตั้งครั้งแรกของประเทศไทย หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองสยาม พ.ศ. 2475 กดด้าการบันที่รับสูง เป็นหนังสือสะท้อนความคิดเห็นของนายอิง ที่มีต่อปัญหาบ้านเมืองในสมัยนั้น และแสดงความคิดเห็นโดยเน้นว่าบ้านเมืองเริ่มๆ จะเริ่มขึ้นได้อย่างไรที่เป็นประดิษฐ์ที่คนทุกคนเข้าให้ความสำคัญ คำต่อของพระเจ้ามีหลากหลาย ขึ้นอยู่กับความหลังของแต่ละคน จึงเป็นเรื่องของการมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น และนำเสนอแนวทางต่างกันที่จะทำให้บ้านเมืองเริ่มขึ้นได้อย่างไร

หนังสือเล่มนี้จึงมีความหมายทางประวัติศาสตร์ และเป็นหลักฐานที่สำคัญ ที่จะช่วยให้เราเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของคนในช่วงสมัยของการเปลี่ยนผ่านทางสังคมการเมืองได้เป็นอย่างดี

การลุ่มสลายของสถาบันครอบครัวที่ “ความรักไม่อายเข้าเยี่ยม” (นานิยาย เชิงจิตรกรรมที่มนุษย์ในสถานการณ์อันดีบดัน) โดยอรุณวดี อรุณมาศ

อรุณวดี อรุณมาศ เริ่มต้นจากการเขียนบันทึกถึงจิตแพทย์ เพื่อเหตุผลและคำขอของด้านของมนุษย์ ในวันที่เธอเพียงอายุ 18 ปี และกลยุทธ์ที่เป็นแนวโน้มเรื่องราวในชีวิตนี้ นับเป็นแนวโน้มที่ถูกกว่าจริงอย่างหนักอีกเรื่องในวงวรรณกรรม ทั้งนี้ เพราะเนื้อหาสะท้อนภาพด้านมีดจำของเด็กหญิงคนหนึ่ง ซึ่งอบอุ่นอยู่กับกลุ่มความเลือดและการทดสอบเล่นกับคนด้วย และการพยายาม ไข่ควัน ความรัก และความ ประณานาทที่จะถูกรักอยู่ตลอดชีวิต แต่ไม่เคยได้รับความรู้สึกและได้รับสัมผัสถัน ความรัก การที่จะถูกรักกว่าแท้จริงแล้วเป็นอย่างไร และคืออะไร การลุ่มสลายของสถาบันครอบครัวที่ความรักไม่อายเข้าเยี่ยมเป็นเรื่องที่ถูกกล่าวถึงอย่างมากขึ้นอีก เมื่อได้ผ่านเข้ารอบสุดท้ายรางวัลชีร์รีต์ ประจำปี พ.ศ. 2540

โจนานาน ลิฟวิ่งสตัน (นางนวล)

โดย ริชาร์ด บาก เพียง / ชาญวิทย์ เกษตรศิริ แปล

การตีความต่างๆ ที่ปรากฏจากนิยายเชิงปรัชญาเล่มนี้ ย่อมเป็นสิทธิโดยเด็ดขาด ที่จากผู้อ่านทุกสมัย “ นางนวลตัวเก่าบินไป นางนวลตัวใหม่บินมาแทน ” ซึ่งเปรียบได้กับการแสวงหาที่มีเหตุผลและมีทางออกมากขึ้น สำหรับผู้เยาว์ที่เพิ่งเรียนรู้บทเรียนใหม่ๆ จากผู้ที่มีประสบการณ์เก่าในฐานะ ของ “ จิตใจแห่งนางนวล ” ที่หัดทีม เสมอ กัน เพื่อจะได้ “ บินได้ด้วยความนิภัยดี ” ให้เริ่มที่สุดและรอบคอบมากที่สุด ร่างกายของเธอหันหน้าจากปลายปีกหนึ่งสู่อีกปีกหนึ่ง ไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากความคิดของเธอเอง

อย่าเชื่อสิ่งที่ดูดตาของเธอกำลังมอง สิ่งที่มั่นคงมีข้อจำกัด จงดูด้วยความเข้าใจ ค้นหาในสิ่งที่เธอได้รู้มา

ເຫັນເຈາກພາລະວາ

๑

ຄຮາບເລືອດເກຣະກັງເລື້ອຜ້າເກົ່າ
ຮອຍຮອງເທົ່າຂາດພຽນກະສຸນເລືອດ
ຄຮານນ້ຳຕາມນແພ່ນກາພລນແຫ້ງເຫືອດ
ຕວງໃຈແມ່ຖຸກເຊືອດເລືອນເມື່ອເດືອນຕຸລາ

๒

ເງາວ່າງພ່ອເລືອນລັບຕາເມື່ອໜ້າໜາວ
ໃນຫຼົວຖຸກປິດເກລື້ອນນຄຣາ
ດອກສັນດີກາພໄມ່ເຄຍບານທີ່ປ່າຍກະບນອກປິນ
ເລືອດແಡງຮົນໄທລ໌ລົ້ງດັ່ງສາຍຫາຮ
ຝົນກະສຸນຮ່ວງຫລັນເປັນສາຍເລືອດ
ໂຄມຫຼົວສະລະຮ່ວງແມ້ວ່າງປິນ

ໃນໄມ້ທລ່ນຮ່ວງກາວໃນຮາວປ່າ
ເພົະປະຫາອີປີໄຕຍໃນມືອມາຮ
ເພີຍຄວາມຂົ້ນກິລືນຄວັນປິນແດນປະຫາຮ
ຈານທາເປັນສຸສານໃຫ້ລ້ານແສນຫຼົວຄົນ
ນອງແດງເດືອດເລືອດພ່ອນນເໝັ້ນເໝັ້ນ
ເພີຍປະຫານໄດ້ມາປະຫາອີປີໄຕຍ

๓

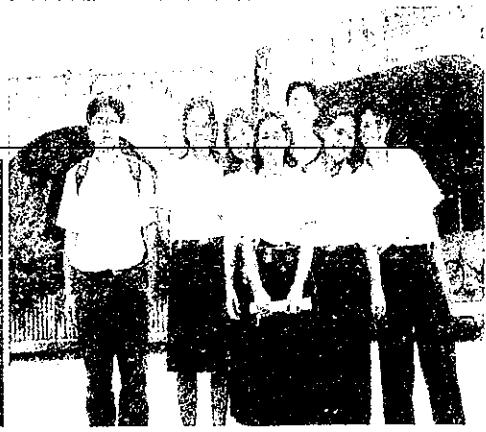
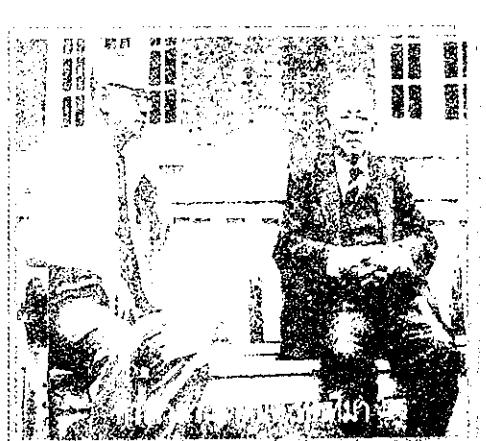
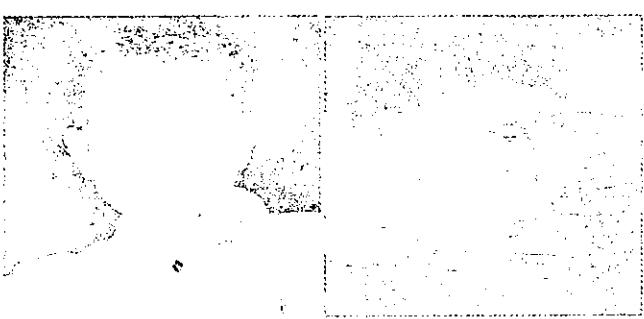
ຜ່ານກື່ທ້າວກີ່ເລືອດເດືອນຕຸລາ
ເປົ້າສູນຄຸນຄ່າປະໂຍ້ໝໍນອັນໄດ້
ພ້ອຈຳ...ຫາກຄອງຫຼົວຄົນເສີຍໃຈ
ກຣາຊີ່ງນານວັນຍິ່ງມາກທ່າ

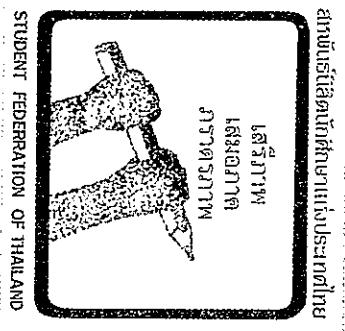
ຫຼົວພ່ອ, ເພື່ອນປະຫາຜ່ານເລຍອຍ່າງແລ້ງໄຮ
ເພີຍເສີຍຈໍ່ໄທ້ອຸ່ນສາວິຍ່າທີ່ໄດ້ມາ
ເມື່ອຮູ້ວ່າຫຼົວສູນໄປແໜ່ອນໄຮຄ່າ
ຮຸມທີ່ຈໍານາຈົບຄວານນ້ຳຕາອຸ່ກຸກກາລ

ລົມໜາວພັດມາເຍືອນອົກໜາວ
ປະຫານດົກໃນຢຸດເຜີ້ຈກາພາດ
ເໜີອນເດືອນຕຸລາ

ໄມ່ນ່ານຄອງລື່ມເຮື່ອງຮາວອັນອາຫາຍ
ຄົນຕາຍຄອງດື່ນດາຍ...ເດືອດດາລ...

ສຶລືປີ ຕິວາກຮົນ

ผู้นำ

สหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย
ชั้น 2 ตีกิจกรรม มหा�วิทยาลัยธรรมศาสตร์
ทำฟรอนท์ ถนนเพชรฯ 10200

ดงแಡดเดือนตุลาที่คราคร่า

ณ ลานวิถี

สายรัก...

เมื่อเชօจักก้าวมาทำหน้าที่
บนความหวังและศรัทธาที่เชօมี
จะคงอยู่ข้างท่องให้เชօเที่ยว..
แม้คืนวันที่ฟื้นฝ่าด้วยกล้าหาญ
จะร้าว ran นานยารเหมือนโอดเดี่ยว
คงความฝันทุกๆ เมื่อันหล่นหาย
อย่างทับกันลายความหมายใหม่
แม้ความหวังพังพ่ายทั้งหายใจ
อย่าพังกินที่สิ้นไร้ร้างวิญญาณ
ในสังคมปัจจุบันที่ข่มเหง..
ขอเชօอย่างล้าPEG จจะกล้าร้าน
หอบความฝันสั่งสมอุดมการณ์
ฝ่าปราการเลวร้าย..ให้พ่ายพัง
เขื่อว่าเชօจะสู้เยี่ยงผู้กล้า
และเขื่อว่าเชօจะอยู่อย่างผู้หวัง
หากเชօเปลี่ยนความปัจจุบันเป็นพลัง
คงประดังถึงโถมใหม่ศรัทธา...
สักวันหนึ่งฟ้าใหม่คงให้เห็น
ถ้าเชօเป็นแสงหนึ่งซึ่งแรงกล้า
ส่องฉายเส้นทางไปรังคลา..
ยืนหยัดท้าอธรรมไม่ยำเกรง...

“ប៊ណទីការិយនៅលាតិងត្បាកសារណាយក
ជាកត្ថុកខុសប្រជាមួយ”

ជួយវ៉ាន់ ស្រីវិចិយ គើនពូលាគម្ពី 27

“บันทึกเดือนตุลาถึงลูกสาวนายก จากลูกของประชาชน”

นับเป็นเรื่องที่น่ายกย่องสำหรับลูกสาว ที่จะแสดงความรักความภักดีอยู่ และออกมากิจกรรมป้องคุณพ่อ “หัวใจดีตัวเป็นนายกรัฐมนตรี, จอมพล และลูกประวัติศาสตร์การเมืองไทยบันทึกว่าเป็นพระราชนครินทร์”

“การพูดถูกใจใน การบอกความภักดีอยู่ผ่านทางสารานุกรม และข้อเขียนในหนังสือรายสัปดาห์มาตลอดเวลา และท้ายสุดบันทึกรวมเล่ม และคงจะมีต่อไปอีก....”

เป็นสิ่งที่ลูกสาวกระทำมาโดยตลอด และคงจะทำไปตลอดชีวิต เพราะพ่อเป็นผู้ให้กำเนิด พ่อเป็นพ่อที่ดีของลูก ๆ เป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดีเยี่ยม เป็นคนใจบุญสุนทาน มีเมตตา เรียบร้อย จนทำให้ลูก ๆ และคนใกล้ชิด ลูกศิษย์ลูกหาดยกย่อง และออกมาระดับความภูมิปัญญาในวันครบรอบวันเกิด

ในฐานะปู่เจ้ายัง คนไม่น้อย ยอมรับว่าเป็นคนดีที่น่ายกย่องและได้ทำสิ่งที่ดีมาไม่น้อยให้กับลังคม และบ้านเมืองในฐานะคนเมืองทบทวนสุคของลังคมไทย

เม็ดจาร์ – ประชาธิปไตย

ประชาธิปไตย

เป็นสิ่งที่ประชาชนไทยและคนทั่วโลกต้องการเป็นดุจลมหายใจสำหรับชีวิต และเป็นหนทางที่จะสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงาม ยังยืนให้สั่งคง. เพราะเป็นระบบการเมืองที่เคารพในเสรีภาพ และให้ความเสมอภาค เท่าเทียมกันสำหรับคนไทยทุกคน ไม่ว่าจะเป็นลูกสาวนายกรัฐมนตรี หรือเป็นลูกชายของชาวบ้าน “ที่ญาตุบดี เพายาง และญาติแขวนคอที่ได้ตั้นมะขามสنانเหลว ในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙”

ความยิ่งใหญ่ และความสำคัญของประชาธิปไตย ทำให้คนเมืองสามารถ ใช้ชีวิตของคนบันทึกหน้าและเป็นเดิมพันในการต่อสู้กับเผด็จการเพื่อให้ได้มาซึ่งประชาธิปไตย และจากเรือใบโดยไม่รู้ผลในอนาคตที่ตามมา

ผู้ดีจักการ

เป็นสิ่งที่เลวทราม น่าขยะแขยง ของประชาชนไทยและคนทั่วโลก

เพราะมันทำลายผู้คนดี ๆ มาามากมาย - บางคนเป็นผู้มีคุณูปการยิ่งใหญ่ต่อชาติ เป็นถึงนายกรัฐมนตรี, เป็นผู้ก้าวหน้า, เป็นรัฐบุรุษ และผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน และบางคนเป็นผู้ที่ทำการชนาการแห่งประเทศไทยที่ดีที่สุดที่แผ่นดินแห่งนี้เคยมีมา กลับต้องไปตายต่างแดน บางคนเมื่อทำแท่นถึงปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เป็นที่ยอมรับจากนานาชาติ ยังถูกเผด็จการตีตราและใส่ร้ายป้ายสีให้เป็นคอมมิวนิสต์รวมทั้งลูกหลานไทยดี ๆ อีกเป็นพันเป็นหมื่นคน ที่ต้องประสบชะตากรรมเพราะระบบเผด็จการ

และที่สำคัญกว่า “ผู้ดีจักการทำลายบ้านเมือง และประชาชนไทย” วิกฤตเศรษฐกิจและความอยุ่บของสังคมไทยทุกวันนี้ ก็เป็นผลพวงมาจากระบบเผด็จการทึ่งแต่ก่อนยุค 2475 จนมาถึงยุค 2504 ที่ดำเนินตามนโยบายกระแลหักตามคำบัญชาของธนาคารโลก และต่างชาติ ซึ่งได้ใหญ่ด้วย “ผู้ดีจักการ “สหชีร์ ถนน ประภาส” และต่อมารถึงยุค 3 ธรรมชาติ “ถนน-ประภาส-ชนรงค์” ” ฯลฯ และถ้าไม่มีผู้ดีจักการ จอมพล ป.พิบูลสงคราม, “ความคิดเพื่อแผ่นดิน” ของ อ.ปรีดี พนมยงค์ คงได้ดำเนินต่อไป และชาติไทยคงจะเจริญรุ่งเรืองอย่างยั่งยืนมาตั้งแต่ยุคนั้น

ภาพ
การล้อมปราบ
นักศึกษาที่ชุมนุมประท้วง
เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2519

แต่จะว่าไปแล้ว เมดีจาร์กมีข้อดีและคุณประโยชน์มาก แต่อยู่ในกรอบที่เคยเห็นอภิภัย ในแวดวงของตัวเมดีจาร์ก+พากพ้องลูกสมุน และลูกหวานของเข้า ตำแหน่งยศสถาบันราชศักดิ์ ทรัพย์สิน เมื่องบ้านช่อง ความมีเกียรติ การได้รับการยกย่อง เชิดชู ของพากเข้ากับ ไม่มีจากระบบที่เมดีจาร์กเป็นหลัก

ส่วนตัว-ส่วนรวม

“ส่วนตัวในครอบครัวกิตติชัจด” กับ “ส่วนรวมในครอบครัวใหญ่ของสังคมไทย”

ส่วนตัวดี ครอบครัวหนึ่งดี เป็นเรื่องที่เข้าใจและยอมรับได้ แต่ส่วนรวมดี ประเทศชาติดี เป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่กว่า เพราะเป็นเรื่องของครอบครัวหลายแสนหลายล้านครอบครัว ที่จะได้ผลดีไปด้วย

ส่วนตัวดี ครอบครัวดี และส่วนรวมดี ประเทศชาติดี เป็นเรื่องที่สุดยอด แต่ถ้าส่วนตัวดี ครอบครัวดี แต่ทำให้ส่วนรวมแย่ และประเทศชาติเสียหาย

จะต้องคิดพิจารณาให้ดี สังคมต้องสรุปให้ได้ว่า “ส่วนตัวยังจะดีอีกหรือ” พ่อครัว โครงการ ลูกทุกคนต้องกตัญญูต่อบิดามารดาผู้ให้กำเนิด -ลูกสาว นายก็ต้องรัก และปกป้องพ่อ ที่ถูกประวัติศาสตร์บันทึกไว้เป็น “บรรษัช” เป็นเรื่องที่น่ายกย่อง ในฐานะปัจเจกชน

-พ่อ ที่ตามหาลูกหงั้นในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่พบ และมาดูภาพที่ลูกตี ถูกกระซิบจนและไปหมด ถูกเผา夷และถูกแขวนคอที่ได้ต้นมะขามสานมหลวงอยู่ในสภาพที่ฟื้บฟื้นไม่ได้ ต้องอาศัยดูจาก “รองเท้า” ของลูก จึงรู้ว่า “เป็นลูก”

ลูกของครัว ครัวที่เป็นพ่อymต้องรักเข่นกัน ใช่ไหม

ฉุกสารนาຍกษัตริย์ชุดตีมห้าศาลา

เพราพ่อที่มีความคิด และร่วมมือกับ

คณะปฎิวัติ สถาปนาระบบทึ่งการ
ทำลายราชบัลลังก์ไทยมาตลอด จนกระทั่ง
ทำการรัฐประหารตนเอง เพื่อยกเลิกรัฐธรรมนูญ
รัฐสภาและระบบประชาธิปไตย
เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2514, ใน
ฐานะนายกรัฐมนตรี ในระบบตึ่งการ

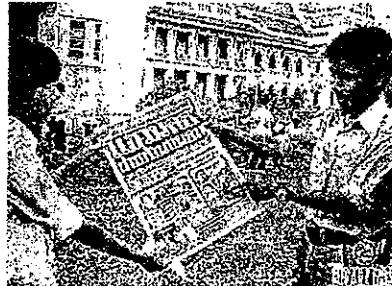
ก็ได้สร้างและสถาปนาระบบทรราช “๓

ทรราช “พ่อ-เพื่อนของพ่อ-พี่ชาย”

ด้วยตนเอง ได้ใช้อำนาจอภิสิทธิ์ สร้าง
ฐานะความรุ่งเรืองรั่วray ให้กับตนเองและ
พากพ้อง โดยทำลายสิทธิเสรีภาพขั้นพื้น
ฐานของประชาชน ทำให้ผู้คนที่รัก
ประชาธิปไตย และอภิมาคัตค้าน ต้อง^{ถูกจำกัด} และทำให้ประชาชนต้องเสีย
หาย รวมทั้ง ถูกประธานาธิบดีต่างชาติที่
เกลียดและชัง “เผด็จการ”

เมื่อประชาชนทั้งประเทศลุกขึ้นสู้ และ^{สามารถขับไล่} “๓ ทรราช” ออกไปได้, แต่
“พ่อ” ยังอาศัย “ผ้าเหลือง” บ瓦ซเป็น^{เด่น}
“เงื่อน” ฝ่าฝืนกฎหมายและคำสั่งของ
รัฐบาล หลบเข้ามาอาศัยวัดในเมือง
ไทยอยู่จนเป็นต้นเหตุให้เกิด เหตุการณ์
ที่เคร้าสลดที่สุดในประวัติศาสตร์ไทย “๖

ตุลาคม 2519”

คุณรวม แสงประทุม เลขาธิการ ศบบก.
แคลดงหนันสีอ่อนพิทักษ์ล่างไฟฟ้า
จ. นครปฐม ถูกฆ่าแขวนคอ จากการก่อการ
สร้างสถานการณ์ของกลุ่มบุคคลที่ต้องการจะ^{นำรัฐบูนเผลดีจากการปกครองทั่วประเทศไทย}

ชัชวนลดาคัญของมหาวิทยาลัย ๖ ตุลา ๑๙
เริ่มขึ้นเมื่อจอมพลดอนมองบรรพชาเป็นศามเกว
เดินทางเข้าประเทศไทย
เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๑๙
แล้วเข้าพิธีอุปสมบทที่วัดบวรฯ ในทันที

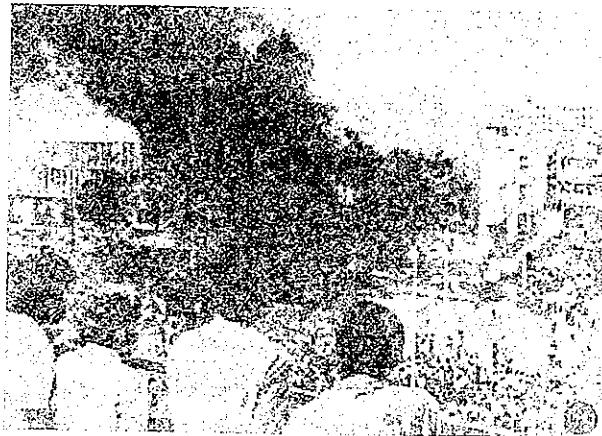
ความจริงถ้าเป็นประเทศประชาธิปไตยอื่น ๆ “3 ทุรماซ” ต้องถูกจับเข้าสู่คุกประชาชน อาจถูกประหารหรือติดคุก และตายในคุกไปแล้ว

แต่ “พ่อ” ก็ยังอยู่อย่างสบาย มีตำแหน่งฐานะร่ำรวย มีบริวารมากมาย ให้เกียรติยกย่อง

ส่วนลูกของประชาชนทำไม่ใช่คร้ายนัก

ในขณะที่ พ่อแม่ลูกหลานของญาติรีชชน “14 ตุลาคม 2516 และ 6 ตุลาคม 2519” ต้องสูญเสียชีวิตที่มีค่าของครอบครัวไป ไม่รู้จักเท่าไร และมีสภาพที่ลำบากยากจน บางรายพิการ ไม่สามารถพึ่งตนเองได้ รัฐบาลก็ไม่เคยเอาใจใส่เท่าที่ควร บางครอบครัว ยังปักปิดพอที่พิการว่า “ลูกยังอยู่” หึ้ง ๆ หีบถูกฆ่าตาย ไม่เห็นดูการณ์เสียองขวัญในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ใจกลางเมืองพุทธศาสนา

เรื่องส่วนตัว, ความรักของลูกสาวคนหนึ่งที่มีต่อพ่อ ในครอบเบ็ดเจ้าการ กับเรื่องส่วนรวม, ความรักของผู้คนในครอบครัว หลายร้อยหลายพัน ในครอบครองประชาธิปไตย คงจะต้องให้ผู้คนในสังคมคิด และตัดสิน หรือ อาจจะต้องอาศัยศาลโลกมาพิจารณาให้ความเป็นธรรม

1 ใน 3 เทศกาลนี้
ประวัติศาสตร์ไทย
สำหรับการต่อสู้ของ
ประชาชน ในการเรียกร้อง
ประชาธิปไตย
เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2516

● ความรักในครอบครัว

ความรักที่ใกล้ตัว ก็เป็นความรัก
แต่ถ้ามองไกลตัวตนออกไปบ้าง
ถึงความรักของคนอื่น ๆ ครอบครัวอื่น ๆ
ที่มีเลือดไทย “สีแดง” เหมือนกัน
จากหนึ่งครอบครัว ไปสู่อีกหลายพัน หลายล้านครอบครัว
ความคับแคบก็จะขยายไปสู่ความกว้าง
ความมีเดเมิด ก็นำไปสู่ความสว่าง
ปัญญาจะเกิด และตับอคติที่ตับแคบ
ผลประโยชน์ จะก้าวจากตัวภูเขาลงมา ในครอบครัว
ไปสู่ผลประโยชน์ ของส่วนรวม ของประเทศชาติ
ครอบครัวหนึ่งดับไป แต่หลายล้านครอบครัวและประเทศชาติยังคงอยู่
มีชหลายล้านครอบครัวไม่สำคัญ เท่าครอบครัวแต่ละแห่ง
สังคมจะได้รับรองความถูกต้อง
ผู้คนก็อยากทำดี รักและต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย เพื่อสังคมและประเทศชาติไทย
มีใช่ว่า “คนดีถูกตีตราคนโกหก คนซื้อกลับอิมเปลี่นง่ายมีครองเมือง”
มีฉะนั้น เม็ดจากการจะกลับกลายเป็นเรื่องดี ถูกยกย่องแทนประชาธิปไตย
และประเทศชาติจะย้อนกลับไปสู่ ยุคคุณพ่อเผด็จการ และราชอาชีวกร
จะเออเข่นนี้หรือ

คำสรุปสิ่งท้ายที่ดีที่สุด

ก็เช่น บทสรุปข้อเขียน “วันแม่หาวิบปโยค” โดย วสิษฐ์ เดชาภูมิชร (นสพ.มติ
ชนรายวัน 10 ตุลาคม 2543):-

“เต๋บทเรียนที่ได้จากการอบรมหารือปิยะคราฟท์ทุกคนคร่าวว แล้วไน่ควรลืมก็คือ
ยุคได้สมัยใดที่อำนาจการปกครองบริหารประเทศไทย ถูกยึดและผูกขาดโดย

บุคคลคนเดียว, ยุคหนึ่นสมัยนั้น ผู้ยึดและผูกขาดอำนาจมักจะกล่าวเป็น “คนเดียวอุดหนูนก, ไม่เห็นทุกข์และไม่ได้ยินเสียงร้องให้ของประชาชน” และถ้าหากปล่อยให้เป็นเช่นนี้ต่อไป ความอัดอั้นเดันใจของประชาชนก็จะรุนแรงจนระเบิดออกมานะเงินแทบทุกรายน์ เช่นที่ได้เห็นกันแล้วในวันมหกรรมปีกด

ประวัติศาสตร์ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าเห็นอีกว่า -

“ในที่สุดไม่มีอำนาจใดที่ใหญ่ยิ่งไปกว่าอำนาจของประชาชน”
อย่าต้องให้พิสูจน์กันในเมืองไทยอีกเลย”

หมายเหตุที่มาของบันทึก

1. เป็นสำเนาของคดีอนุญาต ที่จะให้รัฐส่วนกินที่รวมมาจากการ “อำนาจเมือง” ในเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 , 6 ตุลาคม 2519 และ 17 พฤษภาคม 2535 สืบทอดเจตนาหมายของวีรชนที่เลี้ยงสละชีวิตเดือดเดือด เพื่อให้ประชาชนไทยได้ตระหนักถึงคุณค่าและคุณประโยชน์ “ประชาธิปไตย” และความล่วงร้าย แหล่งผลเลี้ยงหายมหากาลที่มีต่อประชาชน และป่วนเศรษฐกิจ ของเผด็จการ

2. การที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ ได้ทำพิธี เปิดอนุสรณ์วีรชน “วิชิตชัย ออมรฤทธิ์” อดีตนิสิตปีที่ 2 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2543 โดยเป็นอนุสรณ์ที่ทำอย่างง่าย ๆ ทำด้วยแผ่นหองเหลือง เป็นวงกลม ขนาดเล็กผ่านศูนย์กลาง 20 ซม. ติดตั้งอยู่บริเวณ ฝาผนัง ทางขึ้นบันไดอาคาร 1 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ แผ่นโลหะ Jarvis ว่า “รำลึกวีรชนประชาธิปไตย - ‘วิชิตชัย ออมรฤทธิ์’ นิสิตปีที่ 2 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ ถูกฆาตกรรม แล้วยาทีสันນิษฐานวัน 6 ตุลาคม 2519”

3. บันทึกรวมเล่ม “กังหันต้องลม” ของคุณทรงสุชาติ กิตติชจร (ยอดมนต์) เพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมให้กับคุณพ่อ “จอมพลถนอม วิรัตติชจร”

4. โดยมีได้คาดหมาย ตัวละครคนที่เกี่ยวข้องกับบันทึกนี้ เป็นคนสามย่านห้างลิ้น (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ไม่ว่า คุณวิชิตชัย ออมรฤทธิ์, คุณทรงสุชาติ กิตติชจร (สถาบัตย์) คุณวสิษฐ์ เดชาภูญชรา (รัฐศาสตร์) ซึ่งทั้งสามล้วนเป็นคนเดียวกันเด็กสิ้น เพียงแต่ทำหน้าที่ต่างกัน และตัวผู้เขียน ก็มาจากคณะวิศวะจุฬาฯ